July 1929.

THE

CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES,

A

COLLECTION OF RARE & EXTRAORDINARY SANSKRIT WORKS.

NO. 379

न्यायलीलावती

श्रीवल्लभाचार्य्यविरचिता

श्रीभगीरथठक्कुरकृतविवृतिसनाथेन श्रीवर्धमानोपाध्यायकृत-
प्रकाशेन समुद्भासिता

श्रीशङ्करमिश्ररचितकण्ठाभरणेन च समन्विता ।

काशीहिन्दुविश्वविद्यालयाध्यापकेन

पण्डितश्रीहरिहरशास्त्रिणा

टिप्पण्यादिभिः सम्पादिता ।

NYAYA LILAVATI

BY

VALLABHACHARYYA

With the commentaries of Vardhamanopadhyaya,
S'aṅkara Misra and Bhagīratha Ṭhakkura.

Edited by Pt. Harihara S'āstrī,
Lecturer, Benares Hindu University.

FASCICULUS III-३

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY,
CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE,
Vidya Vilas Press, North of Gopal Mandir, Benares.

1928

श्रीः

आनन्दवनविद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता ।
सुवर्णाऽङ्कितभव्याभशतपत्रपरिष्कृता ॥ १ ॥
चौखम्बा-संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना ।
रसिकालिकुलं कुर्यादमन्दाऽऽमोदमोहितम् ॥ २ ॥

स्तबकः—३७९

Printed by Jai Krishna Das Gupta
at the Vidya Vilas Press, Benares,

Agents:

1 Luzac & co, Booksellers,
LONDON

2 Otto Harrassowitz, Leipzig:
GERMANY.

3 The Oriental Book-supplying Agency,
POONA.

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

मनोवत् बाहिरिन्द्रियाण्यनुरूपानि स्युरिति शङ्कां निरस्यति—

न्यायलीलावतीप्रकाशः

शरीरेणानैकान्तः अन्त्यावयविभिन्नतैजसत्वस्य विवक्षितत्वात् । अत्र यत्र काले चन्द्रसंयुक्तं चक्षुस्तत्काले शाखयापीति तुल्यकालग्रहणोपपत्तिः । न चाग्रावच्छेदेनैष चक्षुःसंयोगो ग्राहकः, अन्यथा मूलावच्छेदेन गोलकस्य नित्यसम्बन्धात्तद्ग्रहापत्तेरिति वाच्यम्, तिर्यग्भागेन शाखाचन्द्रमसोरग्रावच्छेदेन चक्षुःसंयोगाविरोधादिति समाधाने सत्येव यत्र न तथात्वं तत्राह—अत एवेति । अतिशयितवेगवत्त्वादेवेत्यर्थः । ननु कर्मणां कथमेकत्र चिरत्वमन्यत्र क्षिप्रत्वं पूर्वदेशविभागोत्तरदेशसंयोगयोः कर्मणा जनयितव्ययोराविशेषात् । अत्राहुः । यत्र(तु)भूयोऽवच्छेदेनोत्तरदेशसंयोगस्तत्र क्षिप्रता, यत्र स्वल्पावच्छेदेन स, तत्र चिरत्वम् । न चैवमुन्मील्य निमीलितनयनस्यापि साक्षात्कारापत्तिः, गोलकसन्निकृष्टेन्द्रियस्य विषयसंयोगे सति तज्ज्ञानजनकत्वोपगमात् । ननु चक्षुरादीनामप्रत्यक्षगुणत्वात्परमाणुत्व-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

हेतुरिति भावः । अन्त्यावयवीति । शरीरतदवयवभिन्नेत्यर्थः । अन्यथा तद्गोलके व्यभिचारतादवस्थ्यात् । एवं च सति घ्राणे व्यभिचारवारणाय तैजसपदमिति भावः । न चैवमधिष्ठानासम्बद्धेति व्यर्थं स्वप्रकाशके शरीरतदवयवभिन्ने सुवर्णादौ स्वसंयुक्तार्थग्राहकत्व(१)लक्षणप्राप्यकारित्वसाध्याभावेन व्यभिचारात् । केचित्तूक्तानुमानस्य चक्षुः कर्मसंयुक्तं सत् ज्ञानकारणं साक्षात्कारसाधारणकारणतेजस्त्वादालोकवदिति तात्पर्यम् । तेज पदं च श्रोत्रे व्यभिचारवारणाये(२)ति वदन्ति । समाधान इति । इदं चोद्भूतानुद्भूतरूपाभ्यामारम्भपक्षेऽन्यथा सार्वकालिकयौगपद्यप्रत्ययानुपपत्तेः । वस्तुतस्तयोर्गुणविरोधेनारम्भकत्वमेव न भवतीति यथाकरमेव ग्राह्यमिति मिश्राः । यत्र तु भूय इति(३)। इदमपि कर्मवैजात्यादन्यथा कारणैकजात्ये कार्यवैलक्षण्यानुपपत्तेरिति भावः । चक्षुरादीनामिति । चक्षुरादेरणुत्वे स्थौल्याग्रहप्रसङ्गः, तदवच्छेदेन सन्नि(क?)र्षा(भावादिति?)भावः।

द्रव्यान्तरत्वं नवद्रव्यान्यद्रव्यत्वमप्रसिद्धमित्यन्यथा व्याचष्टे—

(१) र्थप्रकाशकत्वल० । (२) येत्याहुः । (३) यत्र भूय इति ।

शङ्का, निरुपाधित्वात् । स्पर्शवदिन्द्रियत्वाच्च । रसनादयोऽप्यवयविन इति सिद्धमिन्द्रियम् ।

ननु शरीरं नाम द्रव्यान्तरं, भूतचतुष्कप्रकृतिकत्वात् । तथा हि गन्धवत्त्वात् तत्पार्थिवं यथा तथा जलानलानिलप्रकृतिकमपि, द्रवत्वस्य स्यन्दनहेतुत्वात् उष्णतायाश्च पाकहेतुत्वात् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

स्पर्शवदिन्द्रियत्वादिति ।

पुनर्नवैव द्रव्याणीति विभागमाक्षिपति—नन्विति । द्रव्यान्तरत्वं नवभिन्नत्वं तत्राकाशादिपञ्चभ्यः स्पर्शवत्त्वेन भेदसिद्धौ पृथिव्यादिचतुर्भ्यो भेदकमाह—भूतचतुष्कप्रकृतिकत्वादिति । एतदेवोपपादयति—तथा हीति । जलप्रकृतिकत्वायाह—द्रवत्वस्येति । स्यन्दनमधःसंयोगहेतुरन्तरितद्रवद्रव्यक्रिया । तेजःप्रकृतिकत्वायाह—उष्णताया इति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

मस्तु अवयवकल्पनायां मानाभावादित्यत आह—स्पर्शवदिन्द्रियत्वादिति । नानावयवावच्छेदेनैकदा स्पर्शानुभवात् त्वचः सावयवत्वे सिद्धे तद्दृष्टान्तेन चक्षुरादीनामपि सावयवत्वमनुमेयमित्यर्थः ।

द्रव्यान्तरमिति । पृथिव्याद्येकैकसमवायिकारणकं न भवतीत्यर्थः । स्वरूपासिद्धिं निरस्यति—तथा हीति । द्रवत्वस्येति । स्वेदादिलक्षणस्यन्दनेन द्रवत्वमनुमाय तेन जलप्रकृतित्वमनुमेयमित्यर्थः । उष्णताया इति । पाकेनोष्णस्पर्शमनुमाय तेन तेजःप्रकृतित्वानुमानमित्यर्थः । वायुप्रकृतित्वसाधकं धृतिकम्पादि प्रत्यक्षसिद्धत्वान्नोक्तम् । 'एतेन'

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

पृथिवीति । एकैकमात्रेत्यर्थः । समवायिपदं सिद्धसाधनवारणाय । अत्र न पृथिवीमात्रसमवायिकारणकमित्यादिक्रमेण प्रत्येकमेव साध्यं जलप्रकृतिकत्वादित्यादिक्रमेण प्रत्येकमेव हेतुः, तेन यथाश्रुते हेतोरप्रसिद्धिः, प्रत्येकप्रकृतिकत्वे च हेतौ घटादावेव व्यभिचार इति दूषणमलग्नकम् । अत्र च पृथिव्याद्येकैकमात्रसमवायिकारणकत्वनिषेधे सिद्धे जन्यत्वविशेषितेन तेन द्रव्ये शरीरे नवद्रव्यभिन्नत्वं साध्यमानं दशमद्रव्यमादाय सिध्यतीति न द्रव्यान्तरमिति स्थूलान-

एतेनोष्णं जलं शीतः शीतमयूखरश्मिरित्युपपद्यते। न चैतदुपष्टम्भकसन्निधिप्रयुक्तं, गन्धेऽपि तथाप्रसक्तेः। न च पार्थिवाप्यभागौ न सम्भूयारभेते विजातीयत्वात् आप्यतैजसभागवदिति साम्प्रतम्, दृष्टान्तस्य साध्यविकलत्वात्। तयोरारम्भकत्वे आ-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पाकस्तेजःसंयोगोऽशितपीतादिपरावृत्तिहेतुः। स चौष्ण्यापेक्षेणेत्यौष्ण्यमनुमाय तेजःप्रकृतित्वमनुमेयमित्यर्थः। धृतिकम्पादिकं स्फुटत्वाद्वायुप्रकृतिकत्वसाधकं नोक्तम्। एतेनेति। एकस्यापि नानाप्रकृतिकत्वेनेत्यर्थः। न चैतदिति। शरीरे द्रवत्वोष्णत्वादीत्यर्थः। गन्धेऽपीति। तथा च पार्थिवमपि शरीरं न स्यादिति भावः। न च पार्थिवेति। पृथिवीत्वं न जलोपादानोपादेयवृत्ति जलावृत्तिधर्मत्वात् मनस्त्ववदित्यर्थः। आप्येति। विवादपदादन्यद् दृष्टान्तः पक्षोऽपि विवादपदत्वेन विशेष्यस्तथा च न सिद्धसाधनमंशतः। दृष्टान्तस्येति।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

नानाप्रकृतित्वसाधनेनेत्यर्थः। न च पार्थिवेति। पृथिवीत्वं न जलोपादेयोपादानवृत्ति जलावृत्तिधर्मत्वाद्वायुत्ववदित्यर्थः। दृष्टान्तस्येति। ननु

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

नुरोधः। ननु सजातीयारम्भकपृथिवीजलभागयोः पक्षत्वे सिद्धसाधनं तदन्यपक्षत्वे चाश्रयासिद्धिः सिद्धौ वा बाधः विजातीययोरपि सम्भूय संयोगाद्यारम्भकतया बाधव्यभिचारौ चेत्यन्यथा व्याचष्टे—पृथिवीत्वमिति। जलोपादेयस्य यदुपादानं तद्वृत्तित्वाभावः साध्यः, न जलोपादेयवृत्तीति साध्ये सिद्धसाधनं जलोपादेयस्य जलत्वेन पक्षविजातीयत्वेन वा पृथिवीत्वानाश्रयत्वात् अत उपादानगर्भं साध्यम्। अत्र चोपादेयपदानन्तरं द्रव्यपदं प्रवेश्यमन्यथा पृथिवीजलसंयोगमादाय बाधापत्तेः। क्वचिज्जलोपादेयवृत्तीत्येव पाठस्तत्र च जलोपादेयमु (पा?)देयं यस्येति मध्यमपदलोपिसमासस्तेनोक्तार्थ एव पर्यवसानम्। हेतौ जलत्वे व्यभिचारवारणाय जलावृत्तिपदम्। ननु शरीरभूतचतुष्कजन्यत्ववादिमते वायुत्वदृष्टान्तासिद्धिरिति चेत, मैवम्। सजातीयारम्भकवायुवृत्त्यसाधारणधर्मस्य दृष्टान्तत्वादिति भावः। नन्विति। अ(न्य?)था शरीरवद्भागस्यापि विजातीयत्वापत्तेरिति

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

सर्वत्राप्यपार्थिवभागे सम्भूय वस्तुकत्वसम्भवादित्यर्थः । न च भागारम्भकजलादावेव साध्यप्रसिद्धिस्तत्रापि सम्भूयारम्भकत्वास म्भवादिति भावः। तयोरिति । विजातीययोरित्यर्थः । एकस्य गुणस्या

न्यायलीलावतीप्रकाशः

भागारम्भकजलादिष्वेवैतत्प्रसिद्धं न च तत्रापि सम्भूयारम्भकत्वं तथा सत्येकैकभूतजन्यत्वस्य क्वाप्यप्रसिद्धेर्भूतचतुष्टयजन्यत्वस्य सा ध्यस्याप्यप्रसिद्धिप्रसङ्गात् । अत्राहुः। यदि शरीरारम्भकः पार्थिवो भागो न जलारभ्यारम्भक इति सामान्यतः साध्यं तदा दृष्टान्ता· सिद्धिः, केवलपृथिव्यारम्भकस्यापि जलवृत्तिसङ्ख्यारम्भकत्वात् । अथ जलारभ्यद्रव्यानारम्भकत्वं तत्र शरीरानारम्भकत्वमुपाधिः । अत्र शरीरत्वं भूतचतुष्टयोपादेयवृत्ति न वेति संशयः, तद्गतसङ्ख्यायां तत्प्रसिद्धिः । तयोरिति । विजातीयपरमाण्वोर्द्व्यणुकारम्भकत्वे कारण गुणस्यैकस्य सततारम्भकत्वापत्तेरनारम्भकत्वात् द्व्यणुकमगुणं स्या·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

भावः। यथाश्रुता(१)भिप्रायेणैवाऽयमाक्षेप इत्यन्ये । साध्यस्याप्रसिद्धीति । विजातीयारब्धस्य पृथिव्यादिविजातीयत्वेन सर्वस्य विजातीयार· भ्यत्वे पृथिवीत्वादिकं न क्वचिदपि व्यवतिष्ठेतेति पृथिव्यादिलक्ष णभूतचतुष्कजन्यत्वस्याप्रसिद्धिरिति भावः। न च परमाणूनां पृथिव्या द्याश्रयतया(२) तद्वृत्तिचतुष्कसंख्यायामेव तत्प्रसिद्धिरिति वाच्यम्, द्व्यणुकादिवृत्तित्वमेव हि पृथिवीत्वादीनां परमाणुवृत्तित्वे मानम् । तथा च द्व्यणुकादीनां पृथिवीत्वाद्यभावे परमाणूनामपि तदभावा· दिति भावः । यद्यपि भूतचतुष्टयजन्यत्वं साध्यं क्वचिदपि नोक्तं त· थापि स्वरूपासिद्धिनिरासाय भूतचतुष्कप्रकृतिकत्वमेव साध्य· मुक्तं(३) तदेव भूतचतुष्टयजन्यत्वपदेनोक्तमिति तस्यैवोक्तक्रमेणाप्र· सिद्धिर्द्रष्टव्या । केचित्तु पृथिव्याद्येकैकमात्रसमवायिकारणकत्वमात्र· निषेधस्य साध्यतयोक्तक्रमेण प्रतियोग्यप्रसिद्ध्या साध्याप्रसिद्धिरिति भावः । इत्याहुः । सामान्यत इति । द्रव्यपदाप्रवेशेनेत्यर्थः । पूर्वन्यायेन पृथिवीत्वपक्षकपूर्ववर्णितानुमाने च शरीरानारम्भकमात्रवृत्तित्वमु· पाधिरिति भावः । 'तत्प्रसिद्धि' र्भूतचतुष्टयोपादेयत्वप्रसिद्धिः। एवं च

(१) श्रुतमूलाभि० । (२) ०थिवीत्वाद्याश्रयत० । (३) साध्यं युक्तमित्यपि पाठः ।

रब्धस्यागुणत्वं (१)स्यादिति तत्सिद्धिरिति चेन्न, तदसिद्धेः। शीतोष्णयोर्भास्वराभास्वरयो रसतदभावयो रूपरूपाभावयो- र्विरोधोऽस्तीति चेन्न, एकैकशः सजातीयारम्भेऽपि विजा- तीयसान्निध्यात् नीलानीलरूपकदम्बस्य विलक्षणरूपजनक- त्ववदस्यापि विचित्रकार्यजनकत्वात्। मैवम्। नीलपीता-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

नारम्भकत्वादित्यर्थः। तदसिद्धेरिति। एकस्य गुणस्यारम्भकत्वे द्रव्यस्यागुणत्वासिद्धेरिति भावः। गन्धवन्निर्गन्धाभ्यामारम्भे तद् द्रव्यं गन्धवन्निर्गन्धं च स्यादिति गुणविरोधादनारम्भ इति शङ्कते— शीतोष्णयोरिति। शीतोष्णाभ्यामेकैकाभ्यां विचित्रस्पर्शवदेकं द्रव्य- मारभ्यं नीलादिरूपैर्विजातीयैरेकचित्रारम्भवदिति परिहरति— एकैकश इति। मैवमिति। नीलादीनां विजातीयानां चित्ररूपानारम्भे

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दित्यर्थः। तदसिद्धेरिति। सततानारम्भस्यापेक्षणीयसमवायिकारणा- भावादप्युपपत्तेरन्यथानेकस्याप्यारम्भकत्वे तुल्यत्वादेकगुणस्याना- रम्भकत्वासिद्धेरित्यर्थः। एतेनोत्पन्नद्व्यणुके यावत्सत्त्वमपरापरग न्धाद्युत्पत्तिः स्यादित्यपि निरस्तम्। अनेकैरप्यारम्भे तुल्यत्वात् पूर्वो- त्पन्नगन्धादिकमुत्तरत्र तदुत्पत्तिप्रतिबन्धकमित्यपि तुल्यमेव। न चानेकगन्धवदारभ्यत्वं कार्यस्य गन्धवत्त्वे प्रयोजकम्, अनेकत्वस्य व्यर्थत्वात्। ननु विजातीयानामारम्भकत्वे तत्कार्यस्य नीरूपत्वनीरस- त्वादिप्रसङ्गः, रूपवदारभ्यत्वेन रूपवदादित्वे नीरूपाद्यारभ्यत्वेन नीरू- पत्वाद्यापत्तौ जलत्वादिना सङ्करः स्यादित्यनारम्भकत्वमित्याह—शीतो- ष्णयोरिति। नीरूपत्वाद्यापत्तौ रूपवदाद्यनारभ्यत्वमुपाधिः। न च जा- तिसङ्करः, नीलपीताद्यारभ्यचित्ररूपवदेकैकारभ्यविजातीयस्यैव का- र्यस्य नानाजातीयैरारम्भादित्याह—एकैकश इति। तत्रावयविनो नीरू- पत्वे चाक्षुषत्वानुपपत्तेर्नीलादिविजातीयविचित्ररूपवत्त्वे स्थिते वि- जातीयानां रूपाणां जनकत्वं क्लृप्तम्,अत्र त्वेकैकारभ्यविजातीयं द्रव्यं नाध्यक्षसिद्धमतो गुणविरोधात्, विजातीयानारम्भ इत्याह—नीलेति।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

संख्यात्वे विधिकोटिप्रसिद्धिरिति भावः। रूपवदादीति। यद्यपि गन्ध-

(१) ०स्यागुणवत्त्वं स्या०।

दिरूपकदम्बस्य यथा विचित्ररूपजनकत्वमध्यक्षसिद्धं न तथा पृथिव्यादीनां विचित्रकार्यजनकत्वं, भूजलप्रभवे वस्तुनि

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पटादेररूपित्वे प्रत्यक्षताक्षतिरिति तत्र तथास्तु, द्रव्ये तु विजातीयारम्भे न प्रमाणमित्यर्थः। नन्वेकस्य गुणस्यारम्भकत्वे सततोत्पत्तिप्रसङ्गवदुभयारम्भकत्वेऽपि तथा तत्र समवायिकारणापेक्षायामेकगुणारम्भेऽपि तथा तत्र गुणान्तरस्य प्रतिबन्धकत्वकल्पनायामेकारम्भेऽपि तथा। तथा च साधकबाधकमानाभावाद्वि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

नन्वध्यक्षाभावेऽपि पृथिवीत्वं जलोपादेयवृत्ति पृथिवीनिष्ठात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वात् द्रव्यत्ववदित्यनुमानं स्यादित्यत आह—भूजलेति। अपृथिवीवृत्तित्वमत्रोपाधिरित्यर्थः। प्रत्युतानारम्भकत्वे मानमस्ति। तथा हि पृथिवीसमवेतद्रव्यं न निर्गन्धसमवेतं गन्धवत्त्वात् पृथिवीमात्रारब्धद्व्यणुकवत्। न च दृष्टान्तासिद्धिः, विजातीयैरारम्भेऽपि

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

रसयोर्नैवं विजातीयगन्धरसवदारब्धे व्यभिचारात् तथापि विजातीयगन्धवदसहकृतगन्धवदारभ्यत्वं तत्र हेतुः। एवं रसेऽपीति भावः। 'सङ्करः' सङ्करप्रसङ्गश्चेत्यर्थः(१) तेन नीरसत्वादिप्रसङ्ग इत्यनेन समुच्चयो लभ्यते। पृथिवीत्वमिति। जलोपादेयं (उपादेयं?) यस्येति पूर्ववन्मध्यमपदलोपी, अन्यथा तन्मते शरीरस्य विजातीयतया बाधापत्तेरित्यवधेयम्।

पृथिवीति। अत्र पृथिवीपदं सकलपृथिवीपरमन्यथा कपालत्वादौ व्यभिचार इति मिश्राः। वयन्तु सामान्याभावस्यैव हेतुतया न व्यभिचारप्रसङ्गः, अन्यथा हेतुसमानाधिकरणेत्यादिव्याप्तिलक्षणेऽपि सकलपदप्रक्षेपापत्तेरिति ब्रूमः। न च पृथिवीनिष्ठेत्यस्य स्वरूपासिद्धिवारकतया व्यर्थता, विशिष्टाभावत्वात्। अपृथिवीति। पृथिव्यवृत्तित्वमित्यर्थः(२)। विजातीयैरिति। अन्यथा पूर्वन्यायेन पृथिवीत्वाद्यव्यवस्थितेरिति भावः। तथापि मानुषशरीरस्य पार्थिवत्वं विनिगमकं नोक्तमतस्तदाह—तत्र मानुषेति। ननु शरीर-

(१) सङ्करप्रसङ्ग इत्यर्थ इति पाठान्तरम्। (२) पृथिव्यन्यवृ०।

विलक्षणे मानाभावात् , ततो गन्धवतां गन्धवत्पृथिवीजातीयजनकत्वनियमात् , जलस्य निर्गन्धजनकत्वनियमस्याविप्लुतत्वात् , एकं शरीरं गन्धवन्निर्गन्धक्षितिजलादिजातिमच्च स्यादिति विरोधात् । किञ्च कार्यस्य वैलक्षण्यं गन्धवन्निर्गन्धतादात्म्यमुभयबहिर्भूतं वा अन्यतररूपं वा । नाद्यौ, विरोधात् । नेतरः, गन्धवता गन्धवज्जननेऽगन्धवताप्यगन्धोत्पादनात् अन्यतररूपत्वानुपपत्तेः । एतच्चित्ररूपेऽपि तुल्यमिति चेन्न, तत्र नीलस्यानीलचित्ररूपजनकताया अनु-

---

न्यायलीलावतीकण्ठावरणम्

जातीयारम्भसन्देहः स्यादित्यनुशयेन नियममाह—तत इति । गन्धवद् गन्धवदेवारभते गन्धवच्च गन्धवद्भिरेवारभ्यते इति दर्शनबलान्नियमस्थितौ न सम्भूयारम्भः । किं च निर्गन्धं निर्गन्धमेवारभते निर्गन्धं च निर्गन्धैरेवारभ्यत इति दर्शनान्नियमसिद्धौ उभयारब्धं न गन्धवत् स्यात् न वा निर्गन्धमुभयस्वभावं वा । भावे वा तत्र पृथिवीत्वं जलत्वं च सङ्कीर्येतेत्यर्थः । ननु पृथिवीत्वं जलोपादेयवृत्ति पृथिवीनिष्ठात्यन्ताभावाप्रतियोगित्वात् द्रव्यत्ववदित्यनुमानात् विजातीयारम्भोऽस्तु । किं च विजातीयारब्धं विलक्षणमेव स्यात्तथा च क जातिसाङ्कर्यमपीत्यत आह—किञ्चेति । नाद्याविति । उभयतादात्म्यमुभयबहिर्भावश्च विरोधान्न सम्भवति "परस्परविरोधे हि न प्रकारान्तरस्थिति"रित्यर्थः । गन्धवदिति । पूर्वोक्तनियमबलादित्यर्थः । ननु नीलारब्धं नीलमेव पीतारब्धं पीतमेवेतिनियमात् चित्रमेव रूपं न स्यादित्याह—एतदिति । तत्र प्रत्यक्षप्रमाणस्योक्तत्वान्न साम्यमित्याह—तत्रेति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सजातीयैरारम्भाभ्युपगमात् । न चेदमप्रयोजकमित्याह—तत इति । एकैकारभ्यात् क्षितिजलाद्यारम्भे वैलक्षण्यं विकल्प्य दूषयति—किञ्चेति । न च जातिविशेष एव वैलक्षण्यं तदननुभवात् । न च विजातीयैरारम्भे सति तत्कल्प्यं तत्र बाधकस्योक्तत्वात् । तत्रेति । तत्र नीलादिवि-

भवसिद्धत्वात् ।

तद् (१) द्विविधं योनिजमयोनिजं च। शेषे प्रमाणं नास्तीति चेन्न, पृथिवी अयोनिजशरीरारम्भिका आरम्भहेतुत्वात् जलव-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तदिति । मानुषं शरीरमित्यर्थः । वृक्षादिशरीरस्यायोनिजत्वेऽपि मानुषस्यायोनिजं शरीरमाक्षिपति—शेष इति । अयोनिज इत्यर्थः । पृथिवीति । न च घटादौ बाधः, कपालादौ च व्यभिचारः, दृष्टान्तश्च साध्यविकल इति वाच्यम्, पृथिवीत्वमयोनिजशरीरारम्भकवृत्ति स्पर्शवद्वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात् जलत्ववदितिविवक्षि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

लक्षणकर्बुररूपस्यानुभवसिद्धत्वादनन्यगत्या कर्बुरत्वजातिः कल्प्यत इत्यर्थः ।

तत्र मानुषादिशरीरे गन्धस्यानाशमनपायित्वात् क्लेदादीनां च नाशात् पृथिवीसमवायिकारणकत्वं स्थितम् । शरीरत्वं च न जातिः किन्तु साक्षात्प्रयत्नजन्यक्रियावदन्त्यावयविमात्रवृत्तिजातिमत्त्वम् । पार्थिवकृम्यादिशरीरस्यायोनिजत्वे प्रत्यक्षसिद्धेऽपि मानुषस्यायोनिजशरीरं साधयति—पृथिवीति । ननु प्रसिद्धपृथिवीपक्षत्वे बाधः, अन्यत्राप्रसिद्धिः। न च पृथिवीत्वमयोनिजशरीरवृत्तीति साध्यमप्रसिद्धेः । शरीरारम्भकत्वादिति च योनिजशरीरमात्रारम्भकैरवयवैर्व्यभिचारि।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्वं तावज्जातिरनुगतमतेस्तथा च तदाश्रयस्य पृथिवीत्वादिस्वीकारे जातिसङ्करः स्यादिति पृथिव्यादिविजातीयमेव तदुपेयमत आह—शरीरत्वं चेति । साक्षादिति । तादृशी क्रिया (चेष्टा ?) । चेष्टात्वं च जातिविशेषः । अन्यथा प्रयत्नजन्यत्वस्यैव दुर्ग्रहत्वापत्तेः । अत्र चेष्टा चान्त्यावयविमात्रं चेति द्वन्द्वसमासेन चेष्टावद्वृत्तित्वे सति अन्त्यावयविमात्रवृत्तिर्या जातिर्मानुषत्वादिस्तद्वत्त्वमित्यर्थः । अत्र पाषाणमध्यवर्तिनिश्चेष्टभेकशरीरादौ (२) खण्डावयविमृतशरीरे चाव्याप्तिरिति जातिगर्भता । तत्रापि तादृशभेकत्वमनुष्यत्वादिजातिसत्त्वान्नाव्याप्तिः, द्वन्द्वसमासानाश्रयणे च साऽव्याप्तिस्तदवस्था निश्चेष्टवृत्तिजा-

(१) तच्च द्वि० । (२) निश्चि भेकशरीरे ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तत्वात्। जलीयं च शरीरं वरुणलोकेऽस्तीत्यागमसिद्धत्वान्न दृष्टान्तस्य साध्यवैकल्यम्। यद्वा अहं योनिजमदीयशरीरान्यपार्थिवशरीरवान् संसारित्वात् मैत्रवदितिविवक्षितत्वात्। दृष्टान्तासिद्धि·

न्यायलीलावतीप्रकाशः

न च रूपसमानाधिकरणद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात्पृथिवीत्वस्याऽयोनिजशरीरवृत्तित्वमनुमेयं पृथिवीभिन्नवृत्तित्वस्योपाधित्वात्। नापि कपालं अयोनिजशरीरवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमत् रूपवद्वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमत्त्वात् जलवदिति वाच्यम्, निर्गन्धवत्त्वोपाधेः। पृथिवीजलवृत्तिजातिसिद्धावर्थान्तर·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तेश्चेष्टान्मात्रवृत्तित्वाभावात्। घटादावतिव्याप्तिरिति प्रथमं विशेषणम्। करादावतिव्याप्तिरित्यन्त्येति। सत्तादिकमादाय पूर्वोक्तातिव्याप्तिद्वयतादवस्थ्यमिति मात्रेति। शरीरघटान्यतरत्वमादाय घटातिव्याप्तिरिति जातीति। नरसिंहशरीरे च नरत्वादिजातेर्जातिसङ्करतया तदनङ्गीकारेऽपि बाल्यादिभिन्नशरीरवृत्तिजातिमादायैव लक्षणगमनादिति दिक्। न चेति। मानुषेति शरीरविशेषणं बोध्यमतो न कृम्यादिशरीरेणार्थान्तरम्। अत एवाह—अप्रसिद्धेरिति। यद्यपि सर्गाद्यकालीनमानुषशरीरवृत्तिधर्म एवोक्तसाध्यप्रसिद्धिस्तथापि प्रलयेऽपि विप्रतिपत्तिरेवेत्यनुसन्धिनेदमुक्तम्। आरम्भकत्वादिति(१) यथाश्रुतहेतोस्तन्त्वादावेव व्यभिचारः स्फुट इति तात्पर्यार्थमनूद्य दूषयति—शरीरारम्भकत्वादिति चेति। न चेति। यद्यप्यत्रापि मानुषेति विशेष(ण?) मन्यथाऽर्थान्तरत्वात्तथा चाप्रसिद्धिरेव तथापि दूषणान्तरदानाय पुनराशङ्का। यद्वा कृम्यादिभिन्नत्वमात्रमत्र विशेषणं तथा च नार्थान्तरं न वा साध्याप्रसिद्धिः, जलादिशरीरस्यायोनिजन्यत्वात्। अत एव वक्ष्यमाणोपाधेरपि जलत्वादावेव साध्यव्यापकता। अत एव च न कृम्यादिशरीरवृत्तिधर्मे तदुपाधेः साध्याव्यापकत्वमिति। पृथिवीजलेति। यद्यपि पृथिवीत्वस्य योनिजशरीरवृत्तित्वे (२)साध्ये नोक्तार्थान्तरशङ्का तथाप्येतदनुमानबलादेव पृथिवीत्व-

(१) आरम्भहेतुत्वादिति आदर्शभूतपरममूले पाठः। (२) पृथिवीत्वस्यायोनिजशरी०।

दिति तत्सिद्धेः। तदसिद्धमिति चेन्न, जलं शरीरजनकं इन्द्रिया-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

माशङ्कते—तदिति। जलमिति। जलत्वं शरीरारम्भकवृत्ति स्पर्शवद्वृत्ति-द्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात् पृथिवीत्ववदित्यर्थः। अन्यथा

न्यायलीलावतीप्रकाशः

त्वाच्च। अत्राहुः। अहं मदीययोनिजान्यपार्थिवशरीरवान् संसारि-त्वात् चैत्रवत्। विपक्षे बाधकं च वक्ष्यति। यथाश्रुतमाक्षिपति—तदिति। जले साध्यमदृष्टमित्यर्थः। जलमिति। ननु प्रसिद्धजलपक्षत्वे बाधोऽन्यत्राप्रसिद्धिः। न च जलत्वं शरीरवृत्ति रूपवद्वृत्तिद्रव्यत्वसा-क्षाद्व्याप्यजातित्वात् पृथिवीत्ववदिति वाच्यम्, गन्धवद्वृत्तित्वस्यो-पाधित्वात्। जलपरमाणवः शरीरारम्भकाः आरम्भकपरमाणुत्वा-दिति निमित्तकारणत्वसिद्धावर्थान्तरम्। न च शरीरसमवायिका-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

स्योभयसाधारणत्वमायातम्। तथा च जलस्यायोनिजशरीरारम्भक-तायाः सिद्धत्वादर्थान्तरं स्यादिति भावः। एवं च यथाश्रुतेनैवोपपत्तौ यत्तादृशजातिमत्त्वेन शरीरवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमत्त्वं पृथि-व्यामनुमेयमिति शङ्कायामेतत्फक्किकावतारः। यच्च तादृशशङ्कापूर-कपाठकल्पनं तदयुक्तम्। अहमिति। मदीयेति साध्यप्रसिद्धये। योनि-जेति बाधवारणाय। पार्थिवेति जलायोनिजशरीरेण सिद्धसा-धनवारणाय। कृम्यादिभिन्नत्वमपि शरीरविशेषणम्, अन्यथा कृम्यादिशरीरेण सिद्धसाधनापत्तेः। शरीरपदं च स्वनिष्ठभोगा-वच्छेदकपरम्। अन्यथेश्वरस्यादिकार्यवशाच्छरीरित्वे (१)आत्मत्व-मात्रस्यैव हेतुत्वसम्भवे संसारित्वादित्यत्र व्यर्थतापत्तेः। सुखसम-वायिकारणतावच्छेदकजातेरखण्डाया एव संसारित्वपदेनाभिधा-नमित्यपि वदन्ति। अहं मदीयेत्यनुमानेऽलग्नकत्वादाह—यथाश्रुत-मिति। गन्धवदिति। गन्धयोग्येत्यर्थः। तेन विरुद्धगन्धवदारब्धशरी-रवृत्तिधर्मे न साध्याव्यापकत्वम्। आरम्भकेति। कपाले व्यभिचार इति परमाणुपदम्। मनसि व्यभिचारवारणायारम्भकेति। द्रव्यार-

(१) ०श्वरस्यापि कार्य्यवशा०।

रम्भकत्वात् पृथिवीवदिति तत्सिद्धिः। अन्यथा इन्द्रियमपि नारभेत, अदृष्टरूपत्वात्। आप्यं शरीरं योनिजमिति चेन्न, भूमण्डले बुद्बुदोपमदेहानुपलब्धेः। करकादिवत्प्रतिबद्धद्रव-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

बाधव्यभिचारौ स्याताम्। अन्यथेति। इन्द्रियान्तरारम्भक[द्रव्य]वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातेः शरीरारम्भकवृत्तित्वव्याप्यत्वेऽदृष्टत्वमात्रं यदि बाधकं तदेत्यर्थः। आप्यमिति। आप्यमपि शरीरं योनिजमिति योजना। तथा च साध्यविकलो दृष्टान्त इत्यर्थः। योग्यानुपलब्धिबाधमाह—भूमण्डल इति। अन्यभुवनवृत्तित्वान्न योग्यानुपलब्धिरिति

न्यायलीलावतीप्रकाशः

रणत्वं साध्यं आरभ्यारम्भकवादानभ्युपगमात्, परम्परासमवायिकारणत्वस्य दुर्वचत्वात् निर्गन्धत्वेन प्रतिरोधाच्च। अत्राहुः जलत्वं न शरीरानारम्भकजलमात्रवृत्ति स्पर्शवद्वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात् मनस्त्ववदित्यत्र तात्पर्यम्। अन्यथेति। यद्यदृष्टत्वान्न शरीरारम्भकत्वमित्यर्थः। आप्यं शरीरमिति। तथा च साध्यविकलो दृष्टान्त इत्यर्थः। भूमण्डल इति। न चान्यत्राऽप्यं शरीरं योनिजं

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

म्भकेत्यर्थः। आरभ्येति। परमाणोराहत्य शरीरारम्भकत्वे शरीरस्य द्व्यणुकवदप्रत्यक्षतापत्तिरिति द्व्यणुकादिकमारभ्य ते शरीरमारभन्त इति वक्तव्यमेतच्च नाभ्युपेयत इति भावः। एवं च पक्षे बाधो हेतोर्विरुद्धत्वं चेति भावः। निर्गन्धत्वेनेति। गन्धायोग्यत्वेनेत्यर्थः। 'प्रतिरोधात्' सत्प्रतिपक्षात्। जलत्वमिति। अत्र शरीरारम्भकवृत्तित्वे साध्ये गन्धवद्वृत्तित्वमेवोपाधिरिति नञ्द्वयगर्भता। अत्र च व्योमादावेव साध्याव्यापकत्वमुक्तोपाधेः। यद्यप्येवंसाध्येऽपि जातित्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वमुक्तोपाधेरक्षतमेव तथाप्यवच्छेदकावच्छिन्नत्वाप्रतीतौ तदुपाधिनिरासः प्रयोजनं सम्भवत्येव। व्यर्थता तु विशिष्टाभावत्वेनैव निरसनीया। विशिष्टव्यापकत्वप्रतीतिदशायामिन्द्रियारम्भकत्वान्यथानुपपत्त्यादितर्कादेव तन्निरास इति भावः। अत्र साध्ये यदि जलपदं तदा हेतौ स्पर्शवद्वृत्तित्वपदशून्यः पाठः। मनस्त्ववदिति च दृष्टान्तपाठः। न चान्यत्रेति। इदमुपलक्ष-

त्वमिति चेन्न, भौमेनोष्मणा विलयनाभावात्। भूवर्त्तिनां शरीराणां गन्धवत्त्वेन पार्थिवत्वात् तदौपाधिकं किं न स्यादिति चेन्न, आनाशमनपगामित्वात्। सुवर्णगुरुत्ववत् स्यादिति चेन्न, तत्र बाधकसत्त्वात्। अन्यथा धर्मधर्मिव्यवहारोच्छेदप्रसङ्गात्।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

चेद् योनिजशरीरस्य भूमण्डलवृत्तित्वे सति पार्थिवत्वनैयत्यादिति भावः। करकादिवदिति। तथा च उपलभ्यमानमेव शरीरमाप्यं स्यादिति नानुपलब्धिबाध इत्यर्थः। आप्यद्रवत्वस्य हिमकरकादौ भौमोष्मणा विलायनीयत्वदर्शनान्नैवमित्याह—भौमेति। आप्यशरीरस्य भूमण्डलस्थत्वे बाधकान्तरमाह—भूवर्त्तिनामिति। तदिति। गन्धवत्त्वमित्यर्थः। गन्धस्य यावच्छरीरस्थितिकत्वेन स्वाभाविकत्वावधारणादिति भावः। यावद्द्रव्यभाव्यपि गुरुत्वं सुवर्णे यथौपाधिकं तथैव तत् स्यादित्याह—सुवर्णेति। तत्रेति। अत्यन्तानलसंयोगानुच्छिद्यमानद्रवत्वाधिकरणत्वेन तैजसत्वसिद्धौ तत्र गुरुत्वस्यौपाधिकत्वसिद्धेरित्यर्थः। अन्यथेति। बाधके सत्यपि स्वाभाविकत्वे तद्विरहेऽप्यौपा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

स्यादिति न योग्यानुपलब्धिः। यच्छरीरं योनिजं तद् भूमण्डलस्थमेव यच्च तादृशं तत्पार्थिवमेवेति व्याप्तेः। करकादिवदिति। तथा चास्मदादीनामेवाप्यं योनिजं शरीरं स्यात् पार्थिवत्वव्याप्यत्वं तस्यासिद्धमित्यर्थः। व्याप्तौ मानमाह—भूवर्त्तिनामिति। तदिति। गन्धवत्त्वमित्यर्थः। सुवर्णेति। आनाशमनपगाम्यप्यौपाधिकमिति शेषः। अयो-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

णां दृश्यमानस्यापि (शरीरस्य) पार्थिवावयवोपष्टम्भेन जलबुद्बुदोपाधित्वाभावादित्यपि द्रष्टव्यम्। अत एवोत्तरे यच्चेत्यादिकमपि सङ्गच्छते। इति व्याप्तेरिति। शुक्रशोणितयोग(रूप)विशेषवत्त्वेन पार्थिवत्वनियमेन तज्जन्यं शरीरं पार्थिवमेवेति विपक्षबाधकमत्र। यद्यपि शरीरं न शुक्रशोणितजन्यं किन्तु तद्ध्वंसजन्यमेव तथापि यद्द्रव्येत्यादिव्याप्त्यवष्टम्भेन पार्थिवत्वं तादृशशरीरस्येति भावः। पृथिव्या अयोनिजशरीरारम्भकत्वं प्रकृते प्रक्रान्तं दृष्टान्तासिद्ध्यर्थं जलस्य वा, तदुभयमपि विशेषाकारेणोक्तप्रमाणादुसम्भवीत्यत आह—अयोनिज

शैत्यादिना(१) देहशोषे निवृत्त्युपपत्तौ तदेव बाधकम्। तथा हि न तावद् वायवीयं, रूपवत्त्वात्। न तैजसम्, दहनसंयोगे भस्मीभावात्। न आप्यं कदाचिदनुपलभ्यस्वाभाविकद्रवत्वात्। ततोऽपामयोनिजशरीरारम्भकत्वं दृष्टम्। स्वर्गसुखं कस्यचिद्देहिनो भोग्यं सुखत्वात्। न चास्मदादिस्तथा[भवितुमर्हति]। भूचराणां(२) सप्तद्वीपेश्वराणामपि तादृशसुखानामभावात्। न चायं नित्यो देहोऽमुक्तिप्राप्तेः(३)। न चादृष्टोपग्रहनिवृत्तौ मानसो न्याय

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

धिकत्वे वेत्यर्थः। भूतान्तरप्रकृतिकत्वे बाधकान्तरमाह—शैत्यादीनामिति। द्रवत्वस्य स्वाभाविकत्वस्थितावाह—रूपवत्त्वादिति। हिमकरकादौ व्यभिचारवारणाय कदाचिदिति। तत इति। भूवर्त्तिशरीराणां पार्थिवत्वे सिद्धे जलस्य चेन्द्रियारम्भकत्वेन शरीरारम्भकत्वव्यवस्थितौ यज्जलीयं शरीरं लोकान्तरे तदवश्यमयोनिजमिति पार्थिवशरीरस्यायोनिजत्वे साध्ये जलं दृष्टान्तो न साध्यविकल इत्यर्थः। अयोनिजशरीरसाधनाय मतान्तरमाह—स्वर्गसुखमिति। अन्यथासिद्धिं निरस्यति—न चेति। तादृशेति। दुःखासम्भिन्नत्वादिविशिष्टेत्यर्थः। न चेदानीं भूतलवर्त्तिन एव देहस्य क्रमेण स्वर्गसुखोपभोगोऽस्त्विति वाच्यमित्याह—न चेति। अमुक्तीति। देहस्थितौ दुःखापत्तेरित्यर्थः। यावददृष्टोपग्रहं मन इव शरीरमपि नित्यं दुःखाजनकं स्यादित्याश-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

निजे शरीरे साधनान्तरमाह—स्वर्गेति। तादृशेति। अभिलाषोपनीतत्वादिविशिष्टेत्यर्थः। अयमिति। भूमितलवृत्तीत्यर्थः। मानसो न्याय

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

इति। तथा चायोनिजशरीरसिद्धौ सामान्यतः स्वतन्त्रमेव मानमिदं न तु पूर्वोपष्टम्भकमिति भावः। अयमित्यस्य स्वर्गसुखावच्छेदक इत्यर्थे शङ्कैवेयमनुपपन्ना नित्यस्याप्ययोनिजशरीरतयोपक्रान्तायोनिजशरीरसाधनानास्कन्दकत्वादत आह—भूमीतलवर्तीत्यर्थ इति। तथा च

---

(१) शैत्यादीनां दे०। (२) भूमितलवर्त्तिनां सप्त०।

(३) न चायं नित्योऽमुक्तिप्राप्तेरिति दीधितिसम्मतः पाठः, तत्र "अयमिति। स्वर्गेऽपि भोगहेतुर्देह इत्यर्थ" इति व्याख्यानात्।

इति वाच्यम्, कल्पनागौरवात् । न च तद्योनिजं, गर्भवासादिदुःखवेदनादिभिः स्वर्गित्वव्याघातात् । तन्न दुःखहेतुरिति चेन्न, अदृष्टकल्पनापत्तेः, शिववरुणमहेन्द्रादि(१)भुवनसुखाभिलाषात् । पौराणिकविधिप्रवृत्तेश्च(२) । न च मर्त्यातिशयितसुखप्रतिपादनपरं तदिति वाच्यम्, दुःखेऽपि तथाप्राप्तौ महापात-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

ङ्क्याह—न चेति । तदिति । गर्भवासादिकमित्यर्थः । शिवादीनां स्वर्गित्वेन दुःखासम्भेदात् क्व गर्भवासादिसम्भावना । अन्यथा महेन्द्रादिपदाभिलाषोऽपि न स्यात् न स्याच्च तत्कामस्य पौराणिकविधिप्रवृत्तिरित्याह—शिवेति । नन्वैहिकसुखापेक्षया पुराणमतिशयितसुखमात्रपरं स्यादित्यत आह—न चेति । तर्हि कुम्भीपाकक्रकचदारणादिप्र-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

इति । नित्यत्वेऽपि व्यापारनिवृत्तिरित्यर्थः । कल्पनेति । शरीरानित्यत्वस्य मानसिद्धत्वादित्यर्थः । स्वर्गित्वेति । स्वर्गसुखस्य दुःखासम्भेदादित्यर्थः । अदृष्टेति । गर्भवासादिदुःखजनकत्वस्य मानसिद्धत्वादित्यर्थः । न चैहिकत्वं तत्र तन्त्रं सामान्ये बाधकाभावात् । न त्वागमादेव गर्भवासादीनां दुःखाजनकत्वं सेत्स्यतीत्यत आह—शिववरुणेति । आगमस्य स्वर्गमात्रप्रदर्शनपरत्वात् ततस्तदसिद्धेरैहिकसुखाविशेषाच्चदर्थं बहुवित्तव्ययायाससाध्ये कर्मणि प्रेक्षावतामप्रवृत्तेश्चेत्यर्थः । दुःखेऽपीति । नरकप्रतिपादकागमबोधितेऽपि दुःखेऽपि ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

भूमीतलवर्त्तिनित्यदेहावच्छेदेनैव स्वर्गे सुखं स्यादिति भूतलवर्त्तिनामित्यादिपूर्वोक्तमात्राक्षेपपरेयं शङ्केति भावः । वस्तुतः शुक्रशोणितसन्निपातानपेक्षसामग्रीजशरीरसाधनमेवोपक्रान्तमिति परिशेषोपयुक्तत्वेन नित्यदेहस्यापि निराकरणीयतयाऽयमितिमूलस्य स्वर्गसुखावच्छेदक इत्येवार्थ इति प्रतिपादयति तत्सादृश्यस्येति । उक्तयुक्त्या तस्य देहत्वे भेदगर्भसादृश्यस्य तत्राभावादित्यर्थः ।

---

(१) शिवविष्णुम० । (२) पौराणिकाविधिवाक्याद् पुंसां प्रवृत्तेरिति प्रभाकरः ।

कादौ[अपि] प्रवृत्तिप्राप्तेः, अर्थित्ववैचित्र्याद्विचित्रवित्तव्ययाननुष्ठानापत्तेश्च । अन्यथा वेदाचाराणामपि विप्लवप्रसङ्गात् । तथापि भुजगमृगादिदेहातिरेकीति चेन्न, इन्द्रियाश्रयत्वेन तस्यापि देहव्यवहारस्य च मनुष्य एवोल्बणत्वात् । तत्सादृश्यस्य च तत्राभावात् । करकादौ जलव्यवहारवत्तत्रापि न लौकिकेतरसाधारणो देहव्यवहार इति सुस्थं शरीरम् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तिपादिका श्रुतिरतिशयितदुःखमात्रपरा स्यादिति महापातकेऽपि प्रवृत्तिः स्यादित्यर्थः । अतिशयितसुखमात्रार्थं सर्वस्वदानेन यागादौ चेतनप्रवृत्त्यभावः स्यादित्याह—अर्थित्वेति । अन्यथेति । महाजनपरिगृहीतश्रुत्यनाक(द?)र इत्यर्थः । भाष्योक्तं भुजगादीनां शरीरमाक्षिपति—तथापीति । चेष्टेन्द्रियाश्रयत्वात्तद्देहत्वमित्याह—इन्द्रियेति । तर्हि लौकिकानां तत्रापि देहव्यवहारः स्यादित्याह—देहेति । मनुष्य एव करचरणादिमति शरीरत्वव्यञ्जकभूयोधर्म्मवत्त्वात् तत्रोल्बणः सर्वसाक्षिको देहव्यवहार इत्यर्थः । ननु देहसादृश्यनिबन्धनस्तत्र देहव्यवहारः स्यादित्यत आह—तदिति । भिन्नप्रधानसामान्याभावात् देह एव देहसादृश्यानुपपत्तिः । तर्हि भुजगादौ देहव्यवहारः सर्वसाधारणो न कथमित्यत आह—करकादाविति । आपाततः प्रतीयमानवैधर्म्यतिरस्कृतोऽयं व्यवहार इत्यर्थः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

'तथापत्तौ' मर्त्यातिशयितत्वमात्रकल्पनापत्तावित्यर्थः । यद्यपि प्रबलरागात्तिरस्कृतशास्त्राणां प्रवृत्तिरस्त्येव तथाऽपि ये सुखासम्भिन्नदुःखपरिजिहीर्षवस्तेऽपि प्रवर्त्तेरन्निति भावः । अन्यथेति । महाजनपरिगृहीतस्यापि बाधकं विना श्रुतार्थत्याग इत्यर्थः । मूले भुजगादीनां शरीरत्वमुक्तमाक्षिपति—तथापीति । शरीरत्वव्यञ्जककरचरणादिविरहादित्यर्थः । उल्वणत्वादिति । शरीरत्वव्यञ्जकभूयोधर्मवत्त्वादित्यर्थः । ननु देहसादृश्याद्गौणस्तत्र व्यवहारः स्यादित्यत आह—तत्सादृश्येति ।

ननु मृत्पाषाणमणिवज्रसरित्समुद्रकरकादीनि द्रव्यान्तराणि [भवन्तु] विलक्षणबुद्धिवेद्यत्वाज्जलवत्। अन्यथा तदप्येकजातीयं स्यादिति चेन्न, भुजगमृगादिषु(१) शरीरबाधवदुपपत्तेः न च

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पृथिव्यादीनां वायुपर्यन्तानां शरीरेन्द्रियविषमभावेनाकारत्रैविध्यमुक्तं तत्र शरीरेन्द्रिययोरन्तर्भावमुक्त्वा विषयान्तर्भावमाह—नन्विति। द्रव्यान्तराणीति। यत्र यदन्तर्भावः सिद्धान्तिनोऽभिमतस्तद्भिन्नानीत्यर्थः। विलक्षणेति। यद्यतो विलक्षणबुद्धिवेद्यं तत्ततो भिद्यत इति सामान्यव्याप्तेरिति भावः। तथा च पाषाणादीनि भिन्नानि तद्विलक्षणबुद्धिवेद्यत्वादिति साध्ये परस्पराधिकरणद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजात्यभावे सिद्धे सरित्पाषाणयोरंशतः सिद्धसाधनमपास्तम्। तदपीति। सरित्पाषाणाद्यपीत्यर्थः। एकजातीयमिति। द्रव्यत्वव्याप्यजातिरिति शेषः। विलक्षणधीवेद्यत्वं यदि पृथिवीत्वात्यन्ताभाववत्त्वेन वेदनं तदा स्वरूपासिद्धिरथ यथाकथञ्चिद्विलक्षणधीवेद्यत्वं तदाऽनैकान्तिकमित्याह—भुजगेति। करचरणादिमत्त्वबोधापेक्षया भुजगादौ विलक्षणधीसत्त्वेपि न शरीरभिन्नत्वमित्यनैकान्तिकत्वमित्यर्थः। ननु विलक्षणशरीरवेद्यस्यापि पाषाणादेः पृथिवीत्वे जलमपि पृथिवी स्यादित्याह—न चेति। स्नेहसमवायिकारणतया जलस्य पृथिवीविजा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

विषयरूपपृथिव्याः पृथिवीत्वमाक्षिपति(२)—नन्विति। विलक्षणेति। यद्यतो विलक्षणधीवेद्यं तत्ततो भिन्नं यथा पृथिवीतो जलम्। पृथिव्यादिनवकविलक्षणधीवेद्यं च मृदादीति मृदादेः पृथिव्यादिनवकभेदसिद्धिरिति भावः। एतेन पृथिव्यादिनवकभेदे साध्ये जलस्यादृष्टा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

विषयेति। ज्ञायमानतया भोगसाधनं विषयः। पृथिव्याः पृथिव्यादेः। पृथिवीत्वं पृथिवीत्वादिकम्। तेन न मूले सरिदादिविरोधः। तत्ततो भिन्नमिति। द्रव्यविभाजकधर्मेण विजातीयमित्यर्थः। तेन न सिद्धसाधनम्। एतेनेति। सामान्यव्याप्त्यानुमानप्रवर्त्तनेनेत्यर्थः।

(१) भुजगादिष्विति प्रकाशसम्मतः पाठः।
(२) पृथिव्याः पृथिवीत्वमिति चोपलक्षणम्। इति दीधितिः।

जलादिप्रतिबन्दीग्रहः, स्नेहादिसमवायिकारणत्वेन (१) भिन्नजाती·

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तीयत्वसाधनादित्याह—स्नेहादीति। **आदिपदात् सांसिद्धिकद्रवत्वशीत·**

न्यायलीलावतीप्रकाशः

स्तत्वम्, परस्परवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजात्यभावे(२) च साध्ये स· रित्पाषाणयोरंशतः सिद्धसाधनम्, पृथिवीभेदे च साध्ये सरिदा· दावंशतः सिद्धसाधनमित्यपास्तम्। विलक्षणधीवेद्यत्वं यदि पृथिवी· त्वाद्यनाक्रान्तत्वप्रमितिगोचरत्वं तर्ह्यसिद्धिः, तादृशधीगोचरत्वमात्रं चानैकान्तिकमित्याह—भुजगादीति। स्नेहादीति। **यद्यपि स्नेहसमवायि· कारणत्वं परमाणौ नास्ति, न च तत्रापि स्वरूपयोग्यताऽस्त्येव स्ववृ· त्तिस्नेहस्य च प्रतिबन्धकत्वान्न तत्र स्नेहोत्पत्तिरिति वाच्यम्, नित्यस्य स्वरूपयोग्यस्य सहकारियोग्यतावश्यम्भावात्, तथापि**

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तादृशेति। **विजातीयत्वेत्यर्थः।** तथापीति। **अनित्यस्नेहसमवायिकारणता-**

(१) ननु स्नेहत्वं कार्य्याकार्य्यवृत्तितया न जन्यतावच्छेदकम्। न चानित्यस्नेहसमवायि· कारणतावच्छेदकत्वेन आप्यद्व्यणुकसिद्धस्य जलत्वस्य स्पर्शवद्वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वेना- रम्भकपरमाणुवृत्तित्वमनुमेयम्, परमाणोस्तज्जातीयत्वे नित्यस्य स्वरूपयोग्यतया फलोपधान- प्रसङ्गात्। यदि च स्वरूपयोग्यत्वेऽपि सहकारिविरहात् कार्य्यानुत्पादस्तदाऽनित्यस्पर्शसमवायि- कारणतया भूतचतुष्टयवृत्तिरेका जातिः स्यात्। सैव च द्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यतया परमाणुवृत्तिस्तत्र फलानुत्पादोऽसमवायिकारणविरहात् पाकजस्पर्शादिकं प्रति च पृथिव्या एव समवायिकारणत्वात्। द्रव्यस्य तथात्वे तु जलत्वमपि न स्यात् तुल्यन्यायत्वादिति। अत्र वदन्ति जलत्वतेजस्त्वे तावत् प्रत्यक्षत एव सिद्धे। वायुत्वं च शब्दादिकार्य्यविशेषजनकतावच्छेदकतया। एतान्येव च यथायोग- मनित्यानां स्नेहशीतस्पर्शसांसिद्धिकद्रवत्वानामुष्णस्पर्शभास्वररूपयोर्विजातीयस्य चानुष्णाशीत- स्पर्शस्य समवायिकारणताया अवच्छेदकानीति नित्यात् परमाणोर्व्यावर्त्तमाने आद्यद्व्यणुके जाति- त्रयं भूतत्रिकवृत्ति सिद्ध्यति। तदवच्छिन्नं प्रति समवायिकारणताया अवच्छेदकत्वेन तद्व्यापकमपरं जातित्रयं परमाणुसाधारणं समनियतयोग्यव्यक्तिकत्वाद् व्यञ्जकाभेदाच्च न जात्योर्मिथोभेदग्रहः तज्जातित्रयसङ्कराच्च नानित्यस्पर्शसमवायिकारणतावच्छेदकत्वेनैकजातीसिद्धिः। अपि च जल- त्वादीनि तावत् परमाणौ वर्त्तन्ते, न वा वर्त्तन्ते चेत् सिद्धं समीहितम्। अनित्यजलत्वादिना च तज्जातीये समवायिकरणत्वं नो चेत् तदवच्छिन्नसमवायिकारणतावच्छेदकत्वेनैव परमाणुसाधारण- जात्यन्तरसिद्धिः। तदेव जलादिपदप्रवृत्तिनिमित्तं जलत्वादीनां जलत्वादिव्यापकजातित्वेन मूर्त्तत्वादि- जातिविरहे च स्पर्शवद्वृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वेन च परमाणुवृत्तित्वसिद्धिः। तासामेवानि- त्यत्वविशेषितानामनित्यस्नेहादिसमवायिकारणतावच्छेदकत्वमित्यपि केचित्। इति दीधितिः।

(२) एकवृत्तितादृशजात्यभावेऽपरत्रापरवृत्तितादृशजात्यभावे च तत्र साध्य इत्यर्थः। इति दीधितिः।

यत्वसाधनात्। वज्रेऽप्यलौहलेख्यत्वं बाधकम्। करकादौ स्वाभाविकमद्रवत्वं शीतमयूखमयूखादौ च शैत्यमिति चेन्न, द्रव्यं हि [द्विविधं] स्पर्शाधिकरणमन्यच्च। आद्येऽप्युष्णाधिकरणमन्यथा वा। अन्यथापि शीताधिकरणमन्यादृशं च तत्त्वेऽनुष्णाशी-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

स्पर्शाद्युपसङ्ग्रहः। अत्र चानित्यस्नेहसमवायिकारणतावच्छेदकतया जलत्वस्यावयविनि सिद्धौ जलपरमाणुः स्वोपादेयवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमानित्यनुमानात्तत्साधारणी जातिरिति भावः। हीरककरकाशीतमयूखादीनां प्रत्येकं पृथिव्यप्तेजोभिन्नत्वं शङ्कते—वज्र इति। अनिविडसंयोगाधारत्वाशीतस्पर्शाभास्वररूपवत्त्वादीनां प्रत्येकमुपाधीनां सत्त्वेऽपि दोषान्तरमाह—द्रव्यं हीति। अन्यच्चेति। निःस्पर्शद्रव्यमित्यर्थः। अन्यथेति। उष्णस्पर्शातिरिक्तस्पर्शाधिकर-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

जलावयविनि तत्सिद्धौ जलपरमाणावपि स्वोपादेयवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजात्यनुमानमिति भावः। वज्रेऽपीति। वज्रकरकाशीतमयूखादीनां प्रत्येकं पृथिव्यप्तेजस्त्व इत्यर्थः। अत्र लोहलेख्यत्वमुपाधिः, तदभावात् सत्प्रतिपक्षत्वं वा। आद्ये पार्थिवपरमाणौ साध्याव्यापकत्वं अन्त्ये तत्रैवानैकान्तः। एवं स्वाभाविकद्रवत्वमुष्णत्वं च नोपाधिः साधनव्यापकत्वात्। नापि तदभावात् सत्प्रतिपक्षत्वं हेतोः स्वरूपासिद्धत्वादिति स्पष्टत्वादुपेक्ष्य अन्यदाह—द्रव्यं हीति। 'तत्त्वे' अन्यादृशत्वे इत्यर्थः। 'द्वितीये' स्पर्शानधिकरणत्व इत्यर्थः। 'चरमे' अनुष्णाशीतस्पर्शाधिकरणत्व इत्यर्थः। 'शक्तिभेदात्' निविडावयवसंयोगसहकृतसमवायिकारणजन्यस्वभावभेदादित्यर्थः। तथा

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वच्छेदकतयेति शेषः। जलपरमाणाविति। जलारम्भकपरमाणावित्यर्थः। द्रव्योपादानत्वेनेति शेषः। उपाधिः पृथिवीत्वसाध्य इति शेषः। सत्प्रतिपक्षत्वमपि तत्रैव। पार्थिवपरमाणाविति। यद्यपि पृथिवीजन्यत्वे साध्ये न परमाणौ साध्याव्यापकत्वं न वा तदभावस्य तत्रानैकान्तिकता। तथाप्युक्तक्रमेण निविडसंयोगवत्त्वेन तत्र पृथिवीत्वासिद्धौ

ताधिकरणमेव । अन्यादृशस्पर्शानुपलब्धेः । तत्र द्वितीये अनित्यताव्याघातः । प्रथमे तेजस्त्वं द्वितीये जलत्वं चरमे क्षितिपवनयोरन्यतरत्वमिति नवबहिर्भावाभावात् । वज्रं तु पार्थिवमपि न लोहलेख्यं (१)शक्तिभेदात् अविन्धनतेजोवदित्यादिविस्तरस्तूह्यो बहुलत्वात् [न लिखितः] । [इति] विषयः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

णमित्यर्थः । अन्यादृशेति । उक्तत्रयस्पर्शस्यैव प्रामाणिकत्वादित्यर्थः । द्वितीय इति । स्पर्शानधिकरणद्रव्यत्व इत्यर्थः । चरम इति । अनुष्णाशीतस्पर्शवत्त्व इत्यर्थः । शक्तिभेदादिति । स्वभावभेदादित्यर्थः । स च स्वभावभेदोऽत्यन्तनैविड्योन्नेयो घटादिव्यावृत्तः । एवं च लौहलेख्यत्वे पृथिवीत्वं न तन्त्रं किन्तु प्रशिथिलावयवत्वमित्यर्थः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

च लोहलेख्यत्वे शिथिलावयवसंयोगजन्यत्वं प्रयोजकं न पृथिवीत्वमिति न तदभावमात्रादपार्थिवत्वम् । न च वज्रं न पार्थिवं लोहलेख्यवृत्तिपृथिवीत्वव्याप्यजातिशून्यत्वादिति वाच्यम् , व्यर्थविशेषणत्वात् जातिशून्यता(२)मात्रस्यैव व्याप्यतावच्छेदकत्वादित्यर्थः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

बाधकाभावे कार्यपृथिवीत्वेन पार्थिवत्वानुमाने कार्यकारणाभावात्मकविपक्षबाधकेन बलवति पक्ष एवोपाधितदभावयोः साध्याव्यापकत्वमनैकान्तिकत्वं चेति भावः । जातिशून्यत्वेति । पृथिवीत्वव्याप्येति विशेषणस्य स्वरूपासिद्धिवारकत्वेऽपि व्यर्थत्वादिति भावः । न च जात्यन्तर्भावे व्यर्थतया धर्मशून्यत्वमात्रमुत्तरप्रतीकार्थ इत्यप्रसिद्धिवारकतया पूर्वदलं सार्थकमिति वाच्यम्, तथापि लोहलेख्यवृत्तीत्यस्य वैयर्थ्यात् तत्परित्यागे चाऽन्यतरासिद्धत्वात् । इदमुपलक्षणं पृथिवीत्वाभावे साध्ये पृथिवीपरमाणावेव व्यभिचारः पार्थिवत्वाभावे साध्ये पूर्वोक्तक्रमेण पार्थिवत्वसिद्धौ बाध इत्यपि ध्येयम्(३) ।

---

(१) ०पि लौहलेख्यं न भवति शक्ति० । (२) जातिशून्यत्वमात्रस्यैवेति विवृतिसम्मतः पाठः ।
(३) ०पि द्रष्टव्यम् ।

भाष्ये संहारविधिरुक्तः स(च) नास्ति प्रमाणाभावादित्येके।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

द्रव्यचतुष्टयनिरूपणानन्तरं भाष्ये संहारविधिरुक्तः, तथैव सङ्गत्या तमवतारयति—भाष्य इति। 'संहारविधिः' प्रलयप्रकारः। संहाराभिधानान्तरं सृष्टेरपि भाष्येऽभिधानात् संहारपदमत्रावान्तरप्रलयपरम्। तत्र विप्रतिपत्तयः—गुणाधारः कालः कार्य्यद्रव्यानाधारो न वा, द्रव्यप्रागभावः कार्य्यद्रव्यासहवृत्तिर्न वा, कार्य्यद्रव्यत्वं स्वाधिकरणानधिकरणकालवृत्तिर्न वा। स च नास्तीति। काले कार्य्यद्रव्यानाधारत्वं नास्तीत्यर्थः। प्रमाणमाशङ्क्य तदभावाभासीकरणा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

'संहारविधिः' प्रलयप्रकारः। संहारश्च कार्याधिकरणत्वे सति कार्यद्रव्यानधिकरणकालत्वम्। तत्र कालकपालान्यावृत्तिप्रागभावप्र-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

संहारविधिर्नास्त्येव तत्प्रतिपादकागमस्य सिद्धार्थत्वादत आह प्रकार इति। संहारो नाशस्तन्मात्रप्रकारः प्रसिद्ध एवेति संहारपदस्य विशेषपरतामाह—कार्येति। इदं च संहारत्वमित्यवधेयम्। महाप्रलयेऽतिव्याप्तिवारणाय सत्यन्तम्। यद्यपि मूलकृता महाप्रलयो नाङ्गीक्रियते तथापि प्रवृत्तिनिमित्तनिर्वचनमिदं तत्त्वं च निरुक्तस्यैव। तस्यैव पदजन्यप्रतीतिप्रकारत्वात्। महाप्रलयाभ्युपगन्तृमतेनैवेदमिति केचित्। सृष्टिकालेऽतिव्यप्राप्तिवारणायाग्रिमदलम्। तत्रापि दलयोः परस्पराविरोधवारणाय द्रव्यपदम्। न च महाप्रलयाव्यवहितकालातिव्याप्तिः सत्यन्तस्य कार्यद्रव्यप्रागभावाधिकरणत्वार्थकत्वात्। मिश्रास्तु कालपदस्य कालोपाधिमात्रपरत्वे प्रलयघटकक्षण एवातिव्याप्तिः, न हि सोऽपि प्रलयः, दिनघटकदण्डादेरपि दिनत्वापत्तेः। तथा च कालपदं ब्रह्मवर्षशतावच्छिन्नकालोपाधिपरं वाच्यमत एव च न कालपदवैयर्थ्यम्। एवं च न महाप्रलयाव्यवहितकालातिव्याप्तिरिति वदन्ति। अत्र च कार्याधिकरणत्वपदवैयर्थ्यमिति तत्पदसाहित्येनैव कालपदस्य निरुक्तार्थकत्वमित्यवधेयम्।

वृत्तप्रलयविचाराङ्गसंशयमाह—कालेति। अत्र च पक्षविशेषणमा-

तथा हि विश्वसन्तानोऽयं द्रव्यसन्तानशून्यैः समवायिभिरारब्धः

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

याह—तथा हीति। विश्वः सन्तानः कार्य्यकारणप्रवाहो यत्रेति बहु-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

तियोग्ययं घटः कार्यद्रव्यानाधारवृत्तिप्रागभावप्रतियोगी न वेति संशयः। विश्वसन्तानोऽयमिति। कार्यकारणोभयवृत्तिकार्यमात्रवृत्तिधर्मवत्त्वं सन्तानत्वम्। तच्च द्व्यणुकाद्यन्त्यावयविपर्यन्तमविशिष्टं द्रव्यशून्यत्वं परमाणोः सदैवेति सन्तानेन विशेषितम्। तेन द्रव्यसन्ता-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

काशादिवृत्तिप्रागभावप्रतियोगितयाऽर्थान्तरं मा भूदिति बाधस्फोरणाय तत्र च कालपदं साधारणाधिकरणपरमतो नासिद्धिः पक्षविशेषणस्य। न चैवं दिशैवार्थान्तरं तादृशसमयासिद्धौ दिशोऽपि कार्यद्रव्यानधिकरणत्वाभावात्। न हीदानीं सृष्टिकालान्तरे वा कोऽपि दिक्प्रदेशः कार्यद्रव्यानधिकरणम्। बाधवारणाय कार्यपदं द्रव्यपदं च। आकाशवृत्त्यत्यन्ताभावप्रतियोगित्वमादाय सिद्धसाधनवारणाय प्रागभावपदम्। अनधिकरणत्वं चाधिकरणभिन्नत्वमतो न कपालवृत्तिप्रागभावप्रतियोगितयाऽर्थान्तरम्। अन्वयव्यतिरेकयोश्च प्रसिद्धिः शब्दे नित्यवर्गे चेति सङ्क्षेपः।

कार्येति। कार्यकारणोभयवृत्तिधर्मवत्त्वं नित्यस्यापीति तत्पक्षतायां बाध इति कार्यमात्रवृत्तीत्युक्तम्। कार्यमात्रवृत्तिधर्मवत्त्वमिति कृते एव तत्पटस्यापि एतत्पटत्वेन सन्तानतायां सिद्धसाधनमतः प्रथमदलम्। भवति च कार्यद्रव्यत्वं वह्नित्वं च तादृशो धर्म इति पक्षदृष्टान्तयोर्हेतुमत्त्वम्, पक्षपक्षतावच्छेदकत्वं च। यद्यपि कार्यद्रव्यत्वमादायापि पटस्य पक्षतयाऽशंतः सिद्धसाधनतादवस्थ्यम्, तथापि निरुक्तसन्तानत्वपर्याप्त्यधिकरणे यथोक्तसाध्यसाधनमिति पटस्यातथात्वान्नोक्तदोषः। ध्वंसस्यापि निरुक्तसन्तानत्वाधिकरणतया बाध इति सन्ताने विशेषणं विश्वपदं च द्रव्यपरम्। तेन द्रव्यत्वावच्छिन्नसन्तानपक्षतालाभः। न चैवं विश्वशब्देनेत्यादिपक्षविकल्पानवकाशः, यथाश्रुतपरत्वात्। द्रव्यसन्तानत्वं च हेतुरतो न ध्वंससन्ताने व्यभिचारः। उक्तविवक्षया यादृशपक्षलाभस्तमाह—तच्चेति। सदैवेति। द्व्यणुकोपादा-

सन्तानत्वादारणेयसन्तानवदित्यत्र विश्वशब्देन ब्रह्माण्डपक्षीकरणे चतुर्महाभूतसन्तानावासस्य तस्यासिद्धावाश्रयासिद्धिः'। कार्य[स·

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

व्रीहिमाश्रित्याह—ब्रह्माण्डेति । कर्म्मधारयमाश्रित्याह—कार्य्यमात्रेति । कार्य्यकारणोभयवृत्तित्वे सति कार्य्यमात्रवृत्तित्वं सन्तानत्वम् । परमाणूनां दृश्यसन्तानशून्यत्वं यद्यपि सार्वदिकं तथापि तत्का· र्य्यशून्यत्वमात्रमभिमतम् । आरणेयेति । अरणिप्रभवो वह्निराकस्मिको न तदा द्व्यणुकादिरस्तीति दृष्टान्तता । ब्रह्माण्ड एव न प्रमाणमित्यत

न्यायलीलावतीप्रकाशः

नशून्यैः परमाणुभिरारम्भः सिध्यति । यद्यप्यनादित्वात्सन्तानस्या· द्यत्वमसिद्धं एतत्सर्गसम्बन्धिसन्तानविशेषश्चासिद्ध एव तथापि स्पष्टत्वात्तदुपेक्ष्य दूषणान्तरमाह—ब्रह्माण्डेति । न चागमसिद्धं ब्रह्मा·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

नकालेऽपीत्यर्थः । तथा च तादृशैः परमाणुभिः परम्परयारम्भे द्व्यणुकादीनां (न ?)प्रलयासिद्धिरिति सन्तानविशेषणमिति भावः । यद्यपि दृश्यसन्तानशून्यत्वमपि परमाणोः सदैवेति प्र(ल ?)यासि· द्धितादवस्थ्यम्, तथापि दृश्यं सन्तानं यस्य तद् द्व्यणुकं तच्छून्यैः परमाणुभिरारम्भः सिद्ध्यति । एतेन यत्पर्यवसन्नं साध्यं तदाह— तेनेति । एतेन दृश्यत्वमविवक्षितं सन्तानशून्यपरमाण्वारभ्यत्वमेव साध्यमिति ग्रन्थार्थ इति परास्तम्, यथाश्रुतेनैवोपपत्तेः । क्वचिन्न सदैवेतीत्यनन्तरं दृश्यत्वमविवक्षितमिति पाठस्तत्र साक्षा· त्परम्परासाधारणसन्तानशून्यैरित्येतावतैव समीहितसिद्धेरि· त्याभिप्रायः । तत्र द्व्यणुकोपादानकालेऽपि त्र्यणुकादिशून्यत्वं पर· माणोरिति दृश्यत्वविशेषणम् । तत्र दृश्यं सन्तानं यस्येति व्युत्पत्त्या द्व्यणुकशून्यैरित्यर्थो लभ्यत इत्यर्थः। यद्यपीति। यद्यप्या(द्य?)सन्तानत्वेन पक्षतेत्ययमनुक्तोपालम्भस्तथापि सन्तानत्वेन पक्षतायां खण्डावय· विन्यायेनारब्धसन्ताने दृश्यसन्तानशून्यपरमाण्वारभ्यत्वं बाधित· मित्यंशतो बाध इत्याद्यसन्तानत्वेन सर्गसम्बन्धिसन्तानत्वेन वा पक्षता वाच्या। तत्र च विकल्पात् दूषणाभिधानमित्याभिप्रायः । एतदिति ।

न्तान]मात्रपक्षीकरणे क्रमारब्धदहनपवनसन्तानन्यायात् आरम्भे ऽपि प्रलयासिद्धेः सिद्धसाधनात् । एकदैवेति विशेषणे तेनैव

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

आह—चतुरिति । द्वितीये सिद्धसाधनमाह—क्रमेति । सर्वेषां द्व्यणुकादिक्रमेणैवारम्भात् दृश्यसन्तानशून्यपरमाण्वारभ्यत्वं सिद्धमेवेत्यर्थः । एकदैवेति । तथा च एकदा दृश्यसन्तानशून्यैः समवायिभिरारब्ध इति साध्ये क्रमारम्भे सिद्धसाधनं न भवतीत्यर्थः । तेनैवेति । क्र-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

ण्डं तस्य सिद्धार्थतया मुख्यार्थपरत्वाभावात् । अन्यथा प्रलयस्यापि तत एव सिद्धेरनुमानवैयर्थ्यात् । साध्यमपि ब्रह्माण्डसन्तानशून्यपरमाण्वारभ्यत्वमयुक्तं सन्तानाद्यारम्भकस्यैव सन्तानारम्भकत्वात् ब्रह्माण्डस्य चानादित्वात् । क्रमारब्धेति । क्रमेण तादृशपरमाण्वारभ्यत्वेऽप्येकदा तदसिद्धेर्न प्रलयसिद्धिरित्यर्थः । किञ्च कार्योत्पत्तेः प्राक्कार्यशून्यैरारभ्यत्वे साध्ये सिद्धसाधनं कार्यानधिकरणैरारभ्यत्वे च बाध इति भावः । एकदैवेति । विशेषण इति । साध्यस्येत्यर्थः । तेनैवेति । क्रमारब्धदहनादिनैवेत्यर्थः । एककार्योत्पादकालस्य तदितरसकलकार्योत्पादकालेन व्याप्त्यसिद्धेरिति भावः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

प्रलयस्याद्याप्यसिद्धेरिति भावः । सन्तानादीति । आदिः प्रथमः । न चैकस्मिन्नादौ ब्रह्माण्ड आदिः प्रथमोऽस्तीति सन्तानाप्रसिद्ध्या साध्याप्रसिद्धिरिति मिश्राः । तत्रादिमत एव सन्तानत्वादित्येव प्रकृतोपपत्तावारम्भकान्तर्भवश्चिन्त्य इति केचित् । तदयुक्तं यथोक्तविशेषणविशेष्यभावे दोषाभावात् । केचित्तु सन्तानादिर्द्व्यणुकं तदारम्भकस्येव सन्तानारम्भकतया प्रकृते ब्रह्माण्डस्यानादितया तदारम्भकद्व्यणुकासिद्धेः सन्तानाप्रसिद्या साध्याप्रसिद्धिरिति भाव इत्याहुः । कार्य्यानधिकरणैः कार्य्याधिकरणभिन्नैरित्यर्थः । ननु कार्याणां क्रमावभो(रम्भो?) नास्त्येवेति कुत्र व्यभिचार इत्यत आह—एककार्य्येति । इत्यर्थ इति तात्पर्यार्थः । किं यदैकस्येत्यादिप्रथमविकल्पेऽपि शब्देनान्यसमुच्चयो द्वितीयविकल्पे कालभेद इत्याशयः । यथा

व्यभिचारित्वात् । एकदारम्भहेतुसाकल्ये सतीति विशेषणे विशेषणासिद्धेः । एकदापीति पक्षे विरोधात् । सर्वकार्याणां युगपदनुत्पत्तेश्च । एतेन ब्रह्माण्डपरमाणवः पूर्वमुत्पादितसजातीयान्तराः

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

मारब्धदहनपवनेनैवेत्यर्थः । हेतौ विशेषणमाह—एकदेति । व्यभिचारस्थलेनैकदारम्भसाकल्यमिति न व्यभिचार इत्यर्थः । असिद्धेरिति । प्रलयासिद्धावेकदारम्भहेतुसाकल्यमसिद्धमेवेति स्वरूपासिद्धिरित्यर्थः । एकदापीति । अनियतारम्भसामग्रीसमवहितत्वात् हेतोरेकदैवारम्भो न विरोधात् सिध्यतीत्यर्थः । नियमानियमयोर्विरोधादित्यर्थः । बाधकमाह—सर्वकार्य्याणामिति । एतेनेति । स्वाश्रयासिद्धत्वेनेत्यर्थः । श्रुतिराश्रये मानमिति चेत् तथा सति प्रलयेऽपि तस्य सत्त्वेन साधनवैयर्थ्यात् श्रुतेरन्यपरत्वशङ्कायामेव विरोधादप्रवृत्तेः । वर्त्तमानब्रह्माण्डपरमाणवः पूर्वमुत्पादितसजातीयान्तराः नित्यत्वे सति आरम्भकत्वात् प्रदीपपरमाणुवदित्यस्याश्रयासि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

विशेषणेति । हेतुविशेषणासिद्धा विशिष्टस्य स्वरूपासिद्धत्वादित्यर्थः । एकदापीति । किं यदैकस्य कार्यस्य हेतुसाकल्यं तदैव तदन्येषामपि । यद्वा क्रमेण । आद्ये प्रागुक्तदोषः । अन्त्ये क्रमिकहेतुसाकल्यस्य क्रमिककार्यव्याप्तत्वाद्युगपदुत्पादे साध्ये व्याघात इत्याह—विरोधादिति । बाधमाह—सर्वेति । एतेनेति । वर्त्तमानब्रह्माण्डपरमाणवः पूर्वमुत्पादितसजातीयसन्तानान्तराः नित्यत्वे सत्यारम्भकत्वात् । प्रदीपपरमाणुवदित्यप्याश्रयासिद्धिसिद्धसाधनाभ्यां दुष्टमित्यर्थः । सिद्धसाधनं वि-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

श्रुते विरोधाप्रसङ्गात् पूरयति । युगपदुत्पाद इति । अनागतब्रह्माण्डघटितपक्षतायां वृत्तप्रलयासिद्धिः सम्भावनाघटितसाध्येऽवयवानामुपचयापचयाभ्यामारम्भेनार्थान्तरम्, हेतौ च मनसि व्यभिचार इत्यन्यथाऽर्थमाह—वर्त्तमानेत्यादि । एकमात्रघटजनके कपाले व्यभिचार इति हेतौ प्रथमविशेषणम् । मनसि व्यभिचार इति द्वितीयम् । तस्याद्रव्यारम्भकत्वमर्थः ।

परमाणुत्वात् दीपारम्भकपरमाणुवदित्यादि प्रतिक्षिप्तम् । बाल-वृद्धतरुण(१)देहसन्तानवदारम्भस्वीकारात् । न च तत्स्थापकादृष्ट-नाशादेव तन्नाश इति वाच्यम् , तस्यापि प्रवाहित्वेनैकफलोप-भोगेऽपि देहान्तरारम्भकादृष्टवन्नाशानुपपत्तेः । न च ह्रासदर्श-नात्तदनुमानं, दिनरात्रिह्रासेनैव व्यभिचारात् । चतुर्युगपरिवर्त-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

द्धत्वमेवेति भावः । सिद्धसाधनमप्येतेनेत्यतिदिष्टं स्फुटयति—बालेति । तत्तदवयवावापोद्वापाभ्यां क्रमिकनाशोत्पादसिद्धौ न प्रलयसिद्धि-रित्यर्थः । ननु ब्रह्माण्डारम्भकादृष्टनाशात् शरीरवत्तन्नाशोऽप्या-वश्यक इत्याह—न चेति । एतद्ब्रह्माण्डावच्छेदेन भोगजनकानि भूयांसि सन्तन्यमानान्यदृष्टानि तत्र कतिपयादृष्टनाशेऽपि कतिपयादृष्टा-वस्थानात् ब्रह्माण्डावस्थितिः स्याद्देहवद्बालतरुणदशापन्ने-त्यर्थः । 'प्रवाहित्वेन' सन्तन्यमानत्वेन । ननु जन्मसंस्कारविद्या-स्वाध्यायादयोऽत्यन्तं ह्रसिष्यन्ते ह्रसमानत्वात् प्रदीपादिवदि-त्यनुमानात्तत्सिद्धिः, न हि जन्मादीनामत्यन्तह्रासकालादन्यः प्रलयो नामेत्यत आह—न चेति। पौषमासीयदिनस्य ह्रसमानत्वेऽपि नात्यन्तं ह्रसतीति व्यभिचार इत्यर्थः । ननु दिनरात्रिह्रासस्यापि पक्षत्वं पक्षसमत्वं वा । तथा च न तत्र व्यभिचार इत्यत आह—चतुर्युं-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

वृणोति—बालतरुणेति । तत्तदवयवोपगमापगमाभ्यां क्रमेण नाशोत्पा-देऽपि न प्रलयसिद्धिरित्यर्थः । तस्यापीति । अदृष्टस्यापि प्रवाहित्वेन क्रमिकत्वादेकस्य भोगेन नाशेऽप्यपरापरस्यादृष्टस्य नाशानुत्पत्ते-रित्यर्थः । ह्रासमात्रमनुमीयते, एकदा ह्रासो वा, अत्यन्तह्रासो वा । आद्ये सिद्धसाधनं द्वितीये त्वप्रसिद्धिः । तृतीये त्वाह—दिनेति । ननु दिनरात्रिह्रासस्यापि पक्षत्वात् पक्षसमत्वाद्वा कथं तेनैव व्यभिचार

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तत्तदवयवेति । एतच्च सन्तानाविवक्षायां दूषणम् । मूलदूषणं त्वाश्रया-सिद्धिरेव । एकदेति । एकदा सर्वह्रास इत्यर्थः । असिद्धिरप्रसिद्धि-

(१) बालतरुणवृ० ।

स्तु स्यादृत्वयनवत् । न च सन्तानाः कदाचित्सहोच्छिद्यन्ते(१) सन्तानत्वात् [सम्प्रतिपन्नसन्तानवत्] इति वाच्यम् , क्रमोच्छि-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

गेति । कलियुगे ह्रासे सत्यपि सत्ययुगादौ पुनर्वृद्धिसम्भावनयाऽत्यन्तह्रासाभावात्। ननु युगान्तर एव हि प्रलयो न हि मयाऽत्र महाप्रलयः साध्यतेऽत आह—ऋत्वयनेति । युगान्तेऽपि सकलकार्याणामेककालिकध्वंसानभ्युपगमादित्यर्थः । यदि तु जन्मसंस्कारादिह्रासदृष्टान्तेन सम्प्रदायस्य वेदस्यात्यन्तिको ह्रासोऽनुमेयत्वेनाभिमतस्तदापि तुल्योऽर्थः । सम्भावितोत्कर्षह्रासस्य च न साध्यत्वं जन्मसंस्कारादौ दृष्टान्ते साध्यानिश्चयादित्यर्थः । ननु सर्वसन्तानानामत्रोच्छेदे साध्ये सिद्ध्यत्येकः प्रलय इत्यत आह—न

न्यायलीलावतीप्रकाशः

इत्यत आह—युगेति । ह्रसमानतामात्रस्य विवक्षितत्वे इदानीन्तनपौषमासादिनह्रासकाष्ठया व्यभिचारः । न चासम्भावितोत्कर्षो ह्रासो विवक्षितः, जन्मविद्यादिदृष्टान्तस्य साध्यवैकल्यापत्तेः, युगपरिवर्त्तक्रमेणाप्युत्कर्षसम्भवादित्यर्थः । ननु सकलसन्तानं पक्षीकृत्य नैकदोच्छेदः साध्यो येन व्यभिचारः स्यात्, किन्त्वेककालीनत्वविशिष्टं सन्तानं पक्षीकृत्य । तथा च पक्षतावच्छेदकधर्मसामानाधिकरण्यं साध्यमानस्य सिद्ध्यतीत्यनुमाने कलृप्तत्वादेकदोच्छेदः

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

रित्यर्थः । 'विवक्षितत्वे' हेतुत्वेनेति शेषः । व्यभिचार इति । शतवर्षमध्यवर्त्युत्कर्षप्रागभावासमानाधिकरणह्रासस्य साध्यत्वादिति भावः। तेन न पूर्वोक्तपक्षसमत्वावकाशः । जन्मविद्येति ।"जन्मसंस्कारे"त्यादिकारिकायां(२) च तस्य दृष्टान्तत्वश्रवणादिति भावः । वस्तुतो मूलफक्किकाया अन्यथावतारस्तात्पर्य्यं च तथा । साध्यवैकल्येति । साध्यतेऽनेनेति साध्यम्, साधनमेवात्रोक्तम् । ननु युगपरिवर्त्तकाले प्रलयः स्यात् तत्तत्पदार्थोच्छेदरूपत्वात्परिवर्त्तस्येत्यत आह—युगेति । किञ्चित्पदार्थोच्छेदेऽपि न सर्व्वपदार्थोच्छेद इति नैतावता

---

(१) ०तु समुच्छिद्यन्ते । (२) न्यायकुसुमाञ्जलौ २ । ३ ।

न्नानां सन्तानानां कदाचिदपि तदभावेन व्यभिचारात्, विपरीतनिश्चयाच्च। ब्रह्मवर्षशतमिति गणितभेदगम्यः कालो महाभूतसङ्घातवान्(१) कालत्वात्, इदानीमिव। तत्समयवर्त्तिनश्च वर्णाः सजातिसन्ततिजन्मानो वर्णत्वात् अधुनातनवर्णवत्। न

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

चेति। येषां सन्तानानां क्रमेणोच्छेदः प्रमितस्तत्र व्यभिचार इत्यर्थः। प्रलये शङ्कितानामनुमानानां सत्प्रतिपक्षितत्वमप्याह—विपरीतेति। "ब्राह्मेण वर्षेण (मानेन?) वर्षशतान्ते वर्त्तमानस्ये"त्यादिना भाष्येण(२) प्रलयत्वेन यः कालो विवक्षितः स महाभूतसङ्घातवानित्यर्थः। तथा च तस्य कार्य्यद्रव्याधारत्वे कुतः प्रलय इति भावः। परमाणुसत्त्वेन सिद्धसाधनमाशङ्क्य महाभूतेत्युक्तम्, आकाशवत्तया सिद्धसाधनमाशङ्क्य सङ्घातवानित्युक्तम्। तत्समयवर्त्तिन इति। आद्यसृष्टिसमयवर्त्तिन इत्यर्थः। न च प्रलयासिद्धावुभयत्राश्रयासिद्धिः कालत्वं कार्य्यद्रव्यानधिकरणानधिकरणं परत्वासमवायिकारणसंयोगाधारत्वे सति नित्यत्वात् दिग्वत्। ब्राह्मणत्वं ब्राह्मणजन्यत्वव्याप्तं तत्कारणकवृत्त्यसाधारणधर्म्मत्वात्। यो यत्कारणकवृत्तिरसाधारणो धर्म्मः स (त?)ज्जन्यत्वव्याप्य इति सामान्यव्याप्तेरनुमानमिति भावः। ननु वह्नेर्वह्निपूर्वकत्वेऽपि अरणिप्रभवस्य यथा न वह्निप्रभवत्वं तथा ब्राह्मणोऽपि स्यादित्यत आह—न चेति। अत्रेदानीन्तनब्राह्मणत्वमुपाधित्वेन पराभिमतम्, तच्च न सम्भवति सामान्यव्याप्तौ विशेषस्यानुपाधित्वात्। विशेषनिष्ठत्वं विशेषधर्म्मावच्छेद्यत्वं पक्षेतरत्वं वा वह्नौ व्यभिचारनिश्चयेन वह्निपूर्वकत्वं

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सेत्स्यतीत्यत आह--विपरीतेति। तमेवोपपादयति—ब्रह्मवर्षेति। न च सिद्ध्यसिद्धिव्याघातः कालत्वस्य कार्यद्रव्यवत्त्वव्याप्यत्वेन ब्राह्मणत्वस्य च ब्राह्मणपूर्वकत्वव्याप्यत्वेन साधनात्। न चेति। यथा ज्वलनं

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

प्रलयसिद्धिरिति तात्पर्यम्। कालत्वस्येति। कालोपाधित्वं कार्यद्रव्य-

(१) संहतिमान्। (२) प्रशस्तपादभाष्यं सृष्टिसंहारविधिनिरूपणम्।

चारिणि[मणि]प्रभवज्ज्वलनन्यायः, असति बाधके निश्चितहेतु-फलाभावस्य विशेष(१)निष्ठत्वविरोधात् । अन्यथेन्धनधूमादावपि तथात्वापत्तेः । नैवम् । सर्वे एव परमाणवः कदाचित्सम-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

न वह्नित्वावच्छेद्यं किन्तु तदवान्तरजात्यवच्छेद्यमिति भावः। सामान्यव्याप्तौ विशेषस्योपाधित्वे विपक्षदण्डमाह—अन्यथेति । धूमादावपि धूमत्वादिना वह्निव्याप्यत्वं नावच्छिद्येत धूमादिविशेषस्योपाधित्वसम्भवादित्यर्थः । सर्व्वे एवेति । सर्वेषामेकदा समग्रोपादेयप्रबन्धशून्यत्वमेव प्रलय इत्यर्थः । नष्टपवनारम्भकपरमाणूनां पक्षत्वबहिर्भावेऽन्तर्भावे वा नांशतः सिद्धसाधन विपक्षबाधकात् पक्षतावच्छेदकनानात्व एव तत्सम्भवात् । यथाऽनित्ये वाङ्मनस इत्यत्र एकदा समग्रोपादेयप्रबन्धशून्यत्वस्य सिसाधयिषितत्वेन उद्देश्यप्रतीतेः पूर्वमनुदयाद्वा नांशतः सिद्धसाधनम् । ननु

न्यायलीलावतीप्रकाशः

विनाऽप्यरणेर्ज्वलनोत्पत्तिः, तथा ब्राह्मणं विनापि विशिष्टादृष्टोपगृहीतपरमाणोर्ब्राह्मणः स्यादिति नेत्यर्थः । 'विशेषनिष्ठत्वं' विवादपदभिन्नविषयत्वमित्यर्थः । इन्धनेति । इन्धनमग्नेर्हेतुः, धूमः फलमित्यर्थः । सर्वे एवेति । नन्वेककालीनसमग्रोपादेयप्रबन्धशून्यत्वस्याप्रसिद्धेः परमाणूनां समग्रोपादेयप्रबन्धशून्यत्वमात्रं साध्यम् । तथा च क्रमेण तादृशसाध्यसिद्धौ सिद्धसाधनम्, पवनपरमाणोश्च पक्षत्वेंऽशतः सिद्धसाधनम् । अपक्षत्वे च तस्यैव कार्यद्रव्यवत्त्वे प्रलयासिद्धिः ।

अथ परमाणुः कार्यद्रव्यसमानकालिकपरमाणुक्रियातिरिक्तक्रिया-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वत्त्वव्याप्यं कालोपाधिमात्रवृत्तित्वात्, इदानीन्तनकालोपाधित्ववत् । ब्राह्मणत्वं ब्राह्मणपूर्वकत्वव्याप्यं ब्राह्मणमात्रवृत्तिधर्म्मत्वादेतद्ब्राह्मणत्ववदित्यनुमानाभ्यामिति भावः। विवादेति । सर्गाद्यकालीनब्राह्मणान्यब्राह्मणविषयत्वमित्यर्थः । इन्धनं न धूमहेतुरत आह—इन्धनमिति ।

अथेति । अयं च विशिष्टाभावः कार्य्यद्रव्यासमानकालीन

(१) ०षानियतत्वेवि० ।

ग्रोपादेयप्रबन्धशून्या आरम्भकत्वात् नष्टपवनारम्भकपरमाणुवत्। न च किञ्चिदेतादृशं न भविष्यतीत्यनेकान्तता । पवनत्वादेर्द-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

विपक्षवाधकतर्काभावान्नैतदित्यत आह—न चेति । विपक्षबाधकाभावेन ह्युपाधिरुन्नेयः, स च यदि नष्टपवनारम्भकपरमाणुत्वं तदा नष्टदहनारम्भकपरमाणुषु साध्याव्यापकत्वमेवं दहनारम्भकपरमाणुत्वस्योपाधित्वे पवनारम्भकपरमाणुषु साध्याव्यापकत्वमित्यर्थः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

वान् मूर्त्तत्वादित्यवान्तरप्रलये, महाप्रलये तु परमाणुः कार्यसमानकालिकैतद्वृत्तिध्वंसान्यध्वंसवान् मूर्त्तत्वादिति मानमित्युच्यते । तत्र एतदन्यगुणवत्त्वस्योभयत्राप्युपाधित्वात् । अथैते परमाणवः कार्यद्रव्यानधिकरणवृत्तिकार्यवन्तः नित्यद्रव्यत्वात् आकाशवदिति

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

क्रियावत्त्वेन परमाणुक्रियाभिन्नक्रियावत्त्वेन वा । तत्र चरमे बाधात् प्रथममादाय पर्य्यवस्यति । कार्यपदानुपादाने बाधः व्योमादेः प्रलयेऽपि विद्यमानत्वात् । द्रव्यपदानुपादानेऽपि नावान्तरप्रलयसिद्धिस्तदा गुणादेर्विद्यमानत्वात्, इत्युभयमुपात्तम् । दृष्टान्तलाभार्थं परमाण्विति । महाप्रलये नार्थान्तरवारणाय धर्म्ममात्रमपहाय क्रियागर्भं साध्यम् । स्थूलकालोपाध्यवच्छिन्नक्रियावत्त्वं साध्यमतो न प्रलयाव्यवहितकालेनार्थान्तरम् । 'मूर्त्तत्वात्' क्रियावत्त्वादन्यथा निष्क्रियविनष्टे व्यभिचारात्, अन्यमतमाश्रित्याह—महाप्रलये त्विति । अत्र ध्वंसग्रहणं तदा सर्वध्वंससत्त्वप्रदर्शनार्थम् । प्रकृते तु सामान्यतो धर्ममात्रपरत्वेनापि सामञ्जस्यात् । हेतुस्तद्ध्वंसवत्त्वमन्यथाश्रयनाशमात्रनाश्यगुणादिभिर्व्यभिचारापत्तेः । मिश्रास्तु ध्वंसागर्भमेव साध्यं नित्येनापि कार्य्यसमानकालीनत्वविरहिणा प्रलयसिद्धेः । मूर्तत्वादिति केवलान्वयिधर्मोपलक्षकमन्यथा व्यर्थत्वापत्तेरित्याहुः ।

एतदिति । एतद्गुणान्यगुणवत्त्वस्येत्यर्थः । अग्रिमगुणपदं च सामान्यादिकमादाय साधनव्यापकत्वपरीहाराय । यद्यप्येवं पर्व्वतवृत्तिगुणान्यगुणवत्त्वस्य प्रसिद्धानुमानेऽप्युपाधितापत्तिः, साध्यव्यापकग्राहकाभावश्च तुल्य एव तथापि हेतोरप्रयोजकत्वे तात्पर्य्यम् । अथैत इति । साध्ये क्षिती-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

मानम्,तन्न, कार्यद्रव्यानधिकरणत्वस्योपाधित्वात्। अत्राहुः। एककालीना इतिपक्षविशेषणादेककालीनत्वं साध्यस्य सिध्यति सर्वत्र पक्षतावच्छेकावच्छिन्नस्य साध्यस्यानुमानात् सिद्धेः। न चांशतः सिद्धसाधनं पक्षधर्मताबललभ्योद्देश्यप्रतीतेरसिद्धेः। न च पक्षैकदेशस्य दृष्टान्तत्वाभावः साध्यवत्तया निश्चितस्यैव तत्त्वात्। पक्षान्यत्वे सतीत्यस्य वैयर्थ्यात्। तथापि न तस्य पक्षत्वं साध्यसन्देहसिसाधयिषयोरभावादित्यपि न, येन रूपेण साध्यं निश्चितं तेन तयोरभावेऽपि सामान्येन तयोः सत्त्वात्। ननु कार्यद्रव्याधिकरणकालमात्रवृत्तित्वमत्रोपाधिः।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

यकार्य्यपदं भावकार्य्यपरमतो न महाप्रलयेनाऽर्थान्तरम्। तत्र स्थूलकालावच्छिन्नत्वं पूर्व्ववदेव विशेषणम्। अद्विष्ठत्वं च विशेषणमतो न परमाण्वाकाशसंयोगमादायाऽर्थान्तरम्। अत्र च कार्य्यद्रव्यानधिकरणत्वं परमाणोर्बाधितमिति तादृशकालोपाधिसिद्धिः। हेतौ नित्यपदं कपाले च द्रव्यपदं नित्यगुणे व्यभिचारवारकम्। कार्य्येति। अत्र कार्य्यपदं समवायावच्छिन्नाधिकरणतालाभाय। तेनाकाशादौ न साध्याव्यापकत्वम्। सर्व्वत्रेति। न च पक्षतावच्छेदकसाध्यसामाधिकरण्यमात्रमनुमितिविषय इति वाच्यम्, एकत्रद्वयं विशिष्टवैशिष्ट्यं चेति शब्दतात्पर्य्यवशान्नियमवदनुमित्सादिनाऽनुमितावपि नियमसम्भवादिति भावः(?)। उद्देश्येति। इदं च समाधिसौकर्य्यात् वस्तुतस्तदन्यपक्षतायामपि तादृशवायुपरमाणुकालीनत्वस्य पक्षतया एककाले सर्व्वपरमाणूनां ताद्रूप्यसिद्ध्या प्रलयसिद्धिरिति। पक्षान्यत्व इति। अभेदानुमाने पक्षस्यैव दृष्टान्तत्वादिति भावः। वस्तुतः पक्षत्वस्य केवलान्वयितया तदन्यत्वस्याप्रसिद्ध्या पक्षतावच्छेदकविरहवत्त्वमेव प्रयोजकं वाच्यम्। एवं च कालान्तरावच्छिन्नपरमाणोरेककालावच्छिन्नत्वाभावोऽस्त्येव न समुदायपर्याप्तस्य एककालावच्छिन्नत्वस्य तदेकदेशे परिसमाप्तेरत एवाच्चे(भे?)दानुमानेऽपि सङ्गतिरिति। येनेति। समानप्रकारकत्वस्यैव विरोधे तन्त्रत्वादन्यथा पर्व्वतेऽपि धूमवत्त्वेन वह्निनिश्चयात् पक्षतानापत्तेरिति भावः। ननु कार्य्येति। अत्र कालपदमधिकरणमात्रपरमतो नोपाधिदातुर्म्मते कार्य्यद्रव्यानधिक-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

करणकालाप्रसिद्ध्या मात्रपदव्यवच्छेद्याप्रसिद्धिः। यद्यप्युपाधिदातृमते साधने व्यापकत्वमनुमानकर्त्तृमते च पवनपरमाणोरेव साध्याव्यापकत्वं तथापि प्रलयसन्देहदशायामुभयसन्देहेऽपि सन्दिग्धोपाधित्वं भवत्येवेति मिश्राः।

अत्रेदं चिन्त्यम्,—सन्दिग्धोपाधिर्दूषणं भवत्येव परन्तु प्रकृते साध्यव्यापकतायां साधनव्यापकताया नियमात् साधनाव्यापकत्वे च साध्याव्यापकत्वनियमादुपाधिताप्रयोजकरूपद्वयान्यतरव्यतिरेकनिश्चायकत्वमुपाधित्वम्। किं च व्यभिचारे सत्युपाधिर्न्न चात्र व्यभिचारः, अत एव शब्दखण्डे इदमेव सिद्धान्तानुमानमिति। नवीनास्तु साधनाव्यापकत्वमनुमानकर्तृमतेनैव तथा चोपाधिरित्यस्य पूर्वं तन्मत इत्यर्थः। अणुभिन्नत्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकत्वाच्च न साध्याव्यापकत्वम्। न च स्वीकृतत्रिविधोपाधिवहिर्भावः, त्रैविध्यस्योपलक्षणत्वादन्यथा परमाणुरूपं प्रत्यक्षं प्रमेयत्वादित्यत्र वहिर्द्रव्यत्वावच्छिन्नसाध्यव्यापकं रूपत्वमुपाधिर्न स्यात्। न च व्यभिचाराभावे कथमुपाधिरिति वाच्यम्, शून्यपदस्य ध्वंसतया मनःप्रभृतौ व्यभिचारसम्भवात्। अत एवारम्भकत्वादितिहेतुरुक्तोऽन्यथा मेयत्वस्यैव तत्त्वापत्तेः। द्रव्यसमवायिकारणत्वहेत्वभिप्रायेण च शब्दखण्डे सिद्धान्तानुमानमिति वदन्ति। अत्र शून्यपदस्य ध्वंसपरतायां कार्य्य एवावयवे अणुभिन्नत्वावच्छिन्नं साध्यमिति भवत्युपाधेः साध्यव्यापकत्वं निश्चितम्, सन्दिग्धसाधनाव्यापकत्वं च व्योमादौ, तत्राणुभिन्नत्वावच्छिन्नसाधनसत्त्वात्। अनुमानकर्त्तृमते चोपाधेरसत्त्वादित्यभिसन्धिः। अत्रापीदं चिन्त्यम्—तथा साध्ये व्यभिचारस्य स्फुटतया किमर्थमुपाधिगवेषणमिति। अत्र वदन्ति। परमाणूनां सामान्यतः पक्षतायां सिद्धसाधनमित्येककालावच्छिन्नस्य पक्षत्वं वाच्यम्। स च कालोपाधिः कार्यद्रव्याधिकरणमन्यथा वा। आद्ये बाधः कार्यद्रव्याधिकरणकालावच्छिन्नस्य उपोदयप्रबन्धत्वात्। अन्त्ये पक्षविशेषणाप्रसिद्धिः प्रलयासिद्धेरित्यनुमानदूषणम्। एव चात्रानुमाने कार्य्यद्रव्याधिकरणवृत्तित्वमात्रमुपाधिः पक्षविशेषणं न तु कार्यद्रव्यानधिकरणकालवृत्तित्वमपि अप्रसिद्धेरिति फक्किकार्थः। तथा च

न्यालालावतीप्रकाशः

अत्र वदन्ति । समयसमवायिकारणातिरिक्तवृत्तिध्वंसप्रतियोग्यवृत्तिकार्यद्रव्यत्वं कार्यद्रव्यप्रागभावसमानकालीनारम्भकातिरिक्तकार्यद्रव्यानधिकरणवृत्तिध्वंसप्रतियोगिवृत्ति कार्य-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

सिद्धसाधनमिति भावः । अत एव कार्य्यद्रव्यानधिकरणेत्यादिरपि क्वाचित्कः पाठः सङ्गच्छते । कार्य्यद्रव्यानधिकरणवृत्तित्वमात्रमत्र विशेषणमन्यथा सिद्धसाधनापत्तेरित्यर्थकत्वात् । तथा च पक्षविशेषणाप्रसिद्धिरिति भावादिति सङ्क्षेपः ।

समयेति । अत्र महाप्रलयाङ्गीकारे धर्मिपक्षतायां महाप्रलयाव्यवहितकार्य्ये व्यभिचार इति धर्मपक्षता । आकाशवृत्तिध्वंसप्रतियोगित्वेनार्थान्तरवारणाय बाधस्फोरकं पक्षविशेषणम् । समयपदं च साधारणाधिकरणपरमतो नासिद्धिः । यथा च तथा सति न दिशाऽर्थान्तरं तथा प्रागेवोक्तम् । समवायिपदं च प्रकृतसमवायिपरमतो नोक्तदोषतादवस्थ्यम् । तादृशशब्दवृत्तित्वेनार्थान्तरवारणाय पक्षे द्रव्यपदम् । एक एव ध्वंसः समयाकाशोभयवृत्तिः स्यादित्यर्थान्तरतादवस्थ्यमतो नञ्द्वयगर्भता । महाप्रलयेनाऽर्थान्तरवारणाय कालीनान्तं ध्वंसविशेषणम् । कार्यपदद्रव्यप्रागभावपदयोर्विकल्पेनान्वय इति न व्यर्थता । कार्य्यपदं भावकार्य्यपरम् । प्रागभावे द्रव्यपदं विशेषणं महाप्रलयाव्यवहितकालेनार्थान्तरवारणाय । कार्य्यसमानकालत्वगर्भसाध्ये स्थूलकालावच्छेदेन समानकालत्वमभिप्रेतमिति । न तेनार्थान्तरं कार्यद्रव्यानधिकरणवृत्तित्वं च कालावच्छेदेन साध्यप्रविष्टमतो नेदानीं प्रागभावसमानकालीनेन महाप्रलयरूपकार्य्यद्रव्यानधिकरणवर्त्तिना च ध्वंसेनाऽर्थान्तरम् । कालीनेत्यन्तं वृत्तिविशेषणमित्यन्ये । कार्य्यद्रव्यानधिकरणत्वं कार्यद्रव्यसंयुक्ताभाववत्वं कपालेऽपीति तेनार्थान्तरवारणायारम्भकातिरिक्तेति । द्रव्यसमवायिकारणातिरिक्तेत्यर्थः, तेन शब्दारम्भकत्वेऽप्याकाशस्य शब्दत्वे साध्यप्रसिद्धिरविकला । कार्यमात्रेति । मात्रपदमनन्तत्वे व्यभिचारवारणाय । न चैवमपि ध्वंसत्वे व्यभिचारः, भाववृत्तित्वेनापि विशेषणात् । न चैवमपि चरमक्रियात्वे व्यभिचारः, नानाकालीनत्वेन कार्य्यविशेषणेऽपि महाप्रलयाव्यवहितसर्गीयचैत्रशरीरवृत्तिजातौ

हनादाविव(१) सम्भवेनानुपाधित्वात्। भूगोलकसन्तानश्च कदाचित्साकल्येनोच्छिद्यते सन्तानत्वात् दीपसन्तानवत्। सन्तानत्वं चाङ्गाङ्गिप्रवाहत्वम्। एकावयवित्वमस्यासिद्धम्, नानावयवित्वे तु

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

साकल्येनोच्छिद्यत इति। सजातीयोत्पादकसामग्र्यसमवहितनाशकनाश्यत्वं साकल्येनोच्छिन्नत्वम्। तेन बालतरुणशरीरन्यायेनोच्छेदे न सिद्धसाधनम्। अङ्गाङ्गिप्रवाहत्वं कार्य्यकारणप्रवाहत्वमित्यर्थः। तथा च कार्य्यकारणोभयवृत्तित्वे सति कार्य्यमात्रवृत्तित्वं सन्तानत्वमिति भावः। ननु भूगोलकस्यैकावयवित्वे मानाभावात् नेदमनुमान

न्यायलीलावतीप्रकाशः

मात्रवृत्तिधर्मत्वात् शब्दत्ववत्(२)। न चात्रविभुवृत्तिवृत्तित्वमुपाधिः, अन्त्यावयविकर्मत्वे साध्याव्यापकत्वादिति। भूगोल-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

व्यभिचार इति वाच्यम्, तादृशध्वंसप्रतियोगिजातीयवृत्तित्वस्य साध्यत्वात्तस्य च तत्रापि सत्त्वात्। न चैवं मात्रपदवैयर्थ्यमनन्तत्वेऽपि ध्वंसप्रतियोगिजातीयव्योमवृत्तित्वादिति वाच्यम्, ध्वंसप्रतियोगिजातीयत्वस्य ध्वंसप्रतियोगित्वेनापि विशेषणादिति नवीनाः। तच्चिन्त्यम्। एवं सति तादृशध्वसप्रतियोगित्वे साध्ये धर्मिपक्षकतायामेव सामञ्जस्ये धर्म्मपक्षकत्वसाधारण्यवैयर्थ्यात्। ध्वंसप्रतियोगित्वस्य साध्यप्रवेशे व्यर्थविशेषणत्वाच्च। तदनुपादाने च मात्रपदवैयर्थ्यात्। अत्र मिश्राः। मात्रपदं कार्त्स्न्यपरं न चैवमसिद्धिः, विभाजकोपाध्यवच्छिन्नभावयावत्कार्यवृत्तित्वस्य हेतुत्वात्। भवति च द्रव्यत्वशब्दत्वादिर्विभाज-

(१) ०नादावसम्भ०।

(२) कार्य्यद्रव्यप्रागभावसमानकालीना कार्य्यद्रव्यानधिकरणे वृत्तिर्यस्य ध्वंसस्य तत्प्रतियोगिवृत्तित्वमर्थः। तेनेदानीन्तनघटध्वंसस्य महाप्रलयवृत्तित्वेऽपि न क्षतिः। कार्य्यद्रव्योपरमेऽप्यनुवर्त्तमानस्य महाभूतसंक्षोभजनितस्य क्रियासन्तानस्य क्रमेणोपरमान्महाप्रलयस्य सिद्ध्याऽर्थान्तरवारणाय द्रव्येति। कार्य्येति स्वरूपकथनम्। अनन्तत्ववारणाय हेतौ मात्रपदम्। महाप्रलयाव्यवहितसर्गीयकार्य्यत्वस्य ध्वंसत्वस्य च वारणायेदानीन्तनभाववृत्तित्वे सतीति पूरणीयम्। द्रव्यत्वं तादृशध्वंसप्रतियोगिवृत्ति इदानीन्तनजन्यभाववृत्तिधर्म्मत्वात् सत्तासाक्षाद्व्याप्यजातित्वाद् वा महाप्रलयानभ्युपगमे तु जन्यसमवेतत्वाद् गुणत्ववदिति तु न्यायः। इति दीधितिः।

क्रमनाशे सिद्धसाधनम् , यौगपद्ये तु व्यभिचार इति चेन्न,

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

मिति शङ्कते—व्यभिचार इति । क्रमनष्टदहनपवनादावित्यर्थः । एकमिदं भूगोलकमित्येकत्वेन प्रतीयमानत्वादेकमेव इदमवयवि तदेव च पक्ष

न्यायलीलावतीप्रकाशः

केति । यद्यपि भूगोलकपदेन द्व्यणुकमारभ्यान्त्यावयविपर्यन्तस्य पक्षत्वे यदि साकल्योच्छेदः सकलोच्छेदप्रतियोगित्वं तदा बाधः, अथैककालीन उच्छेदस्तदा भूगोलकसन्तानान्तरकालमात्रवृत्ति·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

कोपाधिः, न तु चरमक्रियात्वम् । न चासिद्धिवारकतया विभाजकेत्यादिवैयर्थ्यम् , कार्य्यत्वावच्छिन्नविभाजकोपाधिसमा(ना?)धिकरणत्यन्ताभावाप्रतियोगित्वस्याखण्डाभावतया व्यर्थत्वाभावात् । अखण्डाभाववदखण्डोपाधावपि न वैयर्थ्यम् । अत एव प्रमेयत्वादिकं हेतुरित्यपि कश्चित् । एवंविवक्षायां च पक्षे कार्य्यपदोपादानं कार्यवृत्तितामादायैव पक्षे साध्यगमनमेतावन्मात्रविभावनार्थमिति दिक् । अन्त्यावयवीति । यद्यपि कर्मत्व एव साध्याव्यापकता तथापि अन्त्यावयविकर्म्मवृत्तितामादायैव कर्म्मत्वे साध्यगमनमिति तदुत्कीर्त्तनम् । न च द्रव्यानारम्भकवृत्तिवृत्तित्वमुपाधिः, आगमादिविपक्षबाधकेन हेतोः साध्यव्याप्यतया तदव्यापकत्वेनोपाधेः साध्याव्यापकत्वात् । एतच्चानुमानं सर्वमुक्तिमङ्गीकृत्य । वस्तुतो लीलावतीकारेण तदनङ्गीकारात्तमादायार्थान्तराप्रसङ्गेन प्रागभावसमानकालीनध्वंसविशेषणमपास्यैव साध्यं भावकार्य्यवृत्तित्वादित्येव हेतुः । अर्थान्तरप्रसङ्गस्तु बाधादेव निरस्तः । तत्स्फोरणार्थं कार्य्यद्रव्यप्रागभावसमानकालीनसमयसमवायिकारणमात्रवृत्तिध्वंसप्रतियोगिमात्रवृत्तीति पक्षविशेषणमिति अत्यन्ताभावगर्भैव व्याप्तिरिति व्यापकेन व्यर्थविशेषणतेति मतेनेदमनुमानम् । अतो बहुविशेषणघटितत्वेऽपि साध्यस्य न व्यर्थविशेषणता । प्रलयसिद्धेरुद्देश्यत्वाच्च नार्थान्तरनिग्रहस्थानम् । आगमरूपविपक्ष बाधकसत्त्वाच्च नाप्रयोजकता ।

केचित्तु यथोक्तसाध्यं पक्षीकृत्य तद्व्यापकत्वेन कार्य्यद्रव्य·

एवं सति तरुगिरिदहनपवनादिष्वपि संयोगादेकस्थूलबोधोपपत्तौ सर्वत्रावयविनोऽसिद्धिप्राप्तेः । तदसिद्धावपि चैकसमुदायप्रत्ययगोचरत्वेन सावित्रतेजोवदुच्छेदसाधनात् । उच्छेदस्तु क्रमेण यौगपद्येन वाऽस्तु, किं तु साकल्येन साध्यः । न चासावेकदेशावस्थितौ सम्पद्यते । अनुपभुक्तसमस्तप्राणिकर्माणि युगपन्निरुद्धवृत्तीनि अनुपभुक्त(वि)चित्रकर्मत्वात् सुषुप्तिसम-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

इति न सिद्धसाधनव्यभिचारावित्यत आह—एक(व?)मिति । अभ्युपेत्याह—तदसिद्धावपीति । यथा सहस्रमपि सहस्रांशोरंशव एकदैव सायं तिरोभवन्ति तथा भूगोलकत्वेन व्यवह्रियमाणा अनेकेऽप्यवयविनो युगपदुच्छेत्स्यन्तीत्यर्थः । ननु भूगोलकसन्तानस्य नानावयवित्वे क्रमेणैवोच्छेदोऽस्तु दहनपवनादिवदित्यत आह—उच्छेदस्त्विति । भूगोलकान्तरासमानकालीनो भूगोलकध्वंसः साध्य इत्यर्थः । एतदेवाह—न चेति । प्रलयेऽनुमानान्तरमाह—अनुपभुक्तेति । उपभुक्तकर्म्मणामनुपभुक्तकर्म्मयौगपद्येन वृत्तिवि(नि?)रोधो न सम्भवतीत्युक्तमनुपभुक्तेति । स्वफलाजनकत्वं वृत्तिनिरोधः स्वजन्यभोग-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

त्वेऽप्युच्छेदानां न दोष इति न प्रलयसिद्धिः, तथापि भूगोलकसन्तानोऽयं भूगोलकसन्तानानधिकरणवृत्तिध्वंसप्रतियोगी कार्यत्वाच्छब्दवदित्यत्र तात्पर्यम् । एकं भूगोलकमित्यबाधितानुभवादेकावयविसिद्धिः । अथ स न प्रमाणं तत्राह—एवं सतीति । क्रमेणोच्छेदे सिद्धसाधनं परिहरति—उच्छेदस्त्विति। युगपदिति । युगपत्सहकारिरहितानी-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वृत्तित्वमनुमेयमतो न बहुविशेषणघटितत्वं साध्यस्येत्याहुः । उक्तविपक्षबाधकादेव चात्रैव तदन्यवृत्तित्वमुपाधिरिति ध्येयम् । तथापीति । अत्रापि पूर्ववदेव पक्षसाध्यविशेषणे द्रष्टव्ये । व्योमादिवृत्तिध्वंसप्रतियोगिवृत्तितया महाप्रलयेन बाधादेव नार्थान्तरमतो न तद्विशेषणमित्याहुः । कार्य्येति । भावकार्येत्यर्थः । कुशूलस्थेषु वीजेषु कालान्तरभाविस्वर्गजनकादृष्टेषु च युगपन्निरुद्ध-

यवर्त्तिकर्मवत् । न चैवम्भूतोच्छेदानुपलब्धेर्नैवम् । उत्पत्तेरनुपलम्भादनुत्पत्तिप्राप्तेः(१) स्वभावादेव चावयवित्वप्रस-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

प्रतिबन्धकसमवधानं वा। विचित्रत्वं विजातीयफलजनकत्वम्। एवम्भूतेति। सिसाधयिषितोच्छेदानुपलब्धेरित्यर्थः। अनुमानादुपलब्धेरेव नानुपलब्धत्वम्, अन्यथा आद्यक्षणसत्तासम्बन्धस्य उत्पत्तेः प्रत्यक्षावेद्यत्वेन उत्पत्तिरपि न स्यादित्यर्थः।

यद्वा ननु पर्वतादेरुच्छेदो न दृष्ट इत्यत आह—न चेति। एवं सत्युत्पत्तिरपि तेषां न दृष्टेति सापि न स्यादित्यर्थः। ननु पर्वतादेरुत्पत्तिश्चेन्न स्यात्तदाऽवयवित्वमपि न स्यादित्यत आह—स्वभावादेवेति।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

त्यर्थः। नन्वत्र साध्याप्रसिद्धिः प्रायश्चित्तनाश्यकर्मभिर्व्यभिचारश्च। दृष्टान्तश्च साध्यविकलः सुषुप्तावपि श्वासादिजनकादृष्टानिरोधात्। किञ्चानुपभुक्तपदमतीतकर्मव्यावृत्त्यर्थं तदयुक्तम्। अनुपभुक्तत्वं ह्युपभोगाजनकत्वम्। तच्च प्रायश्चित्तनाश्यकर्मणामेवेति न प्रलयसिद्धिः; यद्वा कदाचिदुपभोगाजनकत्वं च अतीतकर्मणामप्यस्ति। अपि चैतत्कालीनानां कर्मणां पक्षत्वे बाधः केषाञ्चिदुपभोगेनैवान्तरा नाशात्, प्रलयकालीनानां च पक्षत्वे आश्रयासिद्धिः। विचित्रपदं च व्यर्थम्। तस्मादेतत्कर्मातिरिक्तानि कर्माणि एतत्कर्मप्रतिबन्धकप्रतिबध्यानि कर्मत्वादेतत्कर्मवत्। प्रतिबध्यत्वं च कारणत्ववत् सामान्येनैव रूपेणातीतस्यापि। यदा तत्प्रतिबन्धकं भविष्यति तदा सर्वकर्मप्रतिबन्धे अर्थात्प्रलयसिद्धिरित्येवंपरोऽयं ग्रन्थ इति सम्प्रदायविदः। ननूत्पत्तेरभावे कुतोऽवयविसिद्धिरित्यत आह—स्वभावादेवेति।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वृत्तित्वं प्रसिद्धमेवेत्यत आह—प्रायश्चित्तेति। ननु वृत्तिनिरोधयोग्यता साध्येत्यरुचेराह—दृष्टान्तश्चेति। ननु तदतिरिक्तादृष्टकूटस्यैव दृष्टान्ततेत्यरुचेराह—किं चेति। तच्चेति। तावन्मात्रनिरोधसिद्धावपि प्रलयासिद्धिरित्यर्थः। अतीतकर्मणामिति। तथा च तेषामपि पक्षत्वे बाधोऽनुपयु(भु?)क्तपदव्यर्थता चेति भावः। नन्वनुपभुक्तत्वमजनितभोगत्वमतो नोक्तदोष इत्यरुचेराह—अपि चेति। अतीतस्यापीति। प्रतिब-

(१) ०नुत्पत्तेः।

ङ्गात् । घटादेरपि वा तथाभूतस्य नित्यतापत्तेः(१) । न च ब्रह्म वर्षशतनियमः । प्रलयस्य पुराणप्रसिद्धेः । समयप्राचुर्येऽपि लक्षणपरत्वात् । तथा च कालविशेषस्य प्रत्यक्षादेरसिद्धौ आश्रयासिद्धिः(२) । आगमात्तत्सिद्धौ तु तेनैव बाधात् । कश्चित्काल इत्युपादाने सिद्धसाधनम् । सर्वपदोपादाने च विशेषणवैयर्थ्यम् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

उत्पत्तिं विना अवयविस्वभावा एव महीधराः स्युरित्यर्थः । ननु अवयवित्वेनानुभूयमानानां पर्वतादीनामनुत्पन्नत्वे घटादयोऽपि तथा स्युरित्यत्रेष्टापत्तिमाह––घटादेरिति । सत्प्रतिपक्षानुमानं दूषयति––न चेति । तथा च पक्षत्वाभिमतकालस्यावच्छेदकतया ब्रह्मवर्षशतमितत्वं यदुपात्तं तदभावादाश्रयासिद्धिरित्यर्थः । पुराणं कथमीदृशमत आह––पुराणेति । एवं सति यद्भवति तदाह––तथा चेति । सत्प्रतिपक्षानुमाने पक्षानिरुक्त्या आश्रयासिद्धिरित्यर्थः । तेनैवेति । प्रलयस्याऽऽप्यागमप्रतिपाद्यत्वेन तदभावसाधने बाध इत्यर्थः । सिद्धसाधनमिति । इदानीन्तनकालेनेति शेषः । सर्वेति प्रलयकालसङ्ग्रहार्थमेव तदुपादानात् ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

न च ब्रह्मेति । आदित्यक्रियानिरूप्याहोरात्रादिघटितत्वाद्वर्षाणामित्यर्थः । तथा चेति । वर्षशतनियमाभावे सतीत्यर्थः । 'प्रत्यक्षादेः' प्रमाणादि-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

न्धयोग्यताया एव साध्यत्वादिति भावः । सर्वकर्म्मणां 'प्रतिबन्धे' प्रतिबन्धस्वरूपयोग्ये । सम्प्रदायविद इत्यस्वरसाविर्भावनम् । तद्बीजं तु एककालीनानि कर्माणि निरुद्धवृत्तीनीत्येवमप्यनुमाने पक्षतावच्छेदकमहिम्नैव प्रलयसिद्धेः कृतं गुरुणा प्रकारान्तरेणेति । ब्रह्मवर्षशतमिति गणित(३)भेदगम्य इत्याद्यनुमानदूषणाय मूलं न च ब्रह्मेति । षष्ठीभ्रमं निवारयति––प्रमाणादिति ।

---

(१) ०त्तापत्तिः । (२) ०सिद्धेः । (३) गमितमे ।

तत्संग्राह्यप्रलयसमयाप्रतीतेः । प्रतीतौ [तु] बाधात् । एतद्बाधकबलेन वर्णव्यवस्थापि आरणेयसन्ततिवदिति [प्रलयः] ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

स च न सिद्ध इति सर्वपदवैयर्थ्यमित्यर्थः। एतदेवाह—तदिति। एतद्बाधकबलादेवेति। अत्यन्तोच्छेदस्य दृढतरप्रमाणसिद्धतया सर्गादौ ब्राह्मणाभावात्तत्कालीन आद्यो ब्राह्मणोऽवश्यमदृष्टविशेषोपगृहीतभूतभेदारभ्यः स्वीकार्य्यो यथा वृश्चिकस्य वृश्चिकपूर्वकत्वेऽपि गोमयाद्याद्य इत्यर्थः। प्रलयेऽनुमानम्,—परमाणुः कार्य्यद्रव्यसमानकालीनपरमाणुक्रियातिरिक्तक्रियावान् मूर्त्तत्वात् घटवत्। न चैतदन्यगुणवत्त्वमुपाधिः पक्षेतरतुल्यत्वात्। यद्वा एते परमाणवः कार्य्यद्रव्यानाधिकरणवृत्तिकार्यवन्तः नित्यद्रव्यत्वात्, आकाशवत्। न च कार्य्यद्रव्यानधिकरणत्वमुपाधिः साध्यव्यापकताग्राहकमानाभावेनातुल्ययोगक्षेमत्वात्। प्रलयानन्तरं सर्गसिद्धये विशिष्टसाधनायानुमानं समयसमवायिकारणातिरिक्तवृत्तिध्वंसप्रतियोग्यवृत्तिकार्य्यद्रव्यत्वं कार्य्यद्रव्यप्रागभावसमानकालीनारम्भकातिरिक्तकार्य्यद्रव्यानाधिकरणवृत्तिध्वंसप्रतियोगिवृत्ति कार्य्यवृत्तिधर्म्मत्वात् शब्दत्ववत्। न च विभुवृत्तिवृत्तित्वमुपाधिः, अन्त्यावयविकर्म्मत्वे साध्याव्यापकत्वादिति।

न्यालालावतीप्रकाशः

त्यर्थः। असति बाधक इति प्रागुक्तं दूषयति—एतद्बाधकेति।

नन्वीश्वरो द्रव्यान्तरम्। तथा हि ज्ञानवत्त्वेन पृथिव्याद्यष्टभेदासिद्धावीश्वरो नात्मा दुःखात्यन्ताभाववत्त्वात्, घटवत्। न चेश्वरात्मत्वसाधकानां ज्ञानवत्त्वादीनां भूयस्त्वाद्बलवत्त्वमिति वाच्यम्, व्याप्तिपक्षधर्मते हि बलं न तु भूयस्त्वमपि, ते च तुल्ये एवेत्येकेनैव भूयसामपि प्रतिबन्धात्। किञ्च अनात्मत्वसाधकानामेव भूयस्त्वम्, ज्ञाना-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

अप्रसक्तप्रतिषेधमाशङ्क्याह—नन्विति। नन्वन्यतरत्त्वेन व्याप्तिपक्षधर्म्मतान्यतरभङ्गकल्पनायां प्रसक्तायां लाघवप्रतिबन्धकत्वेन भूयस्त्वमप्यपेक्षितमेव। तदुक्तमस्माकं स्वल्पं वो बहवश्चेत्यरुचेराह—किं चेति। निर्दुःखत्वेऽतिव्यापक-

ईश्वरो न द्रव्यान्तरं, प्रमाणाभावादसिद्धेरित्येके । तन्न । विवादाध्यासितं सकर्त्तृकं कार्यत्वात् घटवदित्यनुमानस्य स-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

सृष्टिसंहारावीश्वराधीनाविति तदनन्तरमीश्वरस्य निरूपणीयत्वेन ज्ञानवत्त्वादष्टद्रव्यभिन्नत्वं सुखानधिकरणत्वाच्चात्मभिन्नत्वमस्येति दशमद्रव्यमीश्वर इति कुतो नवैवेत्याक्षेपे यदीश्वरो धर्म्मी सिध्येत्तदा नवभिन्नद्रव्यत्वमस्य सम्भाव्येत । तत्रैव प्रमाणाभाव इति केषांचिन्मतं दूषयति—तन्नेति । विवादाध्यासितमिति । सक-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दित्रयस्यात्मत्वसाधकत्वात् सुखादिषट्काभावषट्कस्यानात्मत्वसाधकत्वात् । न च निर्दुःखत्वमनात्मत्वव्यभिचारि निर्दुःखत्वव्यापकत्वात्, प्रमेयत्ववदिति वाच्यम्, निर्दुःखत्वं न तथा निर्दुःखमात्रवृत्तिधर्मत्वात् पटत्ववदिति प्रतिरोधादित्याक्षेपे ईश्वरसाधकमानाभावाद्धर्म्यसिद्धौ कस्य भेदः साध्य इति कस्यचित्परिहारं दूषयति—तन्नेति । विवादेति । सकर्त्तृकत्वासकर्त्तृकत्वविवादपदमित्यर्थः । तच्च यद्यप्येकमवच्छेदकं विना दुर्ग्रहं न च तथाविधसंशयविषयत्वमेव तथा तद्ग्रहेऽपि तदनुयोगापत्तेः, वादिनोर्निश्चितत्वेन तदसम्भवाच्च । न च वाद्युत्थापितमानाभ्यां मध्यस्थस्य तत्सम्भवः तस्यापि निश्चयवत्त्वात् । न चाहार्यसंशयसम्भवः अन्योन्याश्रयात् । वाद्यनुमानप्रवृत्त्या तत्संशयविषयत्वं तत्संशयविषयत्वेन वाद्यनुमानवृत्तेः, तथाप्युपादानगोचरजन्यकृत्यजन्यजन्यत्वमेव पक्षतावच्छे-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्वस्या(१)भेदेऽप्यक्षतेरिति भावः । निर्दुखेति । निर्दुःखान्यावृत्तित्वादित्यर्थः । अन्योन्याश्रयादिति । यद्यप्याहार्य्यसंशये न वाद्यनुमानापेक्षा तस्येच्छामात्रप्रभवत्वात् । तथापि तस्यानुमानानिवर्त्यत्वेन तदनङ्गतयाऽनावश्यकत्वमिति स्वारसिकस्तथा वक्तव्यस्तथासतीदं दूषणमिति भावः । तथापीति । अत्रोपादानपदं स्वोपादानपरमन्यथा शब्दाद्यव्याप्तेः । न चाप्रसिद्धिः, तादृशकृतिजन्या-

---

(१) कत्वेऽस्याभे ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दकं तेन शब्दज्ञानेच्छादीनामपि पक्षत्वं शब्दस्य जन्यकृतिजन्यत्वेऽपि उपादानगोचरतदजन्यत्वात्। न च कृतौ जन्यत्वविशेषणव्यावर्त्याप्रसिद्धिः, परं प्रत्यापाततः प्रमेयत्ववत्तत्प्रकारकज्ञानजननेनोपरञ्जकत्वात् स्वं प्रति व्यावर्त्तकत्वात्, उभयं प्रति सप्रयोजनतया वैयर्थ्याभावात्। प्रयोजने उभयसिद्धत्वस्य च तन्त्रत्वात् कार्यत्वं च न योगोपपास्थितकृत्यर्हत्वम्, असिद्धेः। किन्तु प्रागभावप्रतियोगित्वम्। ननु सकर्त्तृकत्वं यदि कृतिमत्सहभावस्तदाऽस्मदादिनाऽर्थान्तरम्, अथ कर्तृजन्यत्वं तदा सिद्धसाधनम्, असमवायिकारणसंयोगवतामवयवानामेव कर्त्तृत्वात् परैश्चेतनस्यापि कर्त्तृत्वोपगमात्। नापि

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

न्यत्वस्य पक्षतावच्छेदकत्वात्। यद्वा उपादानगोचरकृतित्वावच्छिन्नजन्यकृतिनिष्ठकारणताप्रतियोगिककार्यतानाश्रयत्वं पक्षतावच्छेदकमिति नोपादानपदं स्वोपादानपरं शब्दादावव्याप्तेः स्वविषयसमवेतकार्य्यं प्रत्येव कृतेस्तथाजनकत्वेन मृदङ्गादिगोचरकृतेस्तथाऽजनकत्वात्। अत्र चादृष्टाद्वारकत्वमपि कृतौ विशेषणमन्यथा तपश्चरणादिसाध्यकालीशरीरवृत्तिगौररूपाव्याप्तिः। मिश्रास्तु घटरूपे अदृष्टाद्वारकघटादिगोचरकृतिजन्येऽव्याप्तिवारणाय तत्पदम्। न हि तदस्मदादिकर्त्तृकं घटादावुत्पन्ने तद्गोचरकृतिं विना तदुत्पत्तेः। न च घटजनककृतेर्घटागोचरतैवेति वाच्यम्। कृतेः सिद्धवृत्त्यसिद्धविषयतया तदविषयत्वात्। न च घटरूपं तदजन्यमेव तस्य रूपजनकादृष्टजनककृतिजन्यत्वादिति वाच्यम्, प्रकृते तदप्रयोज्यत्वमात्रस्य तदजन्यत्वपदार्थत्वात् रूपविशिष्टस्य फलत्वाच्चेत्याहुः। इदं च पक्षतावच्छेदकं ध्वंससाधारणमेव निर्वचनीयं साध्यस्यापि तत्र सत्त्वान्न भागबाधः। न चैवं कृतिध्वंसेऽव्याप्तिः, तत्रोपादानाभावादेव स्वोपादानगोचरजन्यकृतिजन्यान्यत्वसत्त्वात्। उपादानगोचरकृतित्वेत्यादिविवक्षायास्तु सुतरां तत्सङ्ग्रहः। न चैवं ध्वंसमात्रस्यैव पक्षता स्यादिति घटादिध्वंसेऽस्मदादिकृतिसाध्ये सिद्धसाधनं साध्यस्थोपादानपदस्य कारणमात्रपरत्वादन्यथा कृतिध्वंसादावंशतोबाधप्रसङ्गादिति वाच्यम्, पक्षस्थोपादानपदस्यापि कारणमात्रपरत्वात् घटादिध्वंसस्याप्रक्ष-

त्वात्। सकर्तृकत्वं चोपादानविषयापरोक्षविज्ञप्तिचिकीर्षाकृति(१)

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

र्तृकत्वासकर्तृकत्वकोटिकविवादपदमित्यर्थः । नन्वदृष्टद्वाराऽस्मदादिभिः सिद्धसाधनम्। यद्वा कर्तृसाहित्यमात्रमस्मदादिनापि सिद्ध्यतीत्यत आह—सकर्तृकत्वं चेति। ननु कर्ता शरीरविशिष्ट एव, स च

न्यायलीलावतीप्रकाशः

कृतिमज्जन्यत्वं अदृष्टद्वाराऽस्मदादिना सिद्धसाधनादित्यत आह—सकर्तृकत्वं चेति। ज्ञानेच्छाकृतिजन्यत्वसिद्धावर्थात्तदाश्रयेश्वरसिद्धिः, न तु तदाश्रयजन्यत्वं साध्यं तस्य क्वाप्यसिद्धेः धर्मिग्राहकमानान्वयव्यतिरेकाणां तद्ग्राहकाणामभावात्। सुखवज्जन्यत्वेनात्मजन्यत्वानुमाने चात्मसमवेतत्वस्योपाधित्वात्। कर्तृत्वं च कार्यानुनुकूलकृतिसमवायित्वं न तु जनकत्वे सति गौरवात्। कर्तरि कारकव्यवहारश्च "सविशेषणे हि" इतिन्यायेन कृतिपर्यवसन्न एवेति भावः। ननूपादानगोचरत्वं यदि यत्किञ्चिदुपादानगोचरत्वं तदाऽस्म

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्वात्। न चैवमात्मगोचरकृतिध्वंसोऽपि पक्षो न स्यादिति वाच्यम्, ज्ञानादित्रितयाजन्यत्वस्य प्रथमकल्पार्थत्वात्। द्वितीये त्वप्रसङ्ग एवेति दिक्।

नन्वेवं ज्ञानादिसिद्धावपि नेश्वरसिद्धिरित्यत आह—ज्ञानेच्छेति। या क्रिया यदीयेत्यादिव्याप्तिश्चाप्रयोजिकेति भावः। 'आत्मजन्यत्वानुमाने घटादेरिति शेषः। आत्मेति। आत्मवृत्तित्वस्येत्यर्थः। यथाश्रुतस्य ज्ञानध्वंसादौ साध्याव्यापकत्वात्। भावत्वपक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकतायां यथाश्रुत एवायमुपाधिरित्यन्ये। नन्वेवमजनकत्वादात्मनि कर्तृपदप्रयोगो न स्यादित्यत आह—कर्तृत्वं चेति। नन्वेवं कर्तरि कारकत्वव्यवहारो न स्यात् कारणत्वविशेषात्कारकत्वस्येत्यत आह—कर्तरीति। गोचरत्वं यदीत्यत्र यत्किञ्चिदुपादानगोचरज्ञानाद्युत्तरभावित्वमात्रं च यदि साध्यमिति शेषः। तेन नान्यथेत्यादिशङ्कानुत्थानम्। 'अस्मदादिना' अस्मदादिज्ञानेन।

(१) कृतिमज्जन्य०।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दादिनाऽर्थान्तरम्, अथ ज्ञानादीनामपि जनकत्वं विवक्षितं न च घटो-पादानगोचरज्ञानादीनां क्षित्यादिजनकत्वं व्यभिचारादिति चेन्न क्षितिजनकादृष्टजनकज्ञानादीनामुपादानविषयत्वनियमेनादृष्टद्वारा तै-रेव सिद्धसाधनात्। साक्षाज्जन्यत्वे च साध्ये दृष्टान्तस्य साध्य-वैकल्यापत्तेः। न च शरीरक्रिया दृष्टान्तः चेष्टात्वस्योपाधित्वात्। क्षित्याद्युपादानगोचरत्वविवक्षायां चाप्रसिद्धिः। न चोपादानपदस्य सम्बन्धिशब्दत्वात् क्षितिघटपदसमभिव्याहारे तत्तदुपादानबोधनं प्रकृते शब्दस्याप्रमाणत्वात्, वादिनोऽनाप्तत्वात्। अनुमाने च व्या-पकतावच्छेदकरूपेणोपादानत्वेन व्यापकसिद्धावर्थान्तरत्वात्। प्र-माणमात्रे च तथा कल्पने सर्वत्र तत्तदुपादानत्वेनैवोपस्थितौ सामा-न्येन क्वाप्यनुपस्थितेर्व्याप्तिरेव न गृह्येत।

किञ्च अस्मदादीनामेव नित्यमहत्त्ववत् क्षित्याद्युपादानगो-चरं नित्यं ज्ञानादिकमस्तु पक्षधर्मतबालात् धर्मिकल्पनातो धर्मकल्पना लघीयसीति न्यायात्। नित्यं च ज्ञानमस्मदा-दिकर्तृके कार्ये स्वातन्त्र्येण न जनकमङ्कुरादौ च तथेति तवाप्यनुमतम्। मैवम्। अदृष्टप्रागभावव्याप्यप्रागभावाप्रति

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

अथेति। अपिरेवकारार्थस्तेन जनकत्वमेव विवक्षितमित्यर्थः। आत्मनो जनकत्वानङ्गीकारेण समुच्चयार्थासम्भवात्। साक्षादिति। इच्छाकृत्य-तिरिक्तस्वजन्यानपेक्षत्वमेव साक्षात्त्वम्, अन्यथा चेष्टाया अपि सा-क्षात्त्रितयजन्यत्वासम्भवादग्रिमशङ्कानुत्थानापत्तेः। चेष्टात्वस्येत्युप-लक्षणं घटादौ व्यभिचाराश्चेत्यपि द्रष्टव्यम्। न च कृतिध्वंसे सा-ध्याव्यापकत्वं तत्त्रितयजन्यत्वरूपसाध्याभावात् प्रत्येकजन्यत्वस्य साध्यतापक्षे च भावत्वरूपपक्षधर्मावच्छिन्नसाध्याव्यापकोऽयमि-त्यवधेयम्। ननु प्रमाणमात्रे णोप(नेयं?)रीतिरपि तु ज्ञातसम्ब-न्धगमकप्रमाणे, तथा च क्व प्रत्यक्षेऽतिप्रसङ्गः। अस्तु चैवमनु-गमः। यत्तद्गर्भव्याप्तेरेवम्भूताया एवानुमितिजनकत्वादितिशङ्का-मात्रेणातु(प्य?)न्नाह—किञ्चेति। नन्वेवं शरीरव्यापारं विनाऽप्यसु-रादेरिव घटादेरपि सृष्ट्यापत्तिरित्यत आह—नित्यं चेति। अदृष्टेति। व्याप्तिरत्र कालिकी। अदृष्टपदं स्वजनकादृष्टपरमन्यथा सामान्यपरत्वे

न्यायलीलावतीप्रकाशः

योगिज्ञानादिजन्यत्वस्य स्वजनकादृष्टोत्तरवर्त्तिज्ञानादिजन्यत्वस्य वा साधनेनाऽदृष्टद्वारा सिद्धसाधनाभावात् । उपादानत्वेन सामान्यतोऽपि साध्यनिर्देशे पक्षधर्मताबलेनाभिमतक्षित्याद्युपादानगोचरज्ञानादिसिद्धेः अस्मदादिज्ञानाद्यजन्यत्वेन पक्षविशेषणाच्चास्मदादीनां नित्यज्ञानाकल्पनात् । उपादानं च कारणमात्रं विवक्षितमतो न ध्वंसे व्यभिचारः । न च सामान्यलक्षणादिप्रत्यासत्तिजन्यज्ञानादिनाऽर्थान्तरं तादृशज्ञानस्य कर्त्तृत्वानिर्वाहकत्वात् । अन्यथाऽतिप्रसङ्गात् । चिकीर्षाकारणं ज्ञानं यद्यप्यपरोक्षं क्वापि न दृष्टं किं त्वनुमितिरूपमिति साध्याप्रसिद्धिः । तथापि कृतेः सिद्धवृत्त्यसिद्धविष-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

घटादौ साध्यवैकल्यम् । यत्किञ्चिद्विशेषवत्त्वे सिद्धसाधनम् । न च पदार्थान्तर्भावेऽननुगमापत्तिः । यत्तद्गर्भसामान्यव्याप्तिपुरस्कारेणानुमानप्रवृत्तेः । तटस्थीभूय तत्र बुद्धिस्थत्वस्यानुगमकत्वात् अन्यथा सर्वनामपदाद्यवहारानापत्तेः । अदृष्टाजनकेत्युच्यमाने बाध ईश्वरकृतेरप्यदृष्टजनकत्वादिति सर्व एवार्थोऽप्रतियोगीत्यन्तेनोक्तः । उपादानगोचरत्वं च ज्ञानादौ विशेषणमपरोक्षत्वं च ज्ञाने विशेषणं तेन नोत्तरग्रन्थविरोधः ।

स्वजनकेति । न चादृष्टजनककृतेरप्यदृष्टोत्तरानुवृत्त्या तयैव सिद्धसाधनमिति वाच्यम्, यतस्य क्षणद्वयावस्थायितया स्वजन्यादृष्टोत्तरमननुवृत्तेः । अत्र च यावत्स्वजनकादृष्टोत्तरवर्त्तित्वमर्थोऽन्यथा यत्किञ्चित्तज्जनकादृष्टोत्तरमपरतज्जनककृत्युत्पादेन अदृष्टद्वारा सिद्धसाधनात् । अस्मदादीति । न चेदमयुक्तं पक्षविशेषणस्य हि ज्ञापकत्वं न तु कारकत्वम् । तथा (च)धर्मीतिन्यायेनास्मदादीनामेव नित्यज्ञानासिद्धौ पक्षविशेषणमेवासिद्धमिति वाच्यम्, असन्निकृष्टघटादावस्मदादीनामहं पश्यामीत्यनुव्यवसायाभावेन नित्यज्ञानबाधात्तत्स्फोरणार्थमुक्तधर्मेण पक्षविशेषणात् । ननूपादानगर्भस्य साध्यस्य ध्वंसे बाध इत्यत आह— उपादानं चेति । कारणमात्रमधिकरणमात्रमन्यथा वीजादिगोचरज्ञानजन्यतया स्थिरे सिद्धसाधनापत्तेः । न (ध्वंसे ?)व्यभिचार इति । बाधश्चेति शेषः कस्यचिद्ध्वंसस्य पक्षत्वात । न चैवं शब्दादावंशतः सिद्धसा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

यतया सिद्धविषयं प्रत्यक्षमपि हेतुः मृदवयवानां संस्थानविशेषस्य कृतिसाध्येष्टसाधनत्वेन ज्ञानेऽप्यवयवगोचरप्रत्यक्षं विना कृत्यनुत्पत्तेः। न चैवमपि तत एवानुमितिरपीश्वरे सिद्ध्येत्। स्वसुखादिसाधनत्वानुमितावीश्वरस्य बाधात्। अन्यादृश्याश्चानुमितेर्जनकत्वादर्शनात्। उपादानस्य सिद्धत्वेऽप्युपादेयवस्त्वेनासिद्धत्वान्न तत्र चिकीर्षाविरोधः। ननु ज्ञानेच्छाकृतीनामभावान्न क्वचित्कार्याभावः, किन्त्वेकैकाभावात्। तथा च व्यर्थविशेषणत्वेन त्रितयव्यतिरेको न हेतुव्यतिरेकव्याप्य इति न हेतोस्त्रितयसिद्धिः साध्याभावव्यापकाभावप्रतियोगिन एव साध्यगमकत्वात्। मैवम्। यत एवैकैकव्यतिरेकात्

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

ध्वंनं वीणादेरपि शब्दाधिकरणत्वादिति वाच्यम्, मिलितानां ज्ञानादीनां स्वविषयसमवेतकार्यं प्रत्येव जनकतया तत्र त्रितयाजन्यत्वात्। न चैवं पक्षीभूतध्वंसे बाधस्तस्यासमवेतत्वादिति वाच्यम्, भावरूपकार्यत्वावच्छेदेन स्वविषयसमवेतं प्रत्येव जनकत्वमिति नियमादभावरूपकार्ये त्वन्यादृशेऽपि मिलितानां तेषां जनकत्वात्। यत्तु अनित्यानामेवैतेषां तथा नियम इति नित्यानां तेषां ध्वंसजनकतया न बाध इति तदयुक्तम्। एवं सत्यपक्षीकृते घटादिध्वंसे व्यभिचारापत्तेः। न च ध्वंसमात्रस्यैव पक्षत्वादिदमयुक्तमिति वाच्यम्, तथा सति ध्वंसे व्यभिचार इत्येव विरोधात् पक्षे व्यभिचारस्याशङ्कितत्वात्। न च घटादिध्वंसस्यापि नित्यज्ञानजन्यतया पक्षसमत्वादेव न व्यभिचार इति वाच्यम्, तन्मताश्रयणे क्षितिमात्रपक्षतायामेव स्वास्थ्यादनुगतपक्षतावच्छेदकनिरुक्तिप्रयासवैफल्यादिति दिक्। स्वसुखेति। यद्यपीष्टसाधनतानुमितेरेव हेतुत्वमन्यथाऽननुगमादिति भगवदिच्छाविषयत्वाद्विश्वस्य नेष्टसाधनतानुमितेस्तत्रासम्भावना तथापि नेष्टसाधनतानुमितित्वेन हेतुता किन्त्विष्टसाधनतज्ज्ञानत्वेनेति उपादानप्रत्यक्षस्य तत्रावश्यकतयेष्टसाधनताज्ञानमपि तदेव कल्प्यते न त्वनुमितिरूपं गौरवादिति भावः। उपादानस्येति। अत एव कृतेरपि तदुभयविषयत्वमिति भावः। साध्याभावेति। केवलान्वयी च नास्त्येवेति भावः। यत एवेति। तथा च प्रत्येकजन्यत्वमेव साध्यं समूहालम्बनरूपा चानुमितिस्त्रितयगोच-

विषयः।	पृ०	पं०

(५३) शब्दपरीक्षाप्रकरणे—

(५४) गुणविभागपरीक्षाप्रकरणे—

(५५) कर्मविभागपरीक्षाप्रकरणे—

चेन्न, व्यापकानुपलम्भस्यानुमानतया बाधमुपक्रम्य सत्प्रतिपक्षतामापादयतोऽभुक्तवान्तिप्रसङ्गात् । शरीरिकर्तृसाधनादभिमतविशेषविरुद्धो हेतुरिति चेन्न, कार्यत्वस्यानुपलब्धव्यभिचारसाहचर्यबलेन वा विपरीतविशेषसाधकत्वं, तथाभूतविशेषप्रतिबन्धबलेन वा । नाद्यः । उत्कर्षसमत्वात् । द्वितीये तु स्वसिद्धाविनाभावबलेन [वा] परसिद्धाविनाभावबलेन वा । नाद्यः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

धयेत् । तथा च सत्प्रतिपक्षोऽयं न बाध इति दूषणान्तरोद्भावने निरनुयोज्यानुयोग इत्यर्थः । ननु कार्य्यत्वाद्धेतोः शरीर्य्येव कर्त्ता सिध्येत् तादृशेनैव व्याप्तिग्रहात् । तथा चाभिमताशरीरिकर्तृविरोध इत्याह—शरीरीति । साहचर्य्यमात्रपुरस्कारेण दृष्टान्तदृष्टशरीरिकर्तृत्वापादनादुत्कर्षसमा जातिरविनाभावस्य सुसिद्धत्वे क्षितिरपि त्वन्मते शरीरिकर्त्तृकेति तवापसिद्धान्तो वैशेषिकैश्च नैतादृशी व्याप्तिः स्वीक्रियते कार्यत्वसकर्त्तृकत्वसामान्ययोरेव व्याप्तौ बाधकाभावादित्याह—कार्यत्वस्येति । ननु यद्यपि त्वया नेयं व्याप्तिरभ्युपगम्यते तथापि सहचारदर्शनव्यभिचारादर्शनबलायाता व्याप्तिरवश्यमभ्यु-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

र्वाग्रे निरस्यमित्याह—व्यापकेति । ननु सर्वज्ञाशरीरनित्यज्ञानादिः कर्त्ता पक्षे विवक्षितः, घटादौ च कार्यत्वस्य तद्विपरीतकर्तृसहचारदर्शनात्तादृशः साध्यः । तथा चोभयोर्विशेषयोर्विरोधो विशेषविरोध इत्याह—शरीरीति । हेतोर्विवक्षितसाध्यविपरीतसहचारमात्रान्न तत्साधनमनुमानमात्रोच्छेदादित्याह—उत्कर्षेति । साहचर्यमात्रपुरस्कृतगमकत्वयोर्हेतुसाध्ययोरन्यतरेण पक्षदृष्टान्तान्यतरस्मिन्नविद्यमानधर्मप्रसञ्जनमुत्कर्षसम इति न्यायपञ्चमाध्याये व्यक्तम् । न शरीरिकर्तृकत्वेन कार्यत्वस्य व्याप्तिस्त्वयाभ्युपगम्यते यतो विपरीतसाधनाद्विरो-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

भिमतोपनेययोः शरीरित्वाशरीरित्वयोर्विरोधमाशङ्कते—ननु सर्वज्ञेति ।

अपसिद्धान्तात् । नेतरः । परस्यासिद्धेः । परं प्रति साधितेन नियमेनेति चेन्न, प्रमाणेन तत्साधनेऽपसिद्धान्तात् । अप्रमाणेन साधनानुपपत्तेः । साध्यव्यापकत्वेन साधनाद्विरोध इति चेन्न, अनपेक्षितविशेषस्य शरीरित्वानियमेन तादृशसाध्ये पक्षधर्मताविरोधात् । तदविरोधस्य चानुमानाङ्गत्वात् । अन्यथा

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पगन्तव्येत्यत आह—परमिति । प्रामाणिकी व्याप्तिरप्रामाणिकी वा । आद्ये तवापसिद्धान्तोऽन्त्ये किमनया व्याप्तचेत्याह—नेति । ननु कार्यत्वेन शरीरकर्तृत्वं मासैत्सीत् कार्यत्वासिद्धेन सकर्तृकत्वेनैव शरीरिकर्तृकत्वं साधनीयामिति शङ्कते—साध्येति । यथा कार्य्यत्वेन साध्यमानं शरीरिकर्तृकत्वं पक्षधर्म्मता न सहते, तथा सकर्तृकत्वेनापि साध्यमानं तत् पक्षधर्म्मताविरोधान्न सिद्ध्यतीति परिहरति—अनपेक्षितेति । अनपेक्षितो विशेषोऽसर्वज्ञपूर्वकत्वम् । तदविरोधस्येति । व्याप्तिपक्षधर्म्मतयोः सम्भूय कार्यजननादित्यर्थः । अन्यथेति । यदि सकर्तृकत्वव्यापकमसर्वज्ञपूर्वकत्वं तदा कार्य्यत्वात् स्वव्यापकव्यापकस्यासर्वज्ञपूर्वकत्वस्यैव त्वन्मतेऽपि सिद्धिः स्यादित्यर्थः । व्याप्यव्याप्यस्य सुतरां व्याप्यत्वादिति भावः । ननु व्याप्तिबलायातपक्षधर्म्मताबलायातयोर्वस्तुनोर्न विरोधं ब्रूमः, अपि तु तदुभयोपस्थाप-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

धः स्यादित्याह—अपसिद्धान्तादिति । परस्येत्यत्राऽप्यपसिद्धान्तादित्यनुषञ्जनीयम् । ननु यद्यपि कार्य्यत्वशरीरिकर्तृकत्वयोर्न व्याप्तिः, तथापि सकर्तृकत्वव्याप्यात्तत्सिद्ध्यत् स्वव्यापकं शरीरिकर्तृकत्वमपि साधयति । तथा च तेनाभिमतविशेषस्य विरोधः स्यादित्याह—साध्यव्यापकत्वेनेति । कार्यत्वात् सकर्तृकत्वसिद्धौ न शरीरिकर्तृकत्वमपि सिद्ध्यति तेन पक्षधर्मताया विरोधात् व्याप्तिपक्षधर्मतयोश्च सम्भूयानुमापकत्वादित्याह—अनपेक्षितेति । परस्यानपेक्षितो विशेषः कर्तृरूपस्तस्येत्यर्थः । ननु दर्शनबलप्रवृत्तव्याप्त्या शरीरी कर्त्तोपनेयः पक्ष-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

उपनेयद्वारोपनायकव्याप्तिपक्षधर्मतयोर्वि(रो?)धमाशङ्कते—ननु दर्शनेति ।

परस्य मतेऽप्यसर्वज्ञकर्त्तृकत्वसिद्धेर्दुर्वारत्वात्। नापि व्याप्तिपक्षधर्मतयोरनीश्वरेश्वरकर्त्तृगोचरयोर्विरोधाद्विशेषविरोधः। सामान्यव्याप्तेर्विशेषाविषयया (१)पक्षधर्मतयाऽविरोधात्। विशेषव्याप्तेश्चानुमानङ्गत्वात्।

नाप्यर्थाक्षिप्तविशेषाविरोधात्साध्यबाधो विशेषविरोधः।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

कयोर्व्याप्तिपक्षधर्म्मतयोरेव विरोधमाचक्ष्महे इत्यत आह—नापीति। भवेदेवं यदि कार्य्यत्वस्यासर्वज्ञकर्त्तृकत्वेन व्याप्तिरभ्युपगता स्यात्, किन्तु सकर्त्तृकत्वमात्रेण व्याप्तात् कार्य्यत्वाद्धेतोः पक्षधर्म्मताबलादभिमतविशेषसिद्धिरिति क्व विरोध इत्यर्थः। विशेषव्याप्तेरिति। कार्य्यत्वस्य विशेषेण शारीरिकर्त्तृकत्वेन त्वया मया वा व्याप्तिरेव नेष्यते या प्रकृतेऽनुमानाङ्गं स्यादित्यर्थः। पूर्वं शङ्कितमपि दूषणान्तराभिधानाय पुनः शङ्कते—नाप्यतीति। आक्षिप्तेन शारीरिकर्त्तृकत्वेन विरोधस्तदा स्याद्यदि पक्षे तदाक्षेपकं किञ्चिद् भवेत्तदेव तु नास्तीति परिहारार्थः।

न्यालीलावतीप्रकाशः

धर्मतया चाशरीरी, तथा चोपनेयविशेषयोर्विरोधेनान्योन्यसहकारिभावविरहान्नानुमानमित्याशङ्क्य निराकरोति—नापीति। शारीरिकर्तृजन्यत्वेन व्याप्त्यभावात् कर्तृजन्यत्वव्याप्तेश्च पक्षधर्मताबललभ्यविशेषाविरोधादित्यर्थः। केवलव्याप्तिपक्षधर्मतयोश्च न पृथगुपनायकत्वमेकैकवैयर्थ्यापत्तेः। तथा च निरपेक्षतादशायां विशेषानुपस्थानादेव न विरोधज्ञानं सापेक्षतादशायां च सहोपलम्भनियमादेवेति भावः। नाप्यर्थाक्षिप्तेति। अर्थाक्षिप्तो विशेषः शरीरित्वादिस्तेन साध्यस्य पक्षधर्मताबललभ्यविशेषस्य शरीरत्वस्य बाध इत्यर्थः। पूर्वं साध्यव्यापकत्वेनेत्यत्र कार्यत्वेन सकर्त्तृकत्वं सिद्ध्यत् कर्तुः शरीरित्वमादायेव सिद्ध्यतीत्युक्तम्। अधुना सिद्धेन सकर्तृकत्वेन साध्ये कर्त्तरि शरीरित्वं साधनीयमित्यपौनरुक्त्यम्। साध्ये' पक्ष इत्यर्थः।

---

(१) विशेषविषयतयाप।

केन पुनः साध्ये शरीरादिमत्कर्तृकत्वमाक्षिप्तम् । कर्तृमत्त्वेनेति चेत्, अप्रतीतेन प्रतीतेन वा । नाद्यः । अप्रतीतस्यानाक्षेपकत्वात् । प्रतीतेस्तु साधनस्य निर्दोषत्वमन्तरेणानुपपत्तेः । पराभ्युपगमसिद्धेन तदाक्षिप्तमिति चेन्न, तस्य व्यापकानुपलम्भस्वभावत्वेन सत्प्रतिपक्षनिक्षेपात् । ननु दृश्येन कर्त्रा व्याप्तिर्गृह्यते दृश्यादृश्यसाधारणेन वा । नाद्यः । विटपादीनां(१) व्यभिचारात् । नेतरः, तथाभूतस्य व्यतिरेकग्रहे प्रत्यक्षस्यासा-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तदेव विवेचयति—केनेति । सिद्धं सकर्तृकत्वमाक्षेपकं वाच्यं तत्सिद्धिस्तु कार्यत्वादेव हेतोरिति सिद्धं नः समीहितमित्यर्थः । पूर्वं शरीरिकर्तृकत्वस्य पक्षधर्मताबललभ्यत्वमिदानीमाक्षेपलभ्यत्वं पुरस्कृतयेत्यपौनरुक्त्यमित्यप्याहुः । परेति । त्वत्सिद्धेनेत्यर्थः । कर्ता शरीर्यैव पक्षे च तादृशो नास्तीति कर्तापि न स्यादिति व्यापकानुपलब्धिविरोधमेव विशेषविरोधं ब्रूम इति शङ्कार्थः । नायं विरोधोऽपि तु सत्प्रतिपक्ष एव । तथा हि क्षितिर्न सकर्तृका शरीराजन्यत्वादिति । स चाग्रे निरसनीय इत्याह—तस्येति । विटपादाविति । अङ्कुरादौ कार्ये साध्यस्याभावान्न हि तत्र दृश्यः कर्तेत्यर्थः । तथाभूतस्येति । अयोग्यस्य साधस्य व्यतिरेकात् कार्यत्वव्यतिरेकः कुत्र सिद्धो येनान्वयव्यतिरेकयनुमानं स्यादित्यर्थः । आकाशादावुपादानाभावादुपादानाभिज्ञव्यतिरेकः कार्यत्वव्यतिरेकश्च सुग्रह इति चेत्, न, निरुपादा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

तस्येति । आक्षिप्तशरीरिकर्तृत्वाद्यरूपस्य विशेषविरोधस्येत्यर्थः । तथापि कर्तृत्वाशरीरित्वयोर्विरोधेनैकधर्मसमावेशात् कथमशरीरिकर्तृसिद्धिः । मैवम् । उपसंहारस्थानस्यैकस्याभावात् स्वाश्रयस्थितयोश्च विरोधे उभयोरुच्छेदापत्तेः । भावे वा धर्मिग्राहकमानेन तयोर्विरोधापहारादिति(२) भावः । तथाभूतस्येति । हेत्वभावे साध्याभावव्यापकत्वस्य प्रत्यक्षेणायोग्यत्वादग्रहेऽन्वयव्यतिरेकीदमनु

(१) विटपादाविति कण्ठाभरणसम्मतः पाठः । विटपादिनेत्यपि पाठः । (२) ०वाभावादि० ।

मथ्र्यात्। सामर्थ्ये वा विटपादिना व्यभिचारात्। किं च साधारेणनापि [रूपेण] व्याप्तिं गृह्णदध्यक्षं देशकालव्यवधानादृदृश्यमेव विषयीकरोति न स्वरूपादृश्यं, स्वरूपादृश्ये प्रत्यक्षस्यासामथ्र्यात्, सामर्थ्ये तु धूमस्यापि जठर्यसाधारणकृशानुजातीयमात्रेण व्याप्तिः स्यात्। उच्यते। कार्यत्वसकर्तृकत्वयोरनुपाधिनाऽ-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

नत्वस्योपाधित्वात्। न च साधनव्यापकता क्षित्यादावेव साधनाव्यापकतासन्देहात् मैत्रतनयत्वस्येव सोपाधित्वसम्भवात्। सामर्थ्ये वेति। विटपादावदृश्योऽपि कर्त्ता प्रत्यक्षेनोपलभ्येत न चोपलभ्यतेऽतो व्यभिचार इत्यर्थः। ननु सामान्ययोरेव व्याप्तिर्न तु विशिष्य योग्ययोरित्यत आह—किं चेति। 'स्वरूपादृश्य'मतीन्द्रियम्। ननु कुत एवमित्यत आह—स्वरूपेति। व्याप्तिः स्यादिति। प्रत्यक्षगम्येति शेषः। कार्यत्वेति। दृश्यद्वयं व्याप्तिग्रहस्थानं तदुपष्टम्भेनादृश्ययोरपि सामा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

मानं न स्यादित्यर्थः। न च व्योमादावुपादानाभावादेवोपादानगोचरज्ञा(ना?)दिजन्यत्वाभावे ज्ञाते कार्यत्वाभावस्य व्यापकत्वं ज्ञायतामिति वाच्यम्, निरुपादानत्वस्योपाधित्वात्। न च साधनव्यापकत्वादयमनुपाधिः क्षित्यादावुपादानगोचरज्ञानादिजन्यत्वसन्देहेन सन्दिग्धसाधनाव्यापकत्वात् तादृशस्योपाधेर्मैत्रातनयत्वादौ दूषणत्वात्। वस्तुतो नित्यज्ञानादिमतोऽन्वयोऽपि न गृह्यत इति मन्तव्यम्। सामर्थ्ये त्विति। यत्र धूमात् प्रत्यक्षवह्निस्तत्राप्रत्यक्षोऽपि सिद्ध्येत्।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

न च साधनेति। साधनमत्र व्यतिरेकव्याप्तौ व्याप्यं उपादानगोचरज्ञानादिजन्यत्वाभावरूपम्। मैत्रतनयत्वादाविति। यद्यपि तत्र साधननिश्चय उपाधिसन्देहोऽत्र तूपाधिव्यतिरेकनिश्चये साधनसन्देह इति वैषम्यम्, तथापि साधनव्यापकतासन्देहो विशिष्ट एवेति भावः। ननु मैत्रतनयत्वादौ विपक्षबाधकाभावादस्तूपाधिसन्देह इह त्वन्वयव्याप्तिरन्वयव्यतिरेकव्यभिचारशङ्कानिवर्तकानुमानतर्करूपत्वान्न तथेत्यरुचेराह—वस्तुत इति। ज्ञानादिमत इति मतान्तरमाश्रित्य। वस्तुतो

न्वयेन प्रतिबन्धावधारणात्, कार्यकारण[भाव]योरिव । अन्यथा कार्य्यमात्रस्य कारणमात्रेण प्रतिबन्धावधारणेऽपि परोदीरितदूषणकलापः सम्भवत्येव । कार्यस्याहेतुकत्वे कादाचित्कत्वं न स्यादिति विपक्षे बाधकात्तत्र प्रतिबन्धग्रहो न त्वन्वयव्यतिरेकाभ्या-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

न्यलक्षणाप्रत्यासत्त्या व्याप्तिर्ग्रहीतुं शक्यैवेत्यर्थः। अन्यथा तवापि कार्य्यत्वसहेतुकत्वयोर्व्याप्तिर्न गृह्येतेत्याह—कार्यमात्रस्येति । ननु कार्य्यत्वसहेतुकत्वयोरन्वयव्यतिरेकाभ्यामेव व्याप्तिग्रहं न ब्रूमः, अपि तु विपक्षबाधकसहकृताभ्याम्, प्रकृते तु विपक्षबाधकं नास्तीत्याह—कार्य्यस्येति । न त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामिति । केवलाभ्यामिति शेषः ।

न्यालीलावतीप्रकाशः

तथा च योग्यायोग्यवह्निसंशये योग्यवह्न्यर्थी निःशङ्को न प्रवर्त्तेतेत्यर्थः। अनुपाधिनेति । ननु योग्योपाधेर्योग्यानुपलम्भेनाभावनिश्चयेऽप्ययोग्योपाधेरभावः कुतो ग्राह्यः । न च साध्यव्यापकस्य साधनव्यापकत्वसाधनात् साधनाव्यापकस्य साध्याव्यापकत्वसाधनाद्ग्राह्यः। अनुमानेन तत्साधने तत्राप्ययोग्योपाधिशङ्काग्रासादनवस्थानात् । अत्राहुः । ज्ञानादिविशेषकार्यविशेषयोरन्वयव्यतिरेकग्रहो बाधकं विना ज्ञानादिमात्रकार्यमात्रयोर्व्याप्तिग्राहकः न तु पक्षधर्मताबललभ्यविशेषान्वयव्यतिरेकग्रहोऽनुमानमात्रोच्छेदात् पर्वतीयवह्नेरन्वयव्यतिरेकाग्रहात्। न चान्याऽन्वयव्यतिरेकग्रहादन्यव्याप्तिग्रहेऽतिप्रसङ्गः, यद्विशेषयोरन्वयादिग्रहस्तत्सामान्ययोर्बाधकं विना व्याप्तिग्रहात् । कार्यकारणयोरिवेति । दृश्यादृश्यौदासीन्येनेत्यर्थः। कार्यमात्रस्येति।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

ज्ञानादेरित्यत्र तात्पर्यम्। तथा चान्वयव्याप्तिरप्यसिद्धैवेति भावः। यत्रैव 'यज्जातीये'। 'तत्रैव' तज्जातीये। ज्ञानादीति। येन रूपेणोपस्थितयोर्यंयोरन्वयव्यतिरेकग्रहो बाधकं विना तदवच्छेदेन कार्यत्वकारणत्वयोर्ग्रहात्। न चादृश्यवह्निसिद्धिप्रसङ्गः । तत्र ततो धूमानुत्पत्तेर्वह्निविशेषत्वेनैव हेतुत्वग्रहादिति प्रघट्टकार्थः। न त्विति। न तु (१)भा

---

(१) नत्वभावम० ।

मिति चेन्न, अहेतुकत्वस्याकादाचित्कत्वेन प्रतिबन्धासिद्धेः। व्यभिचारानुपलम्भेन तत्सिद्धिरिति चेत्, न।

सर्वादृष्टेश्च सन्देहात्स्वादृष्टेर्व्यभिचारतः।
योग्यादृष्टेरसद्भावात्(१) प्रतिबन्धो न सिद्ध्यति॥

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

विपक्षबाधकतर्कमूलभूतव्याप्तावपि विपक्षबाधकं किमपि नास्तीत्याह—अहेतुकत्वस्येति। तथा च न विपक्षबाधकतर्कापेक्षावश्यकी किन्त्वन्वयव्यतिरेकाव्यभिचारमात्रेण तद्ग्रह इति भावः। नन्वाकाशादावहेतुके दृष्टं सर्वत्राकादाचित्कत्वं सहेतुके तु न दृष्टमिति प्रतिबन्धासिद्धिरित्याह—व्यभिचारेति। व्यभिचारानुपलम्भो न सर्वेषां प्रमितो यदि केनचिदिह व्यभिचार एवोपलब्धः स्यात् पार्थिवत्वलौहलेख्यत्वयोरिवेत्याह—सर्वेति। ननु मया व्यभिचारो नोपलभ्यते एतावतैव तयोर्व्याप्तिः स्यादित्यत आह—स्वादृष्टेरिति। रासभधूमयोरेकस्य व्यभिचारानुपलम्भेऽपि व्याप्त्यसिद्धेरित्यर्थः। ननु व्यभिचारानुपलम्भः स्वरूपसन्नेवाव्यभिचारग्राहकस्तथा च चक्षुरादिवत् किमस्य व्यभिचारेणेत्यत आह—योग्येति। न हि परमा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

तथा च कारणत्वेनादृश्यः परमाण्वादिर्न सिद्ध्येदित्यर्थः।

सर्वादृष्टेरिति। न चानुपलम्भः स्वरूपसन्नेव गमको न तु निश्चितः। तथा च चक्षुरादिवदस्य व्यभिचारेऽपि न दोष इति वाच्यम्, व्याप्यत्वेनानुपलम्भस्यात्र गमकत्वान्न तु व्यापकानुपलम्भस्य, देशकालव्यवधानेन योग्यानुपलब्धेरभावात्। अनुपलब्ध्यन्तरस्य चागमकत्वात्। तस्य स्वा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वप्रत्यक्षव्यापकस्य योग्यानुपलम्भस्येत्यर्थः। यथाश्रुते निषेध्यव्यापकस्य योऽनुपलम्भस्तस्येत्यर्थे न त्वितिविरोधापत्तेः। तस्य व्याप्यतयैव गमकत्वात् देशकालेत्यादिविरोधापत्तेः। तस्येति। 'तस्य' व्याप्यत्वेनाभिमतस्य। स्वानुपलम्भस्य व्यभिचारो दोष एवेति शेषः।

---

(१) रसत्त्वाच्च प्रति०।

विपर्यये बाधकात्प्रतिबन्धनिश्चय इति चेन्न, अहेतुकस्य कादाचित्कत्वे बाधकाभावात् । शशविषाणमहेतुकं कादाचित्कं स्यादिति विपक्षे बाधकमिति चेन्न, सद्विशेषस्याहेतुकस्य कादाचित्कत्वं भविष्यतीति शङ्कायास्त्वनिराकरणात् । यथा च सहेतुकत्वाविशेषे[अपि] कस्यचित्प्रतीतिरूपत्वमप्रतीतिरूपत्वं च कस्यचित्तथाऽहेतुकत्वेऽपि [कस्यचित्] कादाचित्कत्वमकादाचित्कत्वं च कस्यचिद्भविष्यतीति । तथा च क्षित्यादिकं सकलहेतुरहितमेवास्तु । न चानौपाधिकत्वमसिद्धम्, न तावद्व्यक्ति-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

त्वादिगतमहेतुकत्वमकादाचित्कत्वं च योग्यं येन तदेकतरात्यन्ताभावसामानाधिकरण्यमन्यतरस्य व्यभिचारो योग्यः स्यादित्यर्थः। नन्वहेतुकत्वाकादाचित्क[त्व?]योरपि व्याप्तिग्रहे किञ्चिद्विपक्षबाधकं भविष्यतीत्याह—विपर्य्यय इति । [अहेतुकमपि कादाचित्कं स्याद्वित्यत्र विपक्षे बाधकं नास्तीत्याह—नेति। क्वचित् पाठः।] अहेतुकत्वाकादाचित्कत्वयोरपि व्याप्तिग्रहे न विपक्षे बाधकमस्तीत्याह—नेति। असदहेतुकं कादाचित्कं स्यादिति विपक्षबाधकं शङ्कते—शशेति। सत्त्वे सत्यहेतुकत्वस्य न कादाचित्कत्वव्याप्तौ विपक्षबाधकमित्याह—नेति । सहेतुकत्वाविशेषेऽपि ज्ञानाज्ञानरूपद्वैराश्यवदहेतुकत्वेऽपि कादाचित्कत्वाकादाचित्कत्वरूपद्वैराश्यं स्यादिति विकल्पसमाजात्या त्वमिवाऽहमपि प्रत्यवस्थातुं शक्य एवेत्याह—तथा चेति। अन्वयव्यतिरेकोपलम्भे योग्यायोग्योपाधिनिरासे च नावश्यमेवानुकूलतर्कापेक्षा, तदपेक्षायां वा कारणान्तरवत् कर्त्तुरपि कारणत्वेनावश्यापेक्षा तदभावे कार्य्याभाव एव। तदुक्तम्(१)—"अनुकूलस्तु तर्कोऽत्र कार्यलोपो विभूषण"मिति भावः । ननूपाधिनिरासे सत्येवं स्यादपि न तु प्रकृते तदभाव इत्याशङ्क्याह—न चेति । कार्य्यत्वेन सकर्त्तृकत्वे साध्ये न तावदेतद्घटत्वमुपाधिः घटान्तरे साध्यव्या-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

नुपलम्भस्य व्यभिचारः सर्वानुपलम्भस्य चासिद्धिरित्यर्थः। विपर्यय

(१) कुसुमञ्जलौ ५।२

भेदा उपाधयः सामान्यव्याप्त्युच्छेदप्रसङ्गात् । न चावान्तरजातिभेदा घटत्वादय उपाधयः । तेषां परस्परव्यभिचारित्वात् व्यक्तिभेदवत् । नाऽप्यतीन्द्रियो विशेषः । कार्यविशेषात्कारणविशेषानुमानोच्छेदप्रसङ्गात, धूमे[ना]ऽपि दहनानुमाने तथाभूतोपाधिशङ्काया अनिवारणात् । न च शरीरिकार्यत्वमुपाधिः । उभयोरनुपलभ्यमानव्यभिचारयोः समानयोगक्षेमत्वेनोपाध्युपाधि-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पकत्वात् । नापि घटत्वं पटादौ साध्याव्यापकत्वात् । अतीन्द्रियोपाधिशङ्कायां सकलानुमानोच्छेद इत्यर्थः । ननु शरीरिकार्य्यत्वं साध्यव्यापकं पक्ष एव साधनाव्यापकमिति स एवोपाधिः स्यादित्याशङ्क्याह—न चेति । साध्याव्यापकाव्याप्यत्वेन हेतोः साध्याव्याप्यत्वं यथा त्वदभिमतं तथा साध्यव्याप्याव्यापकत्वेनोपाधेरेव साध्याव्यापकत्वं कथं न स्यात् व्याप्तिग्राहकस्योभयत्रापि तुल्यत्वात् । न चैवं सन्दिग्धोपाधिः स्यात् हेतोः साध्यव्याप्यताया एव विपक्षबाधकतर्केण परिच्छिन्नत्वादित्यर्थः । नन्वेवं मित्रातनयत्वस्य श्यामत्वे साध्ये शाकाद्याहारपरिणाम उपाधिर्न स्यात् तुल्ययोगक्षेमत्वादित्याशङ्क्याह—न चेति । वैद्यकादौ पैत्तिकमनुजश्यामत्वं प्रति शाकपाकजन्यत्वस्य व्यापकत्वेन परिच्छिन्नत्वात् न तुल्ययोगक्षेमत्वावकाश

न्यायलीलावतीप्रकाशः

इति । अहेतुकस्य कादाचित्कतापत्तेरित्यर्थः । सामान्यव्याप्तीति । धूमस्यापि वह्निना व्याप्तौ धूमविशेष एवोपाधिः स्यादिति न धूमसामान्यमग्निं गमयेदित्यर्थः । परस्परेति । साध्याव्यापकत्वादित्यर्थः । नाप्यतीन्द्रिय इति । साध्यव्याप्यताप्रयोजकः साधननिष्ठ इत्यर्थः । उभयोरिति । यद्यप्युभयोः साध्योपाध्योर्व्यभिचारानुपलम्भेऽपि साधनस्य

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

अहेतुकस्येति । भावस्येति शेषः । उभयोरिति सप्तमी । साधनसाध्ययोरित्यर्थः । साध्योपाध्योरिति षष्ठी । तेन साधने साध्यव्यभिचारानुपलम्भे साध्ये चोपाधिव्यभिचारानुपलम्भेऽपीत्यर्थः । साधन-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सोपाधित्वात् उपाधेश्च निरुपाधित्वान्न तुल्ययोगक्षेमत्वं तथापि यथा साध्यव्यापकाव्याप्यत्वेन साधनस्य साध्याव्याप्यत्वं तथा साध्यव्याप्यसाधनाव्यापकत्वेनोपाधेरपि साध्याव्यापकत्वमिति तुल्ययोगक्षेमत्वार्थः। ननु साध्यव्यापकताग्राहकमानाभावस्तथाविधस्यानुपाधित्वे वीजम्। न च प्रकृते तथा, शरीरसहकृतस्यैव कर्तुः कारणत्वावधारणात्। न हि शरीरविनाकृतः कर्त्ता शरीरक्रियां घटादिकं वा जनयतीत्यर्थाच्छरीरजन्यमेव कर्तृजन्यमिति साध्यव्यापकतानिश्चयात्। अत एव जलस्य रसवत्त्वेन गन्धवत्त्वानुमाने पृथिवीत्वमुपाधिः। अत एव पक्षेतरत्ववत् पक्षमात्रव्यावर्त्तकधर्मवत्त्वात् साधनविशेषितत्वाच्च तन्नोपाधिरित्यपास्तं तयोरप्यनुपाधित्वे साध्यव्यापकताग्राहकमानाभावस्य वीजत्वात्तस्य चाभावादित्युक्तम्। अत एव बाधोन्नीतं पक्षेतरत्वं वह्निमत्त्वेन धूमवत्त्वे साध्ये आर्द्रेन्धनप्रभववह्निमत्त्वं भवत्युपाधिः, विपक्षे बाधकेन तयोः साध्यव्यापकताग्रहात्। मैवम्। कर्त्तुर्हि शरीरसहकारिता किं घटादौ कर्त्तव्ये कार्यमात्रे वा। आद्ये घटादौ तथात्वेऽपि शरीरविनाकृतस्य कार्यमात्रकरणेन विरोधः। द्वितीये तु स्वतोऽसिद्धिः कार्यमात्रस्य त्वया कर्तृजन्यतानङ्गीकारात्। तृतीये त्वात्माश्रयः स्वजन्यत्वस्यैव स्वजन्यतावच्छेदकात्। अथैवं साध्यव्यापकत्वानिश्चयेन सन्दिग्धोपाधिः स्यात्। न च साध्यव्यापकतासन्देहो न दूषणम्, अन्यथा पक्षेतरत्वोपाधिनाऽनुमानमात्रोच्छेदापत्तेरिति वाच्यम्, विशिष्टसंशयस्य व्याप्यतासंशयाधायकस्य सा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

साध्ययोरिति क्वचित्पाठः। तत्र तयोरिति षष्ठी। साध्योपाध्योरित्यर्थः। साधनसाध्ययोरिति सप्तमी। तथा च पूर्वक एवार्थः। उपाधेश्च निरुपाधित्वादिति। यद्यपि साध्यस्येति युज्यते तथापि व्याप्यवद्व्यापकमपि सोपाधिव्याप्तेरुभयप्रतियोगिकत्वादित्याशयेनैतदुक्तम्। न चोपाधावपि शरीरिकर्तृकाधिकरणमसमवेतत्वमुपाधिरिति वाच्यम्, अवयवस्य मृदादेः शरीरिकर्तृकत्वाभावेऽपि तत्समवेतावयविनः कदाचिच्छरीरिकर्तृकत्वाभावेन साध्याव्यापकत्वादिति भावः। यद्यपि साध्यव्यापकताग्राहकतर्काभावात् साधनेऽपि नोपाधिनिश्चयस्तथापि तत्संशयोऽप्यस्तीति भावः। तथापीति। यदि चानुकूलतर्काभावान्न

न्यायलीलावतीप्रकाशः

धनाव्यापकत्वसंशयवत् साध्यव्यापकतासन्देहेऽप्यविशेषात् पक्षेतरत्वोपाधेश्च निराकरिष्यमाणत्वात्। मैवम्। कर्त्तृजन्यत्वे लाघवात् जन्यत्वस्यैवावच्छेदकत्वात् न तु शरीरजन्यत्वस्य। तथा च शरीरजन्यत्वं न सकर्तृकत्वव्यापकं घटे त्वार्थः समाजो घटत्वेन शरीरजन्यत्वनियमात्। तस्मात् शरीरजन्यत्वं न सकर्तृकत्वव्यापकं तद्व्याप्यजन्यत्वाव्यापकत्वात् नित्यत्ववत्। वस्तुतो हस्तादिजन्ये साध्याव्यापकत्वं साक्षात्प्रयत्नाधिष्ठेयजन्यत्वस्य च विवक्षितत्वे साधनव्यापकत्वम्, अदृष्टद्वारा शरीरजन्यत्वं क्षित्यादावपीत्यतोऽपि साधनव्यापकत्वमिति सङ्क्षेपः।

नन्वेवं मैत्रतनयत्वेन श्यामत्वे साध्ये श्यामसामग्र्यपि नोपाधिः

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

साधनस्य साध्यव्याप्यत्वं तदा तत एवोपाधेरपि न साध्यव्यापकत्वमिति भावः। पक्षेतरत्वोपाधेश्चेति। स्वव्याघातकत्वेनेति शेषः। न त्विति। ननु शरीरजन्यत्वं कर्त्तृजन्यतावच्छेदकमिति न ब्रूमो येनोक्तं गौरवं स्यात्तथा सति कर्तृजन्यत्वव्याप्यत्वप्रतीतावप्युपाधिताप्रयोजकतद्व्यापकत्वाप्रतीतेः। किन्तु शरीरजन्यतावच्छेदकमेव कर्त्तृजन्यत्वमिति। न चैवमपि गौरवं भवति एवं शरीरजन्यत्व सकर्तृकत्वव्यापकमिति चेत्, न प्रतीते कर्तृजन्यत्वे तदवच्छेदकत्वग्रहात् तत्प्रतीतौ च कार्यत्वस्य कर्तृजन्यतावच्छेदकत्वग्रहात्तद्विरोधिकल्पनान्तरानुदयात् तस्योपजीव्यत्वात्। न च कर्तृजन्यत्वग्रहमात्रमुपजीव्यं न तु कार्यत्वस्यावच्छेदकग्रहोऽपि घटत्वावच्छेदेनापि कर्तृजन्यत्वग्रहे तस्य शरीरजन्यतावच्छेदकत्वग्रहादिति वाच्यम्, घटत्वावच्छेदेन तद्ग्रहे तस्य घटत्ववच्छरीजन्यतावच्छेदकत्वाग्रहात् शरीरजन्यत्वस्य कर्तृजन्यत्वस्य च घटादिवृत्तित्वग्रहदशायामेव कर्तृजन्यत्वावच्छेदकत्वग्रहशङ्का। अन्यथा लाघवेन घटत्वस्यैवावच्छेदकग्रहात्। न च तस्यां दशायां घटत्वावच्छेदेन कर्तृजन्यत्वग्रहो नानात्वगौरवादिति कार्यत्वेनैव तद्ग्रह इति भवत्युपजीव्यविरोध इति दिक्।

ननु दृष्टाद्वारकचेष्टाश्रयजन्यत्वमुपाधिरिति न हस्तादिजन्ये साध्याव्यापकता न वा साधनव्यापकतेत्यत आह—संक्षेप इति। उक्त-

सद्भावासिद्धेः। न च मैत्र(१) तनयत्वश्यामतासाहचर्येऽप्येष न्यायः तत्रोपाधिसाधनस्य(२)न्यायस्यावश्यं व्यञ्जनीयत्वात्। धूमे तु न जठरसाधारणदहनानुमानं, तेजोमात्रस्य धूमोत्पत्तौ व्यभिचारात्। दाहकस्पर्शाधिष्ठानस्यैव तेजसो धूमजनकत्वनियमात्।

कर्मनिर्मितवैचित्र्यं यदि विश्वमनीश्वरम्।
अस्त्वनिर्मितवैचित्र्यं जगदेतदहेतुकम्॥

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

इत्यर्थः। उपाधिप्रसाधकस्येति। उपाधेः साध्यव्यापकत्वग्राहकस्येत्यर्थः। 'व्यञ्जनीयत्वात्' उद्भावनीयत्वात्। अन्यथा तुल्ययोगक्षेमत्वं तत्रापि स्यादिति भावः। नन्वेवं तत्र कथं सन्दिग्धोपाधिप्रवादः साधनाव्यापकतासन्देहादिति गृहाण। न हि मैत्रतनयं व्याप्य श्यामसामग्री (म्या?) स्थातव्यमित्यस्ति नियमः। दृश्यादृश्यसाधारण्येन व्याप्तौ धूमाज्जाठरमपि सिध्येदित्याह—धूमे त्विति। वह्निधूमयोः कार्यकारणभावलक्षणैव व्याप्तिः। कारणं च धूमस्योद्भूतस्योद्भूतस्पर्शाश्रयो वह्निर्न तु तेजोमात्रमित्यर्थः।

विश्ववैचित्र्यानुरोधेन चेदीश्वरः स्वीक्रियते तदाऽदृष्टाधीनमेव वैचित्र्यमास्तां किमीश्वरेण। न हीश्वरोऽप्यदृष्टमनपेक्ष्य जनयितुमीष्टे इति मतमास्कन्दति—कर्मेति। एवं सत्यदृष्टमपि नेष्यतामहेतुकमेव जगदस्तु। तर्हि वैचित्र्यं न स्यादित्याशङ्क्याह—अनिर्म्मितवैचित्र्यमिति।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

स्यात्तुल्ययोगक्षेमत्वादित्यत आह—न चेति। तत्र साध्यव्यापकत्वग्राहकस्य कार्यकारणभावस्य सत्त्वात्। मैत्रतनयत्वं व्याप्य श्यामसामग्र्या स्थातव्यमित्यत्र च नियामकस्याभावादित्यर्थः। ननु कार्यत्वाददृश्यकर्तृसिद्धिवद्धूमाददृश्यवह्निसिद्धिरपि स्यादित्यत आह—धूमे त्विति। अदृश्याद्वह्नेर्धूमानुत्पत्तेर्दृश्यस्यैव तत्र हेतुत्वादित्यर्थः। यस्त्वनौपाधिकत्वे सत्यपि न व्याप्तिः किन्त्वकर्तृकमेव कार्यजातं वैचित्र्यं च कर्मनिर्मितमेवेति मन्यते तं प्रत्याह—कर्मनिर्मितेति। कर्त्तु-

---

(१) मित्रात०। मैत्रात०। (२) तत्रोपाधिप्रसाधकस्येति कण्ठाभरणसम्मतः पाठः।

कर्तृव्यापकशरीरानुपलम्भेन सत्प्रतिपक्षत्वमास्त्विति चेन्न, ईश्वरमधिकृत्याश्रयासिद्धेः। क्षित्यादिकमधिकृत्य सिद्धसाधनात्। शारीरिकर्तृकत्वव्यापकानुपलम्भेन सकर्तृकत्वं निवर्तत इति चेन्न, सकर्तृकत्वं [शरीरकर्तृत्वं] शरीरिकर्तृ[क]त्वाद्भेदेन प्रतीतं न वा। न चेद्व्याप्यव्यापकयोरप्रतीतौ व्याप्तेरसिद्धिः (१)।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

वैचित्र्यमपि जगतो न स्यादित्यर्थः। एवं सति दृष्टविरोध इति चेत्त-र्हि कर्त्तारमन्तरेण कार्य्याभ्युपगमे न कथं दृष्टविरोध एवेति भावः। ईश्वरेति। ईश्वरो न कर्त्ता अशरीरित्वादित्याश्रयासिद्धं क्षितिर्न कर्त्री अशरीरित्वादिति सिद्धसाधनमित्यर्थः। शरीरि(री?)ति। शारीरिकर्त्तृकत्वं यद्व्यापकं तदनुपलम्भेन क्षित्यादेः सकर्त्तृकत्वं व्यावर्त्ततामित्यर्थः। भेदेनेति। अन्योऽन्याभाववत्त्वेनेत्यर्थः। न चेदिति। शारीरिकर्त्तृकत्व-भिन्नं सकर्त्तृकत्वं यदि न गृहीतं तदा व्याप्यासिद्धा न व्याप्तिसि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

रपि कारणत्वादितरकारणस्येव तस्यापि सिद्धिरिति भावः। ईश्वर-मिति। ईश्वरो न कर्ता अशरीरित्वादित्याश्रयासिद्धमित्यर्थः। क्षित्या-दिकमिति। क्षित्यादिकं कर्त्तृ नेति साध्य इत्यर्थः। ननु सकर्तृकत्वव्या-पकं शारीरिकर्तृकत्वं क्षित्यादौ व्यावर्त्तमानं सकर्तृकत्वमपि व्या-वर्तयतीत्याह—शरीरीति। एतेन शारीरिकर्तृकत्वमप्युपाधिरुक्तः। भेदेनेति। भिन्नाश्रयत्वेनेत्यर्थः। अप्रतीताविति। आश्रयभेदेनेत्यर्थः। तथा

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

विपक्षबाधकेन हेतोः साध्यव्याप्यत्वे तद्व्यापकतयोपाधेः साध्या-व्यापकत्वमिति भावः। स्वरूपमात्रेण प्रतीतिमात्रे व्यभिचार इत्य-ग्रिमग्रन्थसङ्गत्यर्थमाह—भिन्नाश्रयत्वेनेति। व्याप्यस्य व्यापकेन समा-नाश्रयभेदेनाप्रतीतिर्न व्याप्त्यसिद्धिप्रयोजिका, किन्तु व्यभिचारा-ज्ञानरूपतया व्याप्तिसिद्धावेव प्रयोजिका रूपरसयोरिवेत्यत आह—तथा चेति। ननूक्तः संशयो ग्राह्यसंशयपर्यवसन्नतया न प्रतिबन्धक

---

(१) सिद्धेः।

प्रतीतं चेदशरीरि(१)कर्तृकत्वसिद्धौ व्यभिचारः। प्रतीतं शरीरविशेषणानवच्छिन्नत्वेन व्याप्यं, शरीरविशेषणावच्छिन्नत्वेन च प्रतीतं व्यापकमिति चेन्न, विरोधात्। यदि हि विशेषणावच्छिन्नं तत्प्रथते कुतः केवलस्यावभासः। केवलं चेत्प्रथते कुतस्तदैव(२) विशिष्टावभासः। सकर्तृकत्वस्य च शरीरेण व्याप्तिर्गृह्यते शरीरविशिष्टेन वा। नाद्यः। असम्भवात्। न हि सकर्तृकत्वं शरीरमिति व्याप्तिप्रतीतिः। विशिष्टेनापि किं सकर्तृकत्वेन तदन्येन (३) वा। नान्येन। तदनुपन्यासात्। नापि

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

द्धिरित्यर्थः। प्रतीतमिति। यत्र शरीरिकर्तृकत्वं नास्ति तत्र चेत् सकर्तृकत्वं प्रतीयेत तदा शरीरिकर्तृकादन्यत् सकर्तृकमिति स्यात्तथा च व्यभिचार इत्यर्थः। ननु विशेष्यस्याभेदेऽपि विशेषणानवच्छेदविशेषणावच्छेदाभ्यामुभयोर्भेदः स्यादिति शङ्कते––प्रतीतमिति। उभयोरेकबुद्ध्यारोहे व्याप्तिर्गृह्यते न चैतदस्ति विशिष्टग्रहकाले केवलस्याग्रहात् केवलग्रहकाले विशिष्टस्याग्रहादिति परिहरति—यदीति। वस्तुतो व्यभिचारावारकविशेषणवत्त्वमेवात्र अन्यथा यत्समवेतं तज्जातिमत्समवेतमित्यादावपि व्याप्तिग्रहो न स्यात्। न च यत्समवेतं तज्जातिसमानाधिकरणमेवेति तत्र व्याप्तिग्रहप्रकार इति वाच्यम्, उपाधिभेदेन कृतकत्वानित्यत्ववद्व्याप्तिग्रहाविरोधात्। यत् सकर्तृकं तत् शरीरकर्तृकमिति इमामेव प्रकारान्तरेण व्याप्तिं खण्डयति—सकर्तृकत्वस्येति। न हीति। यत् सकर्तृकं तत् शरीरमिति न व्याप्ति-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

च यत्सकर्तृकं तच्छरीरिकर्तृकमित्यत्र शरीरित्वमपि न व्याप्त्यन्तर्भूतं व्यभिचारावारकत्वादित्युक्तम्। प्रतीतं चेदिति। आश्रयभेदेनेति शेषः। मा भूदाश्रयभेदेन प्रतीतिः स्वरूपभेदेन द्वयमप्येकत्र प्रतीतं समनियतमेवास्तु कार्यत्वानित्यत्ववदित्याह—प्रतीतमिति। व्यभिचारावारकविशेषणवत्त्वे सत्येव दूषणान्तरमाह—विरोधादिति। न हीति।

---

(१) ०दशरीरक०। (२) ०तस्तदेव वि०। ०तस्तेनैव वि०। (३) अन्येन।

सकर्तृकत्वेन। न हि यावद्व्याप्यत्वेन विवेचितं तावदेव विशेषणान्तरावच्छेदेन व्यापकमिति शक्यते वक्तुम्। व्याप्तिग्राहक[स्य] प्रमाणस्य सर्वत्र व्याप्यरूपं व्यापककोटावनन्तर्भावयत (७) एव व्याप्तिग्राहकत्वनियम(८)दर्शनात्। तर्कापरिशुद्धिस्तु किं तर्कादपरिशुद्धिर्व्याप्तिपक्षधर्मताविरोधः, तर्करूपमेव वा, अपरिशुद्धिरनुमानदूषणं वा। नाद्यः। तदविरोधस्य साधितत्वात्।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

रित्यर्थः ननु शरीरविशिष्टं सकर्त्तृकत्वमेव सकर्त्तृकत्वव्यापकं स्यादित्यत आह—न हीति। व्याप्यमेव विशेषितं सद्व्यापकं न भवतीत्यर्थः। कुत एवमित्यत आह—व्याप्तिग्राहकेति। यथा प्रमाणस्यायं महिमा यत् लघु तदेव विषयीकरोति तथा व्याप्तिग्राहकमानस्यायं महिमा यद्व्याप्यमेव विशेषितं व्यापककोटौ नान्तर्निवेशयतीत्यर्थः। नियमदर्शनादिति। धूमवह्न्यादिव्याप्तौ तथैवावधारणात्। यत् समवेतं तज्जातिमत्समवेतमित्यस्यापि यत्समवेतं तज्जातिसमानाधिकरणमेवेत्यर्थः। तर्कापरिशुद्धिपदेन यदि पूर्वोक्तविशेषविरोध एव दिश्यते तत्राह—तदविरोधस्येति। विरोधितर्कान्तरमेव तर्कापरिशुद्धिपदार्थस्तत्राह—

न्यायलीलावतीप्रकाशः

यद्यपि यत्समवेतं तज्जातिमत्समवेतमित्यादौ व्याप्यमेव विशेषितं व्यापकं भवत्येव तथापि जातिशून्ये जात्यादौ समवायसत्त्वे बाधकात् समवायाभावः प्रमित इति तत्र सन्देहाभावाद्भवति व्याप्यस्य विशेषितस्य व्यापकता। अत्र तु विशेषणं विनापि विशेष्यशङ्कया कथं व्याप्यमेव विशेषितं व्यापकं स्यादित्याहुः। वस्तुतस्तु कार्यमात्रे कर्त्तुः शरीरसहकारिताविरहात् साध्यव्यापकत्वे तस्य मानाभावः। अत एव शरीरिकर्तृत्वमुपाधिरित्यपि निरस्तमदृष्टद्वारा शरीरिणोऽपि कर्तृतया साधनव्यापकत्वाच्चेति भावः। तर्कापरिशुद्धिरिति। यदि कर्ता स्यात् शरीरी स्यात् प्रयोजनवान् स्यादित्यादिरूपा।

---

(१) व्यापककोटावेवान्तर्भावियत ए०। (२) ०कत्वानियम०।

न द्वितीयः। अनुमानरूपसाकल्ये (१)तस्यानुमित्युत्पत्तिप्रतिबन्धकत्वानिश्चयेन दूषणत्वानिश्चयात्। अन्यतरसिद्धदूषणभावस्य चैकतराभिमतसाधनवत्स्वसाध्यासाधकत्वात् शशशृङ्गप्रतिबन्दीग्रहो(२) बाधक इति चेन्न, अन्वयव्यतिरेकिणो(३)व्यतिरेकिणो वा विषाणसाधकत्वोपन्यासे यथैव विपक्षे साध्यव्यतिरेकावधारणं तथैव पक्षेऽपीति हेतोर्बाधितविषयत्वात्। केवलान्वयिनस्तु स्वयं साधकत्वस्वीकारेऽपसिद्धान्तात्। परसिद्धेन परस्य विरोधोद्भावनं तु नास्ति। परमते विषाणजातीयस्य दृश्यता(४)-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

अनुमानेति। व्याप्तिपक्षधर्मतयोरेकैकस्यावैकल्ये तादृशतर्कस्यानुमित्यप्रतिबन्धकत्वात्। वस्तुतो नास्त्येव तादृशस्तर्कः। यदीश्वरः कर्त्ता स्याच्छरीरी स्यादनित्यज्ञानवान् प्रयोजनवांश्च स्यादित्यादीनां सिद्ध्यसिद्धिपराहतत्वादित्यर्थः। ननु मया तादृशकतर्कस्य दोषत्वमभ्युपगम्यते एवत्यत आह—अन्यतरेति। यथा हेतावन्यतरासिद्धिर्दोषस्तथा दूषणेऽपि तस्याऽप्यसाधकताहेतुत्वादित्यर्थः। नत्वेवं पशुत्वेन शशेऽपि शृङ्गं सिध्येदित्याह—शशेति। अर्थान्तरनिग्रहापत्तौ सत्यामपि दोषान्तरमाह—अन्वयेति। परस्य केवलान्वयानुमानानवष्टम्भेनैतदुक्तं नरादौ साध्यव्यतिरेकप्रयुक्तः साधनव्यतिरेक इति यो व्याप्तिदलब्ध्या यथा तत्र साध्यव्यतिरेकप्रमा तथा पक्षेऽपीति बाधोऽत्रेत्यर्थः। ननु प्रमेयत्वादिना शृङ्गित्वं साध्यमिति न व्यतिरेकग्रहापेक्षेत्यत आह—केवलेति। मीमांसकस्यापसिद्धान्तस्तदभ्युपगमे स्यादित्यर्थः। यद्यपि शृङ्गित्वस्य केवलान्वयित्वे केवलान्वय्यनुमानमिह स्यात्तच्च न सम्भवत्येव तथापि शङ्कामात्रमेव तत्। परमत

न्यायलीलावतीप्रकाशः

शशेति। एवं पशुत्वाद्योग्यशृङ्गबाधे शृङ्गमयोग्यं सिध्येदित्यर्थः। अन्वयेति। शशे शृङ्गस्यात्यन्ताभाव इति सर्वेषामबाधितप्रत्यक्षबाधितत्वाद्विपक्षवदित्यर्थः। परमत इति। शृङ्गत्वस्य योग्यसंस्थान

---

(१) पञ्चरूपसम्पत्त्यादौ इत्यधिकः पाठः क्वचित् पुस्तके। (२) °ङ्गवदग्र°।

(३) अन्यतरान्वयव्य°। (४) विषाणस्य दृश्यजातीयतानि°।

नियमात् । [इतीश्वरसिद्धिः ।]

अणुर्नाम(१) द्रव्यान्तरमिति चेत् तन्न, तदसिद्धेरित्येके(२) ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

इति । विषाणत्वजातेर्योग्यसंस्थानमात्राभिव्यङ्ग्यत्वेन तत्साधने बाध एवेत्यर्थः ।

पुनर्विभागमाक्षिपति—अणुरिति । विभुभ्यो मूर्त्तत्वं मूर्त्तेभ्यो विशेषगुणवत्त्वे नित्यत्वं वैधर्म्यमित्यर्थः । नन्वणुपरिमाणतरमभावः क्वचिद्विश्रान्तः परिमाणतरतमभावत्वात् महत्परिणामतरतमभाववत् । विश्रान्तत्वं सजातीयनिरूपितोत्कर्षमात्राश्रयत्वम् । तारतम्यं च सजातीयनिरूपितोत्कर्षव्यवहारविषयत्वम् । अ।श्रयासिद्धमाह—

न्यायलीलावतीप्रकाशः

विशेषव्यङ्ग्यत्वेन बाधाद्योग्ये शृङ्गत्वस्य शङ्कितुमशक्यत्वादित्यर्थः । वस्तुतोऽर्थान्तरं विपक्षे बाधकाभावेन व्याप्त्यभावश्चेति भावः । एवमीश्वरसिद्धौ तस्यानात्मत्वसाधकानि "उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः । यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥" (गीता, १५।१७) इत्याद्यागमबाधितानीति भावः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

इत्यरुचेराह—वस्तुत इति । विपक्षे बाधकाभावेनेति । यद्यपि पशुत्वमेव तादृशशृङ्गसंयोगजनकतावच्छेदकं लाघवादिति विपक्षबाधकं सम्भवत्येव तथाप्येवं सति द्रव्यत्वमेव ततोऽपि लघु तदवच्छेदकं स्यादित्येवं क्रमेण च सर्वस्य सर्वाधिकरणत्वापत्तिरिति प्रतिकूलतर्केणोक्तस्यासमीचीनत्वमिति भावः। नन्वेवं परपरीहारनिराकरणेऽपि प्रथमोक्ताक्षेपे स्वयं परीहारो न कृत इति तं पूरयति—एवमिति । तथा च मूलकारः स्फुटत्वात्तदुपेक्षितवानिति भावः । आगमबाधितानीति । इदमुपलक्षणं वस्तुत अनात्मत्वं सुखसमवायिकारणतावच्छेदकजातिविरहो वा ज्ञानवत्त्वाभावो वा । आद्ये सिद्धसाधनमन्त्ये च धर्मिग्राहकमानबाध इत्यपि दूषणम् । द्रव्यान्तरत्वं न (?) च

---

(१) परमाणुरित्यर्थः । (२) ०ति केचित् ।

अणुपरिमाणतारतम्यं क्वचिद्विश्रान्तमिति चेन्न, तदसिद्धावणु-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तदसिद्धाविति । यद्यणुद्रव्यं सिध्येत्तदाश्रितमणुत्वं परिमाणं सिध्येदित्य-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

'द्रव्यान्तरं' पृथिव्यादिचतुष्कभिन्नमित्यर्थः(१)। व्योमादिभेदस्योभयसिद्धत्वात् गन्धवत्त्वादीनामनित्यत्वव्याप्यत्वान्महत्त्वव्याप्यत्वाच्चेति भावः। अणुपरिमाणेति । अणुत्वं पक्षस्तारतम्यं हेतुः क्वचिद्विश्रान्तत्वं साध्यम्। तच्च(२) स(मान)जातीयावध्यवधिमत्त्वोभयानाश्रयवृत्ति-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

द्रव्यभिन्नद्रव्यत्वमप्रसिद्धमत आह—पृथिव्यादीति । नन्वेवं व्योमादिभेदासिद्धिप्रसङ्ग इत्यत आह—व्योमादीति । ननु गन्धवत्त्वस्यानित्यत्वव्याप्यतया परमाणोः पृथिवीत्वनिराकरणेऽपि द्व्यणुकस्य तथात्वाविरोध इत्यत आह—महत्त्वेति । अणुत्वमिति । अणुपरिमाणमित्यर्थः। तारतम्यमुत्कर्षा(प?)कर्षयोरन्यतरमात्राश्रयत्वमित्यर्थः । समानेति । सजातीयनिरूपितोत्कर्षावधित्वानाश्रयत्वं सजातीयनिरूपितोत्कर्षावधिमत्त्वानाश्रयत्वं च साध्यम् । वृत्तिपदं तु सम्पातायातम् । यद्वा परस्परासम्बन्धेनोत्कर्षापकर्षावपि द्रव्ये वर्त्तेते(र्त्तेतां?) इति वृत्तिपदार्थघटितमेव साध्यमन्यथा परमाणोः साक्षादसिद्धिप्रसङ्गात् । क्वचिद्विश्रान्तत्वं क्वचिद्वृत्तित्वमात्रमित्येवं साध्येऽपि यद्यपि अणुसिद्धिस्तथापि परमाणुद्व्यणुकयोरपि सिध्यर्थमिदमुक्तम् । साजात्यं च वृत्त्यघटितसाध्यपक्षे परिमाणत्वव्याप्यजात्या, तद्घटितसाध्यपक्षे च तज्जातीयपरिमाणवत्त्वेनेति । अत्र च सजातीयाधि-

(१) पृथिव्यादीति । एवं चाणुपदमारम्भकाणुपरम् । अणुत्वावच्छेदेन वा साध्यसिद्धिरुद्देश्या । तेन मनसा न सिद्धसाधनम् । इति दीधितिः ।

(२) तच्चेति । अणुत्वापेक्षिकोत्कर्षावधिमत्त्वमणुत्वनिष्ठावधिमत्त्वं च त्रसरेणुमहत्त्वस्यापीत्यत उक्तं सजातीयेति । सजातीयोत्कर्षापकर्षेत्यर्थः । साजात्यं च परिमाणत्वव्याप्यजात्या । अवधिमत्त्वं चाश्रयत्वपर्य्यवसन्नम् । अत्रापकर्षानवधिवृत्तित्वस्योत्कर्षानाश्रयवृत्तित्वस्य च सिद्धावपकृष्टमुत्कर्षावधिवृत्तित्वस्यापकर्षानाश्रयवृत्तित्वस्य च सिद्धावुत्कृष्टमुत्कर्षतदवधित्वयोरपकर्षतदवधित्वयोर्वा द्वयोरनाश्रयवृत्तित्वसिद्धौ च साधारणमुत्कर्षस्यापकर्षस्य चाऽनवध्यनाश्रयोभयवृत्तित्वस्य सिद्धौ च द्वयमणुत्वं सिध्यति । यथायथं चात्र त्रसरेणुगगनतदुभयान्यतरतदुभयमहत्त्ववृत्तित्वेन महत्त्वत्वं दृष्टान्तः । इति दीधितिः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

त्वम् । त्रसरेणुपरिमाणमत्र दृष्टान्तः, न त्वाकाशपरिमाणं(१) घट-परिमाणाल्पत्वनिरूपणे तस्यावधित्वात् । यद्वा तारतम्यमुत्कर्षापकर्षौ क्वचिद्विश्रान्तौ परस्परानधिकरणवृत्ती इत्यर्थः । तेन यथा महत्त्वोत्कर्षो महत्त्वापकर्षानधिकरणवृत्तिराकाशे तथा परिमाणत्वव्याप्यजातिनिरूपितोत्कर्षत्वेनाणुपरिमाणोत्कर्षोऽपि सजातीयनिरूपितापकर्षानधिकरणावृत्तिरिति साध्यम् । यद्वा अणुत्वं स्वसमानजातीयनिरूपितापकर्षासमानाधिकरणस्वसमानजातीयनिरूपितोत्कर्ष-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

करणत्वेन सजातीयत्वेन परमाणोरनाश्रयपरिमाणाधिकरणत्वे-मानाश्रयत्वेन च द्व्यणुकसिद्धिः त्रसरेणुपरिमाणमत्र दृष्टान्त इति फक्किका सुगमा ।

केचित्तु उत्कर्षापकर्षयोरधिकाल्पदेशव्यापकत्वं इति परमाणोः साक्षादवच्छेदकतया द्व्यणुकसिद्धिः । विशिष्टमेव साध्यप्रविष्टं विशिष्टाभावत्वाच्च न व्यर्थविशेषणता । एवञ्च अपकर्षावधिमत्त्वमुत्कर्षावधिमत्त्वं चैतदुभयानाश्रयवृत्तित्वं साध्यं परिमाणवृत्तिजातिः पक्षः परिमाणत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वं हेतुः महत्त्ववृत्तिजातिश्च दृष्टान्तः । त्रसरेणुपरिमाणवृत्तितया तस्या दृष्टान्तता, नन्वा(त्वा ?)काशपरिमाणवृत्तितयेत्यग्रिमफक्किकार्थं इत्याहुः । नन्वेवं त्र्यणुकमहत्त्ववदप्रकृष्टाणुत्वासिद्धावपि परमाणुर्न सिद्ध्येदित्यरुचेराह—यद्वेति । उत्कर्षेति । अत्र द्वित्वं काचित्कव्यक्तिभेदाऽभिप्रायेण । अत्युत्कृष्टापकृष्टाश्रययोर्भेदेन तयोरपि भेदात् । केचित्तु य एवैकापेक्षयाऽपकर्षः स एवाऽन्यापेक्षया उत्कर्षो न्यूनानतिरिक्तव्यक्तिकजातिद्वयानङ्गीकारादिति स्मर्त्तव्यम् । यद्वेति । अत्राणुत्वं पक्षः सजातीयनिरूपितापकर्षासमानाधिकरणत्वे सति सजातीयनिरूपितोत्कर्षसमानाधिकरणत्वमिति साध्यम् । एकैकदलसाध्यतायामपि निरूपकत्वेनाऽपरयोः सिद्धौ परमाणुद्व्यणुकपरिमाणसिद्धिरप्रत्यूहा, तथापि साक्षादेवोभयसिद्धिमभिप्रेत्य विशिष्टं साध्यमुक्तम् । हेतौ चाकाशादिपरिमाणमात्रवृत्तिजातौ द्व्यणुकपरिमाण-

(१) न त्विति । अपकर्षानवधिवृत्तित्वे उत्कर्षानाश्रयत्वे च साध्ये नाकाशपरिमाणवृत्तित्वेन महत्त्वत्वं दृष्टान्त इत्यर्थः । इति दीधितिः ।

परिमाणस्यासिद्धेः (१) । महत्त्वापकर्ष इत्थं व्यपदिश्यत इति चेन्न, तस्य त्रुटावेव विश्रामात् । अणुव्यवहारास्पदमात्रमनुपात्ताणुमहदादिवैचित्र्यं धर्मीति (२) चेन्न, प्रमाणसिद्धस्य

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

र्थः । अणुत्वासिद्धावपि प्रकारान्तरेण पक्षमाह—महत्त्वेति । इत्थमिति । अणुत्वेनेत्यर्थः । महत्त्वापकर्षस्त्रसरेणावेव विश्रान्त इति तत्पक्षतायां सिद्धसाधनमित्याह-तस्येति । अणुव्यवहारतारतम्यस्य पक्षत्वं शङ्कते—अणुव्यवहारास्पदमिति । व्यवहरणीयासिद्धौ व्यवहारासिद्धेराश्रयासिद्धि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

समानाधिकरणं परिमाणत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमत्त्वान्महत्त्ववदित्यर्थः (३) तदसिद्धाविति । अणुद्रव्यासिद्धौ तदाश्रिताणुत्वासिद्धावाश्रयासिद्धेरित्यर्थः । इत एव तत्सिद्धावितरेतराश्रय इति भावः । 'इत्थं' अणुपरिमाणतारतम्यशब्देनेत्यर्थः । तस्येति । त्रसरेणावेव महत्त्वापकर्षो विश्रान्त इति सिद्धसाधनमित्यर्थः । अणुव्यवहारेति । अणुव्यवहारतारतम्यं धर्मीति नाश्रयासिद्धिरित्यर्थः । प्रमाणेति । महत एव

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वृत्तिजातौ च व्यभिचारवारणाय साक्षात्पदम् । के(क ?)चित्तु अपकर्षासमानाधिकरणेपातेः (ति पाठः ?) तत्रापकर्षासमानाधिकरणो य उत्कर्षस्तत्समानाधिकरणमिति साध्यम् । परमाणुप्रकारकप्रतीत्यर्थंसाध्यविशेषणमन्यथा द्व्यणुकापेक्षया तूत्कृष्टेन परमाण्वपेक्षयाऽपकृष्टेनार्थान्तरत्वात् । केचित्तु तत्पाठेऽपि अपकर्षासमानाधिकरणत्वे सति उत्कर्षसमानाधिकरणत्वमेव साध्यम् । असमानाधिकरणत्वं च तदनधिकरणाधिकरणत्वमित्याहुः । तदयुक्तम् । तथा सत्युत्कर्षेत्यादिव्यर्थतापत्तेः । एतत्पाठपक्षे साक्षात्पदं द्व्यणुकपरिमाणवृत्तिजातावेव व्यभिचारवारणायेत्यवधेयम् । महत्त्ववदिति । महत्त्व-

(१) ०माणस्यैवासिद्धेः । (२) धर्म्म इति चे० ।

(३) अणुत्वं स्वाश्रयसजातीयावधिकापकर्षासमानाधिकरणस्य स्वाश्रयसजातीयावधिकस्योत्कर्षस्य समानाधिकरणम् । एवं तादृशोत्कर्षासमानाधिकरणतादृशापकर्षसामानाधिकरण्यमपि साध्यम् । साक्षादिति महत्त्वत्वावान्तरजातिभेदवारणाय । इति दीधितिः ।

व्यवहारास्पदत्वेन महत्त्वभेदादन्यस्य व्यवहारास्पदताप्रतिक्षेपात्। त्रसरेणुर्भागवान् चाक्षुषद्रव्यत्वात् । अन्यथा तन्न स्यात् । महत्त्वप्रकर्षस्य चाक्षुषतानुविधानात् । दूरे केशाद्यनुपलम्भेऽपि शाल[ताल]तमालोपलम्भात् । तथा चानेकद्रव्यवत्त्वमपि महत्त्वकारणत्वाद्(१)धूम इवेन्धनमनुविधत्ते चाक्षुषत्वमिति तत्सिद्धिरिति चेन्न, महत्त्वनित्यत्वेनाप्युपपत्तेः । त्रसरेणुः कार्यो

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

माह--नेति । अणुमात्रं साधयति--त्रसरेणुरिति । परमाणुसिसाधयिषा चेत् तदा भागवत्त्व सावयवावयत्वं वक्तव्यम् । त्रसरेण्ववयवाः सावयवा इति वाऽनुमानम् । अन्यथेति । निरवयवत्वे चाक्षुषत्वं न स्यादित्यर्थः महत्त्वात । महत्त्वोत्कर्षात् प्रत्यक्षोत्कर्ष इति महत्त्वं यथा प्रत्यक्षत्वे तन्त्रं तथाऽनेकद्रव्यवत्त्वं महत्त्वे तन्त्रम् । तच्च सावयवावयवत्वे परमुपपद्यत इति परमाणुसिद्धिरिति शङ्कार्थः । त्रसरेणौ नित्यमेव महत्त्वमस्तु किं तदर्थमनेकद्रव्यवत्त्वकल्पनयेत्याह—नेति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

तथात्वे त्रुटावेवोपपत्तेः सिद्धसाधनम् । अन्यस्य चासिद्धेरित्यर्थः । किंच तारतम्यं तरतमभावस्तद्विश्रान्तिस्तद्वृत्तिरिति न सिद्धसाधनम् । न हि तरतमपदाभिधेये तद्धर्मो न वर्त्तत इति कश्चिदभ्युपैति । अन्यथा त्वनिर्वचनमित्यर्थः। अणुद्रव्यसाधकान्तरमाह—त्रसरेणुरिति।'भागवान्' सावयवावयव इत्यर्थः । यद्वा त्रुटेरवयवसिद्धौ ते सावयवाः चाक्षुषद्रव्यावयवत्वात्तन्तुवदित्यर्थः । अन्यथेति । निरवयवत्वे चाक्षुषद्रव्यत्वं न स्यादित्यर्थः । महत्त्वप्रकर्षस्येति । महत्त्वप्रकर्षेण चाक्षुषत्वप्रकर्षदर्शनादकारणोत्कर्षेण चाकार्योत्कर्षाभावान्महत्त्वस्य चाक्षुषत्वं

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्ववदित्यर्थः । 'तरतमभाव'स्तरतमपदवाच्यभावः । यथाश्रुते परमाणुद्व्यणुकयोरुभयोः सिद्धिर्न स्यादित्यत आह—अवयवेति । अत्रावयवत्वं समवायित्वमात्रमतो द्रव्यत्वसमवाय्यात्मत्वादौ व्यभिचारवारणाय द्रव्यपदम् । यदि चावयवत्वं समवायिकारणत्वपर्यन्तं तदा

(१) तथाऽनेकद्रव्यवत्तामपि महत्त्वकारणत्वाद् धू० ।

महत्त्वे सति क्रियावत्त्वादिति चेन्न, महत्त्वविशेषणव्यावर्त्या-प्रतीतावसामर्थ्यात्(१)। तस्यान्यतः(२) प्रतीतौ वैयर्थ्यापातात्। अतः प्रतीतावन्योन्याश्रयात्। नित्यश्च त्रसरेणुमहत्त्वोत्कर्षाप-कर्षाभ्यां शून्यत्वात् गगनवत्। महत्त्वाधिकरणमनित्यमुत्कृष्टा-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

महत्त्वे सतीति। क्रियावत्त्वस्य मनसि व्यभिचारवारणाय तदा स्याद्यदि मनोऽणु स्यात्तच्च नास्तीति विशेषणवैयर्थ्यमाह—महत्त्वेति। ननु व्यासङ्गान्यथानुपपत्त्या मनसोऽणुत्वे सिद्धे विशेषणमर्थवद् भवेदि-त्यत आह—तस्येति। सिद्धमेव तदणुत्वमित्यनुमानमतन्त्रमित्यर्थः। महत्त्वेति। अनित्यगुणादौ व्यभिचारवारणाय विशेषणं पूरयित्वा व्यति-रेकव्याप्तिमादर्शयति—महत्त्वाधिकरणमिति। व्यतिरेकव्याप्तौ यद्यपि मह-त्त्वाधिकरणमिति विशेषणं व्यर्थं तथाप्यन्वयव्याप्तौ द्रष्टव्यम्। हेतुव-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

प्रति कारणत्वादित्थमेव महत्त्वं प्रत्यनेकद्रव्यवत्त्वस्य कारणत्वात् त्रसरेण्ववयवावयवसिद्धिः, स एव च परमाणुरित्यर्थः। यद्यप्येताव-ता दूरे साक्षात्कारविशेषं प्रति महत्त्वप्रकर्षः कारणं सिध्यति न तु साक्षात्कारसामान्यं प्रति महत्त्वसामान्यं तथापि विशेषयोः कार्य-कारणभावे बाधकं विना सामान्ययोरपि तथात्वमिति भावः। का-र्यमहत्त्वेऽनेकद्रव्यवत्त्वं कारणं त्रसरेणुमहत्त्वं च नित्यमिति न त-त्कारणत्वनानेकद्रव्यवत्त्वमित्याह—महत्त्वेति। महत्त्वोत्कर्षेति। महत्त्वे स-तीतिविशेषणाभावान्नित्यगुणेन व्यभिचारः। यद्यप्यन्वयव्याप्त्यैव सा-ध्यं सिध्यति तथापि परेषामन्वयव्यतिरेकसहचाराभ्यामेव व्याप्ति-ग्रहाद्व्यतिरेकसहचारमप्याह—महत्त्वाधिकरणमिति। न च व्यतिरेक-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

द्रव्यपदं त्याज्यमेव। इत्थमेवेति। तदुत्कर्षात्तदुत्कर्षेणेत्यर्थः। यद्यपि नानापरमाणुजन्यत्वेऽप्यनेकद्रव्यवत्त्वमुपपद्यत इति न तत्सिद्धौ परमाणुद्व्यणुकोभयसिद्धिस्तथाप्यनेकद्रव्यं यत्र तत्समवायि-कारणकत्वमेवात्र तत्पदेनाभिप्रेतम्। तथा च त्रसरेणोः सावयवावय-

(१) व्यावृत्त्यप्रतीताव०। व्यावर्त्याप्रसिद्धाव०। (२) तदन्यतः।

पकृष्टमहत्त्वसम्बन्धप्रतिबद्धम् । घटो हि कुतश्चिदल्प इति(१) कुतश्चिन्महत्तरो भवति न त्वेवं गगनं, कुतोऽप्यल्पताया अभावात्(२) । त्रसरेणोर्महत्त्वं [तु] महत्त्वान्तरेभ्योऽपकृष्टं न कुतोऽप्युत्कृष्टम् । न हि त्रसरेणोरल्पं महदस्तीति, दृश्यसमवायिहेतूनां च दृश्यत्वनियमात्, दृश्यत्वस्य च(३)दृश्यानुपलब्धिप्रतिक्षिप्तत्वात् । अन्यथा दृश्यादृश्यव्यवस्थाविलयानियमात् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

त्वं स्फुटयितुमाह —घटो हीति । दृश्यसमवायिहेतूनामिति । दृश्य(द्रव्य?)समवायिकारणानामित्यर्थः । तेन शब्दगन्धादौ न व्यभिचारः । दृश्यानां चेत्यत्र त्रसरेणुसमवायिकारणानामिति शेषः । अवयवो महानेवेति व्याप्तिर्निरुप(ा?)धिसहचारबलात् सिद्धेति भावः । अन्यथेति । यदि दृष्टा·

न्यायलीलावतीप्रकाशः

व्याप्तौ महत्त्वग्रहणं व्यर्थम्, उत्कर्षापकर्षशून्यमहत्त्वमात्रव्यतिरेकस्यैव प्रकृतोपयोगादिति वाच्यम्, विशिष्टव्यतिरेकप्रदर्शनपरत्वात् । तेन क्वचिन्महत्त्वमात्रव्यतिरेकात्क्वचिन्महत्त्वे सत्येवोत्कर्षापकर्षसम्बन्धाद्विशिष्टव्यतिरेकः सिद्ध्यति । दृश्यसमवायीति । दृश्यद्रव्यसमवायिकारणानामित्यर्थः । तेन शब्दगन्धाभ्यां न व्यभिचारः(४) । दृश्यानुपलब्धीति । त्रसरेणुसमवायिकारणानामिति शेषः । निरुपाधिसहचारदर्शनादवयवो महानेवेति व्याप्तिग्रहान्नादृश्यावयवसिद्धिरित्यर्थः । यत्तु पृथिवीत्वं निरवयववृत्ति इन्द्रियानिन्द्रियवृत्तिजातित्वात् सत्तावत्,

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

वत्वमायातीति भावः । महत्त्वग्रहणमिति । व्यापकीभूतसाध्याभावकोटाविति शेषः । विशिष्टेति । विशिष्टस्य हेतौ व्यतिरेकः । सत्यपि महत्त्वे क्वचिदुत्कृष्टापकृष्टत्वशून्यमहत्त्वरूपाविशेष्याभावादिति (प्रति?) पादनार्थत्वादिति भावः । दृश्यद्रव्येति । प्रत्यक्षद्रव्येत्यर्थः । इन्द्रियेति ।

(१) ल्पतरः कु. । ल्प इव कुत० । (२) असम्भवात् ।

(३) क्वचित् पुस्तके दृश्यत्वस्य चेति नास्ति ।

(४) दृश्यपदस्य योग्यमात्रे प्रसिद्धत्वात् । चाक्षुषपरत्वे तु चाक्षुषरूपवतोऽप्यनुद्भूतस्पर्शस्यामत्वक्षत्वमते तत्र व्यभिचारो बोध्यः ।

(१)तदिदमसङ्गतम् । यथा तैजसानां कारणानां न दृश्यतानियमस्तथेहापि । अन्यथा नयनविलयात् । न च त्रसरेणुमहत्त्वं नित्यं महत्त्वे सति चाक्षुषत्वात् घटमहत्त्ववत् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तिक्रमः क्रियत इति भावः । पृथिवीत्वं निरवयववृत्ति इन्द्रियानिन्द्रियवृत्तिजातित्वात् सत्तावत्, न सावयवमात्रवृत्ति द्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात् अणुत्ववदिति परमाणुसिद्धौ मानं गन्धवन्मात्रवृत्तित्वेन प्रतिरुद्धम् । अवयवो दृश्य एवेति व्याप्तिश्चक्षुरवयवे भग्नेत्याह—यथेति । सहचारमात्रान्न व्याप्तिरिति हृदयम् । अन्यथेति । सहचारमात्रेणेद् व्याप्तिस्तदा तेज उद्भूतस्पर्शाश्रय एवेति व्याप्तिबलान्नयनमपि न सिध्येदित्यर्थः । यद्वा अवयवो दृश्य एवेति व्याप्तिरित्यर्थः । ननु त्रसरेणौ नित्यमहत्त्वमस्तु । तथा च न तदवयवचिन्तेत्याह—न चेति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

यद्वा न सावयमात्रवृत्ति द्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातित्वात् आत्मत्ववदिति, तद्गन्धवन्मात्रवृत्तित्वेन प्रतिरुद्धम् । यदि निरुपाधिसहचारमात्रेण व्याप्तिग्रहस्तदा तेज उद्भूतरूपस्पर्शान्यतमामिति नियमान्न चक्षुरपि सिध्येत् । अथ तत्र विपक्षबाधकाभावान्न व्याप्तिस्तदा तुल्यं प्रकृतेऽपीत्याह—यथेति । महत्त्वे सतीति । न चेदमप्रयोजकमवान्तरमहत्त्वं ह्यवयव-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

घटत्वादौ व्यभिचार(वार?)णाय इन्द्रियवृत्तित्वं घ्राणत्वादौ व्यभिचारवारणायानिन्द्रियवृत्तित्वं घ्राणघटान्यतरत्वादौ व्यभिचारवारणाय जातित्वं विशेषणमिति भावः । अत्र साधनावच्छिन्नसाध्यव्यापको निरवयवेन्द्रियवृत्तित्वमुपाधिरित्यरुचेराह—यद्वेति । तदिति । इदमुपलक्षणं परेण रूढेरेव निरवयवस्य स्वीकारात् सिद्धसाधनम् । अप्रत्यक्षनिरवयववृत्तित्वे च साध्ये स्वमते व्यर्थविशेषणम् । उक्तानुमाने गन्धवन्मात्रावृत्तित्वं चोपाधिरिति द्रष्टव्यम् । यदीति । यदि च बाधोन्नीतपक्षेतर एवोपाधिस्तत्र तदा प्रकृतेऽपि तुल्यमिति भावः । अवान्तरेति । अपकर्षाधिकरणेत्यर्थः । परेण त्रुटिमहत्त्वे

(१) दृश्यादृश्यनियमव्यवस्थाविलयात् तदि० ।

न च नित्यस्त्रसरेणुमहत्त्वापकर्षविरहमात्रस्य महत्त्वैकाधिकरणस्य नियमग्राहकमानगोचरत्वात् । अनुमानादेव परमाणु-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

चाक्षुषत्वं गोत्वादौ व्यभिचारि महत्त्वादितिमात्रं गगनादिमहत्त्वे व्यभिचारीति विशिष्टहेतूपादानम्। नित्यस्त्रसरेणुः महत्त्वोत्कर्षापकर्षाभ्यां शून्यत्वादिति दूषयति --न च नित्य इति। महत्त्वापकर्षशून्यत्वादित्येवं नित्यत्वे हेतुर्न तु उत्कर्षशून्यत्वमपि विशेषणं वैयर्थ्यादित्यर्थः। एवं सति द्व्यणुके व्यभिचारस्तद्वारणार्थं महत्त्वैकाधिकरणस्येति । तथा च महत्त्वसमानाधिकरणमहत्त्वापकर्षशून्यत्वमेव नित्यत्वे हेतुरित्यर्थः। अनुमानादेवेति। अणुपरिमाणतारतम्यं क्वचिद्विश्रान्तं परिमाणतारतम्यत्वादित्यनुमानादेवेत्यर्थः। यद्वा त्रसरेणुर्भागवानित्यनुमानादित्यर्थः।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

बहुत्वसङ्ख्यामहत्त्वप्रचयप्रयोज्यं तत्रोक्तमहत्त्वप्रचययोरवयवानां सावयवत्वमन्तरेणासम्भव एव । प्रचयो हि प्रशिथिलः संयोगः किञ्चिदवयवावच्छेदेन भवतीत्येवं रूपः। एवं महत्त्वमपि(१) सावयवावयवत्वमपेक्षत इति सावयवत्वसमानाधिकरणानामेव तेषां महत्त्वप्रयोजकत्वमिति त्रसरेण्ववयवाः सावयवाः। एतेन बहुपरमाणुभिरेव त्रसरेणुरारभ्यतां किं द्व्यणुकेनेति प्रत्युक्तं सावयवावयत्वस्य महत्त्वे महत्त्वस्य च द्रव्यचाक्षुषत्वे कारणत्वात् । एतेन त्रसरेण्ववयवो यदि सावयवः स्यात् महान् स्यात् त्रसरेणुर्यदि सावयवावयवः स्यात् महावयवः स्यादित्यपास्तम्,अप्रयोजकत्वात्। प्रकृते च विपक्षबाधकस्योक्तत्वात्। न च नित्य इति । नित्यत्वे साध्येऽपकृष्टमहत्त्वानधिकरणत्वमुपाधिः। न च तुल्ययोगक्षेमत्वं महत्त्वस्य कार्यत्वेऽपकृष्टमहत्त्वमेव प्रयोजकं न तूत्कर्षापकर्षाभयाश्रयमहत्त्वं गौरवादित्यर्थः। अनुमानादेवेति। त्रसरेणुर्भागवान् चाक्षुषद्रव्यत्वादित्यनुमानादित्यर्थः।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

नित्यत्वस्वीकारात्। यद्यपि प्रचयादीनां मिलितानां हेतुत्वे त्रसरेणोर्महत्त्वं न स्यात् प्रत्येकं च हेतुत्वे परमाणुभिरपि द्व्यणुकारम्भे त-

(१) बहुत्वमपि सा० ।

अन्यथा स्फाटिकलौहताम्रादिजातेरप्यनुमानापत्तेः । ततः परम-महद्गगनवदणवोऽपि द्रव्यान्तरमेव । अन्यथा तत्रापि का प्रत्याशेति स्थितम् । मैवम् । तदसिद्धेः । यदि हि दृश्यैकव्यङ्ग्येयं स्यात् स्यादेवम् । न त्वेवम् । केवलस्य दृश्यत्वस्य भूजलादिसाधारण्येन व्यभिचारित्वात् । गन्धादिना तु विशेषणे वैयर्थ्यात् । गन्धसमवायिकारणतानिर्वाहकजातेरणावपि(१) स्वीकारात् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

अकं तच्च परमाणौ नास्तीत्यर्थः । तत इति । यथा गगनं परममहत्त्वात् पृथिव्यादिभ्यो भिद्यते तथा परमाणुत्वादणवोऽपि तेभ्यो भिद्यन्त इत्यर्थः । अन्यथेति । गगनादिकमपि पृथिव्यादिविशेष एव स्यादित्यर्थः । तदसिद्धेरिति । पृथिवीत्वस्य दृश्यसन्तानव्यङ्ग्यत्वासिद्धेरित्यर्थः । स्यादेवमिति । परमाणौ पृथिवीत्वं न स्यादित्यर्थः । दृश्यसन्तानव्यङ्ग्यत्वे दोषमाह—दृश्यत्वस्येति । ननु गन्धवत्त्वे सति दृश्यसन्तानव्यङ्ग्यत्वं सम्भवेदित्यत आह—गन्धादिनेति । तर्हि गन्धवत्त्वमात्रमेव पृथिवीत्वव्यञ्जकमस्तु किमधिकेनेत्यर्थः । किं च गन्धसमवायिकारणत्वं किञ्चिदवच्छेद्यं बाधकाभावात् तज्जातिरूपमित्यणावपि तज्जातिरित्याह—गन्धेति । गन्धश्च परमाणौ तत्कार्य्यपरम्परागन्धानुमेय एवेति

न्यायलीलावतीप्रकाशः

पृथिवीत्वमपि बाधितमित्यर्थः । अन्यथेति । यदि गन्धादिव्यङ्ग्यं पृथिवीत्वं परमाणौ स्यात्तदा रूपविशेषादिव्यङ्ग्यं ताम्रत्वादिकमपीति तदपि परमाणौ स्यादित्यर्थः । तदसिद्धेरिति । दृश्यसंस्थानाविशेषाभिव्यङ्ग्यत्वासिद्धेरित्यर्थः । दृश्यत्वस्येति । दृश्यसंस्थानवत्त्वस्येत्यर्थः । 'व्यभिचारित्वात्' अतिव्यापकत्वादित्यर्थः । अव्यापकत्वमपि मन्तव्यम् । पार्थिवत्रसरेण्ववयवसंयोगात्मकस्य संस्थानस्यादृश्यत्वात् । गन्धादिनेति । विशेषणमात्रस्याभिव्यञ्जकत्वे विशेष्यवैयर्थ्यादित्यर्थः । परमाणोरपृथिवीत्वे बाधकमाह—गन्धसमवायीति । परमाणौ यदि पृथिवीत्वं न स्यात् गन्धसमवायिकारणत्वं न स्यादित्यर्थः । एतन्मूल-

---

(१) ०तेः परमाणावपि ।

अन्यथा गन्धसमवायिकारणत्वानुपपत्तेः । गन्धस्नेहभास्वररूपापाकजस्पर्शेन क्षितित्वादिजात्यनुमानात्, स्फटिकादिजातेश्च गुणविशेषस्य व्यवस्थापकस्याभावात्, दृश्यसंस्थानव्यङ्ग्यत्वेनाणुषु तदनुमानविरोधात् ।

इति परमाणुः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

भावः । अन्यथेति । अवच्छेदकं विनेत्यर्थः । पृथिवीत्वव्यञ्जकमुक्तमपि जलत्वादिव्यञ्जकसाधारण्येन पुनराह—गन्धेति। ननु गन्धस्य परमाणावपि जन्यत्वात् तत्समवायिकारणतावच्छेदिका पृथिवीत्वं जातिः सिध्यतु, जलादौ तु स्नेहादीनां परमाणुषु नित्यत्वात् कथं तत्समवायिकारणतावच्छेदकं जलत्वादि भवेदिति चेन्न, जलाद्यवयविनि स्नेहादिसमवायिकारणतावच्छेदकतया जलत्वादिकं प्रसाध्य जलादिपरमाणवः स्वोपादेयवृत्तिद्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातिमन्त इति साधनीयमिति भावः । ननु स्फटिकत्वादिकमपि गुणविशेषव्यङ्ग्यमिति परमाणावपि तद्गुणसत्त्वात् स्फटिकत्वादिकं स्यादित्यत आह—स्फटिकेति । स्फटिकत्वादेः संस्थानविशेषव्यङ्ग्यत्वं संस्थानविशेषश्च

न्यायलीलावतीप्रकाशः

व्याप्तिं साधयति—अन्यथेति । पृथिवीत्वजातेर्गन्धसमवायिकारणतावच्छेदकत्वेनैव सिद्धेरित्यर्थः । स्नेहेति । परमाणौ स्नेहादेर्नित्यत्वेऽपि यथैव तज्जातयः सिध्यन्ति तथोपपादितमधस्तात् । गुणविशेषस्येति । रूपविशेषस्य प्रस्तरविशेषसाधारण्यादित्यर्थः । दृश्यसंस्थानेति । न च स्फटिकत्रसरेणावव्याप्तिः, तदवयवसंयोगस्यादृश्यत्वादिति वाच्यम्, संस्थानविशेषस्यैव व्यञ्जकत्वेन विवक्षितत्वात् दृश्यत्वस्य तत्परि-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

द्रुतवहुत्वसङ्ख्याया महत्त्वारम्भाविरोधः । तथापि प्रचयस्य किञ्चिदवयवावच्छिन्नसंयोगात्मकस्य महत्त्वविशेषं प्रति कारणतया यद्विशेषयोरिति न्यायेन सावयवसंयोगत्वेन महत्त्वसामान्यं प्रति कारणतेति भाव इति मिश्राः । तदयुक्तम् । उक्तन्यायेनाऽप्यवयवसंयोगत्वेनैव कारणताग्रहात् । वयं तु सामग्र्येव द्व्यणुके मानं परमाणु-

शब्दो गुणो, जातिमत्त्वे सति अस्मदादिबाह्याचाक्षुषप्रत्य-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

परमाणुषु नास्तीति न तत्र स्फटिकत्वादि । तत्सत्त्वे वा तज्जातीय-परमाण्वारब्धानां घटादीनामपि स्फटिकत्वादिकं स्यात् । न हि तन्मूलभूताः परमाणवो न द्रव्यान्तरमारभन्ते । अत एव द्रव्यत्वसाक्षाद्व्याप्यजातेरेव सत्ताद्रव्यत्वातिरिक्तायाः परमाणुवृत्तित्वाभ्युपगमे दधित्वदुग्धत्वादीनामपीयमेव गतिः ।

आकाशसाधनाय पीठमारचयति—शब्द इति । जातिमत्त्वे सतीति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

चायकत्वमात्रत्वात् । स च संस्थानविशेषः प्रस्तरविशेष एव रत्नशास्त्रजज्ञानसचिवचक्षुर्वेद्यः । न च स्फटिकसमवायिकारणतावच्छेदकत्वेन स्फटिकत्वसिद्धेस्तदपि परमाणौ स्यात् स्फटिकत्वस्यैकनिरूपितकार्यत्वकारणत्वावच्छेदकविरोधात् ।

जातिमत्त्वे सतीति । नन्विदं यथाश्रुतं स्पर्शनप्रत्यक्षे घटे कर्मणि चानैकान्तिकम् । अथाचाक्षुषपदेन चाक्षुषज्ञानाविषयत्वं विवक्षितं

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

द्व्यसंयोगदशायां समवायिकारणासमवायिकारणादीनां सत्त्वे तद्रव्योत्पत्तेरावश्यकत्वात् । महत्त्वे च तस्य कारणाभावादर्थात्तद्व्यणुके तस्य निष्प्रयोजनत्वशङ्कया आरम्भकत्वे सति द्वाभ्यामारम्भपक्षेऽपि तथा । तस्यापि द्व्यणुकत्वाविशेषादिति तैस्त्रिभिरारम्भाभ्युपगमे तत्रैव त्रसरेणुत्वेन द्व्यणुकत्वेन च कार्यकारणभावव्यवस्थितौ न परमाणुभिरपि तदारम्भस्तत्र तेषां स्वरूपायोग्यत्वादिति ब्रूमः । 'महत्त्वे' जन्यमहत्त्वे(?)। रत्नेति। स्थूलस्फटिकादविति शेषः । वस्तुतः शास्त्रापेक्षपदविशेषसङ्केतग्रहानुगता तु जातिरध्यक्षैव तद्विनापीति द्रष्टव्यम् । समवायिकारणत्वेन तद(वच्छेद ?)केनेत्यर्थः । स्फटिकत्वेति । यद्यपि जन्यस्फटिकत्वेन कार्यता स्फटिकत्वेन च कारणतेति नोक्तदोषः, तथापि स्फटिकत्वादेः परमाणुवृत्तित्वे तदारब्धभस्मन्यपि तदापत्तिः, परमाणुवृत्तिजातेस्तदारब्धपरम्परावृत्तित्वनियमात् । अत एव गन्धविशेषाद्यभिव्यङ्ग्यमपि कस्तूरिकात्वादिकं न परमाणुवृत्तीति भावः ।

यथाश्रुतमिति । अचाक्षुषं यत्प्रत्यक्षं तद्विषयस्वरूपमित्यर्थः । अथेति ।

क्षत्वात् गन्धवत् । यदि तु निरवयद्रव्यं(१) स्यात् बाह्येन्द्रियग्राह्य न स्यात् । निरवयवद्रव्यस्य बाह्येन्द्रियाग्राह्यत्वेन प्रतिबन्धात् ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

गोत्वादौ व्यभिचारवारणाय चक्षुरग्राह्यत्वे सति बाह्यप्रत्यक्षत्वादिति हेत्वर्थः । तेन कर्मणि घटादौ च त्वगिन्द्रियग्राह्ये न व्यभिचारः । बाह्यपदमात्मव्यावर्त्तनार्थमिति तिमिरोत्पन्नकर्म्मव्यक्तौ च चक्षुर्ग्रहणयोग्यत्वादेव न व्यभिचारः । अन्यथा तस्य स्पार्शनत्वमपि नस्यात । शब्दद्रव्यत्ववादिनमाशङ्क्य निराकरोति—यदि त्विति । शब्दो द्रव्यं भवन्निरवयवं वा स्यात् सावयवं वा । आद्य आह—यदि त्विति । सावयवं त्ववयवानुपपत्तिपराहतमिति भावः । शब्दो ह्याश्रयतया

न्यायलीलावतीप्रकाशः

तदा तिमिरोत्पन्नकर्मव्यक्तौ व्यभिचारः । अथास्मदादिबाह्यचाक्षुषवृत्तिजात्यनाधारत्वं हेत्वर्थस्तथापि प्रत्यक्षासमवेतनिरवयवेन्द्रियमात्रवेद्यान्यत्वमुपाधिः । मैवम् । निरवयवद्रव्यस्य बाह्येन्द्रियाग्राह्यत्वलक्षणविपक्षबाधकेन हेतोः साध्याव्यापकत्वात् । तद्व्यापकतयोपाधेः

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

अचाक्षुषत्वे सति बाह्यप्रत्यक्षविषयत्वं हेतुरित्यर्थः । तदेति । चाक्षुषत्वं यदि फलोपाधानं तदेदं दूषणम् । अस्मदादीति । अस्मदादिबाह्यप्रत्यक्षत्वे सति सत्ताद्रव्यत्वगुणत्वाभिन्नचाक्षुषवृत्तिजात्यनाधारत्वादित्यर्थोऽन्यथा यथाश्रुते स्वरूपासिद्धेः । अत्र सत्यन्तमात्मन्युत्तरप्रतीकं चोक्तस्थले व्यभिचारवारणाय । तत्र कर्मत्वघटत्वादेस्तादृशजातेः सत्त्वात् । प्रत्यक्षशब्दमात्रस्य पक्षत्वमतो नाद्यान्त्यशब्दयोर्भागासिद्धिः । परमते स्वमते चासिद्धिवारणाय द्रव्यगुण(२)भिन्नेति । न च व्यर्थविशेषणता । प्रत्यक्षासमवेतेति । ज्ञानादौ साध्याव्यापकत्वनिरासाय प्रत्यक्षासमवेतेति ते(वे?)द्यविशेषणम् । मनोवेद्यतया वायुस्पर्शादौ साध्याव्याप्तेराह मात्रेति । जलपरमाणुरूपादौ चेन्द्रियावेद्यत्वादेवोपाधिरिति न साध्याव्यापकता । अत एवेश्वरज्ञाना(दा?)वपि न साध्याव्यापकता । निरवयवेति । शब्दस्य गुणत्वव्यति-

---

(१) यदि तु द्रव्यं स्यात् बा० । (२) ०णत्वभि० ।

प्रत्यक्षत्वे सति अकारणगुणपूर्वकत्वात्, अयावद्द्रव्यभावित्वात्,

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

आकाशमाक्षिपेत् तत्रान्यथासिद्धिं निराचष्टे—प्रत्यक्षत्वे सतीति। परमाणुगुणेषु व्यभिचारवारणाय प्रत्यक्षत्वे सतीति। स्वसमवायिकारणमात्रासमवेतगुणासमवायिकारणकत्वमकारणगुणपूर्वकत्वम्। वस्तुतः कारणगुणपूर्वकत्वेन ये परिभाषिता रूपरसादयोऽपाकजास्तदन्यत्वादिति हेत्वर्थः। अयावदिति। समानाधिकरणध्वंसप्रति-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

साध्याव्यापकत्वात्। प्रत्यक्षत्वे सतीति। नन्वत्र यत्किञ्चित्कारणगुणपूर्वकत्वाभावो विवक्षितः शब्दकारणगुणपूर्वकत्वाभावो वा। उभयथाऽप्यसिद्धिः। बाह्येन्द्रियाप्रत्यक्षत्वं चोपाधिः। मैवम्। स्वाश्रय(१)समवेतगुणासमवायिकारणकत्वादिति विवक्षितत्वात्। उपाधेश्च साध्यव्याप्यसाधनाव्यापकत्वेन साध्याव्यापकत्वात्। अयावदिति।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

रेके निरवयवद्रव्यत्वमेव स्यात्तत्र चायं प्रतिकूलतर्कपराघात इति भावः। उभयथापीति। शब्दस्य स्वकारणभेरीसंयोगादिपूर्वकत्वादिति भावः। बाह्येति। विशेषगुणवत्त्वलक्षणपक्षधर्मावच्छिन्नसाध्यव्यापकोऽयमुपाधिरन्यथा घटैकत्वादौ साध्याव्यापकतापत्तेः। स्वाश्रयमात्रासमवेतेति। ननु यथाश्रुते शब्द(ज ?)शब्दे भागासिद्धिः, घटरूपादौ व्यभिचार(श्च?)। अत्र मिश्राः। स्वजनकाश्रयसमवेतगुणसमवायिकारणकान्यत्वादिति हेत्वर्थः। प्रतियोगिप्रसिद्धिश्चान्यत्रैव। न चैवं मात्रपदवैयर्थ्यं स्वसमानाधिकरणद्रव्यविभाजकोपाधिव्याप्यतावच्छेदकगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वमेव विशेषगुणत्वम्। प्रकृते साध्यप्रतियोगिकोटित्वेन विवक्षितमतः पृथिवीसंयोगमात्रवृत्तिकठिनसंयोगत्वस्वीकारे कठिनसंयोगे व्यभिचारवारकत्वात्। मात्रपदेन कार्त्स्न्यार्थकेन गुणत्वव्याप्यजात्यवच्छिन्ने तादृशगुणासमवायिकारणकान्यत्वस्य लाभात्। न च संयोगे तथात्वं कारणाकारणसंयोगेनापि तज्जननात्। अत एव परमाणुगुणे व्यभिचारवारणाय नात्र प्रत्यक्षत्वे सतीति योज्यम्, मात्रपदान्तर्भावेन विवक्षितहेतोस्तद्विशेषणं

(१) ०यमात्रासम०।

आश्रयादन्यत्रोपलब्धेश्च न स्पर्शवद्विशेषगुणः । वायुरेव यावद्वेगं चलन् शब्दनिमित्ततयाऽभ्युपगतोऽस्त्वाश्रयः । अणुष्वतीन्द्रियो

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

योगित्वात्, आश्रयध्वंसाजन्यध्वंसप्रतियोगित्वाद्वेत्यर्थः । प्रत्यक्षत्वे सतीत्यत्रापि योज्यम् । आश्रयादिति । असमवायिकारणविशेष्यकप्रत्यक्षाविषयत्वादित्यर्थः । गन्धस्पर्शान्यत्वेन हेतुर्विशेष्यस्तेन विततचम्पकादिगन्धवायूपनीतशीतस्पर्शे न व्यभिचारः । प्रत्यक्षत्वे सतीति योजनान्न परमाणुगुणे व्यभिचारः । उक्तहेतूनां स्वरूपासिद्धिं शङ्कते—वायुरेवेति । अणुष्विति । तथा च कारणगुणपूर्वकत्व-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

द्रव्यध्वंसाजन्यध्वंसप्रतियोगित्वादित्यर्थः । अत्रापि प्रत्यक्षत्वे सतीति योज्यं तेन परमाणुगुणैर्न व्यभिचारः। आश्रयादिति । ननु यद्याश्रयातिरिक्तनिष्ठतयोपलभ्यमानत्वादित्यर्थस्तर्ह्यसिद्धिः । वीणायां शब्द इत्यनुभवात् । अथाश्रयं विनोपलभ्यमानत्वादित्यर्थस्तदा गन्धादौ व्यभिचारः । अत्राहुः । अत्रान्यत्रशब्दो विनार्थः, तेनाश्रयं विनोपलब्धियोग्यत्वादित्यर्थः । अयोग्याश्रयकत्वादिति यावत् । अत्र स्पर्शगन्धान्यत्वेन हेतुर्विशेष्यः, तेन वायुस्पर्शचम्पकाद्यधिवासाधारविततद्रव्यस्यायोग्यत्वात्तत्स्पर्शगन्धाभ्यां न व्यभिचारः । यथाश्रुतहेतूनां स्वरूपासिद्धिमाह—वायुरेवेति । निमित्तकारणत्वेनावश्यापेक्षणीयत्वमु-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

विनाऽप्यव्यभिचारात् । यदि च पारिभाषिकविशेषगुणत्वाभाव एव साध्यस्तदा मात्रपदमनुपादेयमेव । मूलस्य (१)प्रत्यक्षत्वे सतीत्यस्यानुषङ्गादेव च न परमाणुगुणैर्व्यभिचार इति वदन्ति । क्वचित्तु स्वाश्रयसमवेतगुणासमवायिकारणत्वादिति पाठः । तत्र च भागासिद्धौ शङ्का(२)नास्त्येव विशेषगुणत्वसिद्ध्यनन्तरमेतत्परिशेषावतारे शब्दस्य त्रिविधस्यापि तथात्वस्वीकारात् । परमाणुगुणे व्यभिचारवारणाय मूलस्थं प्रत्यक्षत्वे सतीत्यनुषञ्जनीयमिति दिक् । यावद्द्रव्यं भवनमुत्पत्तिः सत्त्वं वा द्वयमपि घटरूपे नास्ति (इति?) व्यभिचार इत्यत आह—द्रव्येति । अत्र द्रव्यपदमनर्थकमपि विशिष्टाभावस्वरूपकतया न दोषाय । तेनेति । अगृह्यमाणशब्दे भागासिद्धिनिरासाय

(१) मूलस्थस्य । (२) ०सिद्धिश० ।

ध्वनिरस्तु, स्थूलेष्वैन्द्रियकः कारणगुणपूर्वकः। स चोत्पत्तौ भेरीदण्डाद्यभिघातसापेक्षो (१)यावद्द्रव्यभावी च आश्रय(२) एवोपलभ्यते चेति किमसङ्गतमिति चेन्न, शब्दस्य विशेषगुणत्वे सति त्वगिन्द्रियावेद्यत्वेन रूपादिवदवायवीयत्वात्। न दिक्कालमनोगुणः प्रत्यक्षत्वात् रूपवत्। नात्मनो बाह्येन्द्रियवेद्यत्वात्(३)।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

मेवेति भावः। स चेति। सर्वदोपलब्धिवारणाय द्वितीयस्य हेतोरसिद्धिमाह—यावद्द्रव्यभावीति। तृतीयहेतोरसिद्धिमाह—स्वाश्रय एवेति। एतच्च वायुप्रत्यक्षवादिमते। शब्दस्येति। शब्दो न वायुगुणः प्रत्यक्षत्वे सति त्वगिन्द्रियावेद्यविशेषगुणत्वाद् रूपादिवदित्यर्थः। न दिक्कालेत्युपलक्षणं नात्मगुणो वहिरिन्द्रियप्रत्यक्षत्वात् श्रोत्र·

न्यायलीलावतीप्रकाशः

कम्, अणुष्वतीन्द्रिय इत्यनेनाद्यस्य हेतोरसिद्धिरुक्ता। स चेत्यनेन कारणगुणपूर्वकत्वे शब्दस्य सर्वदोत्पत्तिर्निराकृता। एतच्चोपपत्तिसौकर्यादुक्तं शब्दानुत्पत्तिकाले भेरीदण्डोदीरिते वायौ मानाभावात्। शब्दस्येति। स्पर्शेतरविशेषगुणत्वादित्यर्थः। 'अवायवीयत्वं'

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

योग्यतागर्भत्वम्। एवमपि रसे व्यभिचार इत्यत आह—अयोग्येति। उपलब्धियोग्यत्वमात्रमनुषञ्जनीयमन्यथा परमाणुगुणैरेव व्यभिचारापत्तेः। यद्यप्याश्रयं विनेत्यस्य आश्रयासन्निकर्ष इत्यर्थे तस्मिन्सति प्रतीयमानत्वादिति ऋजुरेव हेतु (:?) सम्यक् तथापि वीणावच्छिन्ननभःश्रोत्रतापक्षे स्वरूपासिद्धिप्रसङ्गादित्यर्थमुक्तम्।

यथाश्रुतेति। चरमविवक्षितहेतोस्तथापि स्वरूपासिद्ध्यसम्भवाद्यथाश्रुतेत्युक्तम्। यथाश्रुते वायुपरमाणुस्पर्शव्यभिचारादन्यथा व्याचष्टे—स्पर्शेतवे[रे?]ति। ननु (अ?) वायवीयत्वमवायुजन्यत्वं वायु(ध्व?)जन्यत्वं वा। आद्ये सिद्धसाधनमन्त्ये व(च?)बाध इत्यत

(१) भेरीदण्डादिसा०। (२) स्वाश्रय इति कण्ठाभरणसम्मतः पाठः।
(३) बाह्यकरणप्रत्यक्षत्वात्।

तदाकाशमितरेभ्यो भिद्यते शब्दसमवायित्वात् । न यदेवं न तदेवं यथा घटः । इति [आकाशः ।]

ननु कालसत्त्वे किं प्रमाणम्, अध्यक्षमनुमानं वा । नाद्यः । अरूपत्वे(१)नानध्यक्षत्वात्, प्रतिभासाभावाच्च । न द्वितीयः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

ग्राह्यत्वादित्यपि द्रष्टव्यम् । तदाकाशमिति । शब्दाश्रयतया यत् सिद्धमित्यर्थः ।

शब्दः क्वचिदाश्रित इति सामान्यतोदृष्टात् परिशेषसहकृतात् सिद्धमित्यन्ये । यद्यपि साध्याप्रसिद्धिः न हीतरभेदोऽयं क्वचित् सिद्धो यदाकाशे साध्येत पृथिव्यादावितरभेदस्य साध्यस्य घटादौ कथञ्चित् प्रसिद्धत्वात् तथापि पृथिव्यादिभेदानां जलादौ प्रसिद्धानां प्रत्येकं मेलकस्य साध्यत्वादित्यर्थः ।

कालसत्त्व इति । यौगपद्यादिप्रत्ययहेतुसत्त्व इत्यर्थः । अरूपित्वेनेति । अरूपबहिर्द्रव्यत्वेनेत्यर्थः । बहिर्द्रव्यत्वं च सामान्यतः सिद्धमेवेति भावः । प्रतिभासेति । अयं घटवदयं काल इत्याकारप्रतिभासाभावाच्चेत्यर्थः । केचिदरूपत्वे हेतुरयमित्याहुः । तत्र चकारास्वरसः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

वायुविशेषगुणत्वानाश्रयत्वमित्यर्थः । तदिति । शब्दः समवायिकारणजन्यो भावकार्यत्वादिति सामान्यतोदृष्टादुक्तपरिशेषसहायाद् यत्सिद्धमित्यर्थः । नन्वितरभेदः पृथिव्यादिचतुर्दशप्रतियोगिकान्योन्याभावः तस्याप्रसिद्ध्या कथं व्यतिरेकनिरूपणम् । अत्राहुः पृथिव्याद्यन्योन्याभावा अष्टावष्टसु प्रसिद्धा एकत्राकाशे साध्यन्ते अतो नाप्रसिद्धिः ।

अरूपित्वेनेति । आत्मभिन्नारूपिद्रव्यत्वेनेत्यर्थः । रूपमेवास्य न कुत

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

आह—वायुविशेषेति । पृथिव्यादीति । गुणादिभेदस्योभयसिद्धत्वादष्टकेत्युक्तम् । तदसिद्धौ त चतुर्दशभेदाश्चतुर्दशसु प्रसिद्धा इति द्रष्टव्यम् । इदमुपलक्षणं इतरे आकाशानिष्ठभेदप्रतियोगिनः शब्दानाश्रयत्वादित्येवमपीतरभेदानुमानं द्रष्टव्यम् । साध्यप्रसिद्धेर्घटादावेव सुल-

---

(१) अरूपित्वेनेति कण्ठाभरणसम्मतः पाठः ।

लिङ्गाभावात्। परापरादिषट्कं लिङ्गमिति चेत्, न, परापरत्वे(१)

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

नाथ इति। कालेनाध्यक्षं प्रमाणमित्यर्थः। अरूपत्वेन विषयस्यै वानध्यक्षत्वादिति हेत्वर्थः। तथा च न साध्याविशेषः। न च वैयधिकरण्यमनध्यक्षे विषयेऽध्यक्षं न मानमिति कथञ्चित् सामानाधिकरण्योपपत्तेः पञ्चमीप्रयोग(ः?)साधुस्तथाच साध्यानुवादमात्रमिदमित्येके। पञ्चम्या प्रमाणसामान्याभावः सूचितस्तेन विशेषाभावः सुप्रतिपद इत्यपरे। परापरेति। परापरव्यतिरेकयोगपद्या·

न्यायलीलावतीप्रकाशः

इत्यत आह—प्रतिभासेति। चः पुनरर्थे। अरूपत्वं पुना रूपवत्त्वेनाप्रतिभासादित्यर्थः। यद्वा अनध्यक्षत्वेन स्वरूपयोग्यताविरह उक्तः प्रतिभासाभावेन च साक्षात्काराभावः। ननु नाद्य इत्यत्र यदि प्रमाणाभावः साध्यः, तदाऽनध्यक्षत्वादिति व्यधिकरणो हेतुः। अथ प्रत्यक्षविषयत्वाभावः साध्यस्तदा साध्याविशिष्टयम्। अत्र नाद्य इति साध्यमेवाऽनूदितमनध्यक्षत्वादित्यनेन पञ्चमीनिर्देशश्च प्रमाणाभावमात्रसूचनाय। यावद्विशेषाभावस्य सामान्याभावहेतुत्वादिति सम्प्रदायविदः। परत्वापरत्वे इति। परत्वापरत्वयोः समवायिकारणत्वा·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

भत्वात्। हेतुहेतुत्वे चकारानुपपत्तिरत आह—कः (च ?) पुनरिति। यद्वेति। तथा च साध्यसमुच्चयार्थक भावेऽपि तयोर्लिङ्गत्वं व्याप्यत्वम्। तच्च व्यापकनिरूप्यम्। तच्च एव चकार इति भावः। व्यधिकरण इति। प्रमाणाभावस्यात्मादिनिष्ठत्वाद्धेतोश्च कालवृत्तित्वादिति भावः। सम्प्रदायविद इति। अत्र करणविशेषविषयत्वाभावः (साध्यः?) फलाविषयत्वं हेतुः। यद्वा फलाभावः साध्यो योग्यताविरहो हेतुरिति वृथा कुसृष्टिव्याख्यानमित्यस्वरसो द्रष्टव्यः। यथाश्रुते परत्वापरत्वयोरेव समवायित्वं प्रतीयत इत्यन्यथा व्याचष्टे—परमाणु (परत्वा ?) परत्वयोरिति। समवायि·

---

(१) परत्वापरत्वे स०।

तत्समवायितया वा लिङ्गं (१)तदसमवायितया (२)तन्निमित्ततया वा। नाद्यः। "दिक्कालयोः पञ्चगुणवत्त्व"मिति भाष्य(३)विरोधात्। नेतरः। संयोगस्यैव तादृशत्वात्। सन्निकृष्टादिबुद्धेरेव तन्नि-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

यौगपद्यचिरक्षिप्रप्रत्ययषट्कमित्यर्थः। समवायित्येति। समवेततयेत्यर्थः। तदसमवायीति। तस्यासमवायिनः कार्य्यतयेत्यर्थः। तन्निमित्तेति। तन्निमित्तं ययोस्तत्तुल्येत्यर्थः। तथा च कालः परत्वापरत्वे प्रति समवायिकारणमसमवायिकारणं निमित्तकारणं वेति विकल्पार्थः। असमवायिकारणसंयोगाश्रयत्वमग्रे दूष्यमित्याशयः। पञ्चगुणत्वमिति। संख्यापरिमाणपृथक्त्वसंयोगविभागा एव भाष्यकृता कालगुणा उक्ता न तु परत्वापरत्वे अपीत्यर्थः। संयोगस्येत्युपलक्षणं द्रव्यस्यासमवायिकारणत्वाभावाच्चेत्यपि द्रष्टव्यम्। सन्निकृष्टादीत्यादिपदं विप्रकृष्टग्रहणार्थम्। बहुतरतपनपरिस्पन्दान्तरितजन्मत्वं विप्रकृष्टत्वम्, अल्पतरतपनपरिस्पन्दान्तरितजन्मत्वं सन्निकृष्टत्वम्।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

भावेऽपि तयोर्लिङ्गत्वं व्याप्यत्वम्। तच्च व्यापकनिरूप्यम्। तच्च व्यापकं समवायिकारणतयेत्यर्थः। तत्समवायितयेति पाठे तत्र समवेततयेत्यर्थः। तदसमवायिकारणतयेति। स कालोऽसमवायिकारणं यस्येति विग्रहः। "तदसमवायिकार्यतये"ति पाठे स चासमवायी चेति तदसमवायी कालः, तस्य कार्यमिति विग्रहः। तन्निमित्ततयेति। स कालो निमित्तं यस्य तस्य भावस्तत्ता। असमवायिकारणसंयोगाश्रयतया कालसिद्धिश्च न पृथग्विकल्पिता आकाशसंयोग एव तयोरसमवायिकारणमित्याशयात्। सन्निकृष्टादीति। आदिपदाद्विप्रकृष्टबुद्धिः। अल्पतरसूर्यक्रियान्तरितजन्मत्वं सन्निकर्षः। विप्रकर्षस्तु बहुतरत-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

कारणत्वाभावेऽपि' कालसमवायिकारणत्वाभावेऽपि। तच्च व्यापकमित्यनन्तरं कालस्येति शेषः। तद् व्यापकत्वमित्यतो न पौनरुक्त्यमिति। वस्तुतो दूषितमपि दूषणान्तरदानाय पुनराशङ्कितमि-

(१) समवायितया तल्लिङ्गं तद०। (२) तदसमवायिकार्य्यतया वा। (३) प्रशस्तपादभाष्यम्।

मित्तत्वात् न तृतीयोऽपि । सन्निकर्षाभावे (१)सन्निकृष्टबुद्धेरसत्त्वेन तत्सिद्ध्यर्थमवश्यं कालः स्वीकर्तव्य इति चेन्न, जगन्निमित्तभूतपरमेश्वरशक्तेरेव तदुपपत्तेः । एवं यौगपद्यादिप्रत्यया अपि न निरुपाधिसमयालम्बनाः । वैलक्षण्यानुपपत्तिप्रसङ्गात् । सोपाधिसमयावलम्बनत्वेन तत्सम्बन्धसिद्ध्यर्थं समयाभ्यर्थनं, त-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

सन्निकर्षाभाव इति । सूर्यक्रियायाः साक्षात्सन्निकर्षो यूनि नास्ति तेन परम्परासम्बन्धः कल्पनीयः । परम्पराघटकं च पिण्डमार्त्तण्डसम्बद्धं द्रव्यं कल्पनीयम् । स च काल एवेत्यर्थः । जगन्निमित्तेत्यवश्याभ्युपगमार्थम् । परमेश्वर एव शक्तिः, ईश्वरसंयोगो वा शक्तिः । ईश्वरस्यापि व्यापकत्वे पिण्डमार्त्तण्डसंयोगसम्भवादिति भावः । तदुपपत्तेरिति । सूर्यक्रियासन्निकर्षोपपत्तेः । संयुक्तसंयुक्तसमवायोपपत्तेरित्यर्थः । ननु यौगपद्यादिप्रत्ययात् कालसिद्धिः स्यादित्याह—एवमिति । सम्बन्धसिद्ध्यर्थमिति । सूर्यक्रियापरम्परासिद्ध्यर्थमि-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दन्तरितजन्मत्वम् । सन्निकर्षेति । ज्येष्ठकनिष्ठयोः सूर्यक्रियाबहुत्वाल्पत्वावच्छेदबुद्धिरस्ति, सा च सम्बन्धनियता । तत्र सूर्यक्रियायाः सूर्यसमवेतायाः पिण्डेन साक्षात्सम्बन्धाभावेन परम्परासम्बन्धार्थं परम्परासम्बन्धघटकतया कालस्वीकार इत्यर्थः । परमेश्वरेति । परमेश्वर एव शक्तिः सहकारित्वात् तत एव कल्पसात् संयुक्तसंयुक्तसमवायलक्षणः परम्परासम्बन्धः सिद्ध इत्यर्थः । यद्वा परमेश्वरशक्तिर्ज्ञानादि तद्विषयत्वेनैव विशेषणताविशेषलक्षणसम्बन्धसिद्धिरित्यर्थः । सम्बन्धसिद्ध्यर्थमिति । सूर्यक्रियया पिण्डस्य परम्परासम्बन्ध-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

स्येवापौनरुक्त्यं प्रयोजनवत्त्वादिति सारम् । संयुक्तसंयुक्तेति । तत्प्रतीतिविषयीभूतसम्बन्धमात्रेणेतरमात्रविशेषणत्वप्रतीतिरेव तत्तत्प्रतीतौ (२)प्रतिबन्धिका सा चात्र नास्ति । अन्यथा समवायेन नीलीद्रव्यमात्रविशेषणत्वेन प्रतीयमानस्य नीलरूपस्य परम्परासम्बन्धेन पटप्र

(१) ०र्षाभावेन स० । सन्निकर्षाभावात् स० । (२) तत्र तत्प्र० ।

न्याम्बरादि(१)द्वारेणैवोपपन्नमिति समयप्रतिबन्धस्यासिद्धेः। न च परत्वापरत्वासिद्धिरपि। बहुतरतपनपरिस्पन्दान्तरितजन्मत्वेनैव तदुपपत्तेः। अन्यथा मध्यत्वस्यापि स्वीकारप्रसङ्गादिति भूषणः। न च तपनपरिस्पन्दानां (२)साक्षादवच्छेदकतानुपपत्तौ(३) तन्निर्वाहककालकल्पनेति वाच्यम्, कालप्रतीतौ तद्द्वारा विशिष्टप्रत्ययो विशिष्टप्रत्यये च कालानुमानात् [इतरेतराश्रयादिति]। अत्रोच्यते। दृश्यते तावद्दिवसमासादिवैचित्र्येण तपन-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

त्यर्थः। प्रतिबन्धस्येति। समयं विना सूर्यपिण्डसम्बन्धासिद्धिरिति प्रतिबन्धो नास्तीत्यर्थः। परत्वापरत्वे यदि स्यातां तदा काललिङ्गता सम्भाव्येतापि त एव न प्रमाणमित्यर्थ इत्याह—न चेति। तन्निमित्तकारणीभूतबहुतराल्पतरतपनपरिस्पन्दान्तरितजन्मत्वबुद्ध्योरेव तदुभयव्यवहारजनकत्वादित्यर्थः। अन्यथेति। यदि तादृशबुद्ध्या नान्यथासिद्धिरित्यर्थः। ननु तपनपरिस्पन्दः पिण्डावच्छेदकतया स्फुरन्तः सम्बन्धमपेक्षमाणाः कालमेव सम्बन्धमासाद्य विशिष्टप्रत्ययविषया इत्यवश्यं कालकल्पनेत्यत आह—न चेति। पूर्वं कालघटितः सम्बन्ध उक्त इदानीं काल एव सम्बन्धतया सिध्येदित्यपौनरुक्त्यम्। दृश्यते तावदिति। दिवसमासादयः सूर्यक्रियाघटितास्तथा च

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सिद्ध्यर्थमित्यर्थः। बहुतरेति। परत्वापरत्वोत्पत्त्यर्थमपि नियतकारणापेक्षाबुद्धेस्तद्विषयत्वोपगमात् तत एव परापरव्यवहारोऽप्यस्त्वित्यर्थः। एवं निमित्तसन्निकृष्टादिबुद्धिकारणसम्बन्धघटकतया कालसिद्धिं निरस्य सम्प्रति परत्वापरत्वासमवायिकारणसूर्यक्रियोपनायकद्रव्यसंयोगाधारतया कालसिद्धिं निरस्यति—न चेति। अतो न पौनरुक्त्यम्। पूर्वं सूर्यक्रियाविशिष्टज्ञानान्यथानुपपत्त्या कालानुमानमुक्तमिदानीं प्रत्यक्षत एव कालः सिद्ध्यतीत्यपौनरुक्त्यमित्यन्ये। इदानीं घट इति च प्रत्यक्षं न कालसिद्धौ मानम्, उपाधिविषयत्वात्। अन्यथा कालस्यैकत्वे क्षणमुहूर्तादिज्ञानानुपपत्तेरिति भावः। दृश्यते तावदिति। यद्यपि

(१) तच्चेदम्बरादिद्वा०। (२) ०स्पन्दभेदानां सा०। (३) साक्षात् तदनुपपत्तौ।

परिस्पन्दभेदानां तत्तत्पदार्थसार्थे विशिष्टबुद्धिजनकत्वम्। ते च विशिष्टबुद्धिजनने स्वप्रत्यासत्तिमपेक्षन्ते। स्वरसतोऽप्रत्यासन्नत्वे सति(१) विशिष्टव्यवहारजनकत्वात्, चन्दने सौरभवत्।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

दिवसावच्छेदः क्रियावच्छेद एव सूर्य्यक्रियाया अतीन्द्रियत्वेऽप्युपनीतायाः प्रत्यक्षप्रतीतौ भानं विशेषणत्वेन वाच्यम्। विशेषणता च सम्बन्धाधीना सम्बन्धश्चान्यो नास्तीति संयुक्तसंयुक्तसमवायो वाच्य इति तद्घटककालासिद्धिरित्यर्थः। ते चेति। तपनपरिस्पन्दा इत्यर्थः। स्वरसतोऽप्रत्यासन्नत्वं स्वरूपसम्बन्धरहितत्वम्। ननु स्वरूपसम्बन्ध एव प्रकृते स्यादत आह—स्वरसत इति। सम्बन्धान्तरमन्तरेण विशिष्टधीविषयतया स्वरूपसम्बन्धः स्यात्। प्रकृते च सम्बन्धान्तरसम्भावनैव, अन्यथा संयोगविभागावपि न स्यातामिति

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सूर्यगतेरतीन्द्रियतया न तद्वैशिष्ट्यं प्रत्यक्षं तथापि ज्ञानान्तरोपनीता विशेषणत्वेन प्रत्यक्षज्ञानेऽपि भासते। न च सूर्यगतेस्तद्विशेषणत्वेनैव प्रतीतेः पिण्डविशेषणत्वेन भानं न स्यात्, इतरविशेषणत्वेनाप्रतीतौ सत्यां प्रतीतेर्विशिष्टधीहेतुत्वादिति वाच्यम्, संयुक्तसंयुक्तविशेषणत्वेनेतरविशेषणतया प्रतीत्यभावात्तथात्वेन तदविरोधात्। सूर्यगतौ च क्षणादिविशिष्टधीः सत्तायां सद्बुद्धिवदभेदेऽपि नानुपपन्ना। रात्रौ च द्वीपान्तरवर्त्तिसूर्यगत्या क्षणव्यवहारः समर्थनीयः। ते चेति। सूर्यस्पन्दाः घटनिष्ठविशिष्टधीजनकप्रत्यासत्तिमन्तः घटविषयकविशिष्टधीजनकविशेषणत्वात् घटरूपवदित्यर्थः। स्वरसतोऽप्रत्यासन्नत्वं सम्बन्धान्तरं विना विशिष्टधीजनकत्वाभावः। विशेषणा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तीतिर्न स्यादिति भावः। द्वीपान्तरेति। वर्षान्तरेत्यर्थः। सूर्यस्पन्दा इति। घटविशेष्यकस्वविशेषणकधीजनकप्रत्यासत्तिमन्त इत्यर्थोऽन्यथा घटत्वविशिष्टधीजनकसमवायसत्त्वेनार्थान्तरापत्तेः। 'जनकविशेषणत्वात्' जनकज्ञानविषयविशेषणत्वात्। स्वरसत इति। यद्य-

---

(१) ०तोऽप्रत्यासत्तिविशिष्टव्य०।

स्वरसप्रत्यासत्तिरहिताश्च (१)सम्बन्धे बाधकाभावात् । परम्परासम्बन्धिनश्च साक्षात्सम्बन्धविरहे सति सम्बन्धित्वात् पटसंस्-

---

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

भावः। स्वरसेति । स्वरूपसम्बन्धरहिता इत्यर्थः। अतिरिक्तसम्बन्धे बाधकाभावात्। तर्हि साक्षात्सम्बन्धघटक एव कश्चित् स्यात् समवायवदित्याह–परम्परेति। परम्परासम्बन्धेन विशिष्टबुद्धिजनका इत्यर्थः। यद्यप्यापाततः सम्बन्धित्वादिति स्वरूपासिद्धं स्वरूपसमवायादौ व्यभिचारश्च तथापि घटासमवेतत्वे सति घटनिष्ठविशिष्टाधीजन-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सिद्धिं परिहरति—स्वरसेति। 'सम्बन्धे' अतिरिक्तसम्बन्ध इत्यर्थः। परम्परेति। यद्यपि सम्बन्धमात्रासिद्धौ तद्विशेषस्य परम्परासम्बन्ध-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

पि विवक्षितहेतौ नैतद्विशेषणं तथापि यथाश्रुतमूलानुसारेण मूलोक्तविवरणमिदम्। विशेषणासिद्धिं परिहरतीत्यपि फक्किका मूलानुसारेणेति नवीनः(२)। वस्तुतः स्वरूपसम्बन्धेनार्थान्तरवारणाय सम्बन्धिभिन्नप्रत्यासत्तित्वमेव साध्यं तथा सति घटाभावे व्यभिचारवारणायात्रापि तद्विशेषणमिति तदभिप्रायक एवायं ग्रन्थः। न चैवमग्रे स्वरूपसम्बन्धेनार्थान्तरप्रतिपादनविरोधः। सम्बन्धिभिन्नत्वांशेऽप्रयोजकत्वमिति तद्रहितमेव साध्यं वाच्यमित्यभिमानेन तदुपपत्तेः। यद्यपीति। ननु ते चेत्यादिना सम्बन्धसाधनादिदमयुक्तम्। अत एव सम्बन्धित्वादिति हेतुरसिद्ध इत्यग्रे फक्किकापि विरुद्धा। मास्तु वा सम्बन्धसिद्धिस्तथापि नीलपटवत् प्रथमत एव परम्परासम्बन्धसाधने विरोधाभावात्तद्विशेषस्येत्यादिफक्किकानुपपन्नैव। अत्र ब्रूमः। परम्परासम्बन्धिन इत्यत्र सम्बन्धिद्वयभिन्नाघटितविशिष्टधीनियामकस्यैव सम्बन्धपदेनाभिधानम्। तस्यैव च साक्षात्परम्परासम्बन्धनामकविशेषद्वयमित्यभिमानेन पूर्वपक्षावतारात्। तदभिप्रायेणैवासिद्ध्युद्भावनमप्यग्रे। सम्बन्धत्वं साध्ये विशिष्टधीनियामकत्वमात्रमेवोक्तमन्यथा प्रकृतानुपयोगापत्ते

---

(१) °रहिताश्च सम्ब°। (२) नवीनाः।

ष्टनीलत्ववत्(१)। न चेतरेतराश्रयः। सति सम्बन्धेऽवच्छेद्या-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

कानात्मसमवतभावत्वादिति हेतुः। नीलत्ववदिति। घटानिष्ठनीलगुणसमवेतनीलत्वजातिवदित्यर्थः। न चेति। सम्बन्धासिद्धौ विशिष्टधीस्तस्यां च सम्बन्धसिद्धिरित्यन्योऽन्याश्रय इत्यर्थः। विशेषणज्ञानविशेष्येन्द्रियसन्निकर्षात् स्वरूपसन्निव सम्बन्धो विशिष्टज्ञानं जनयति न तु ज्ञात इति नान्योऽन्याश्रय इत्याह—अवच्छेद्येति। अवच्छेदकदृश्य-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

स्यापि सिद्धिस्तथापि सम्बन्धपरम्परया विशिष्टधीजनका इति साध्यार्थः, तथापि सम्बन्धित्वादिति हेतुरसिद्धः। साक्षात्सम्बन्धाभावश्च यदि संयोगसमवायाभावः, तदा स्वरूपसम्बन्धे समवायादौ व्यभिचारः, अन्यश्च वक्तुमशक्यः। अत्राहुः समवेतत्वे सति घटनिष्ठबुद्धिजनकत्वे च घटासमवेतत्वादित्यत्र तात्पर्यम्। नीलत्ववदिति। नीलरूपवृत्तिजातिवदित्यर्थः। सति सम्बन्ध इति। यथार्थविशिष्टज्ञाने योग्यविशेष्यसन्निकर्षो विशेषणज्ञानं तयोः सम्बन्धः स्वरूपसन्नित्येव

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

रिति सम्बन्धपरम्परावत्त्वमेव साध्यमित्यभिसन्धानेन सिद्धान्तः। सम्बन्धपरम्परेति। विपरिवर्त्तनस्य च परम्परासम्बन्धनामकसम्बन्ध एव साध्य इति भ्रमनिराकरणं प्रयोजनम्। हेत्वसिद्धिरपि यथोक्ताभिसन्धानेनैव निरस्येत्यग्रे तथैव हेतुरुक्तः। अन्यथे(श्चे ? ति) यद्यपि सम्बन्धिद्वयभिन्नाघटितसम्बन्ध एव साक्षात्सम्बन्ध इति तदभावो निर्वक्तुं शक्यत एव तथापि स्वरूपसम्बन्धशङ्कया निरुक्तमप्यसिद्धमेवेत्यभिसन्धानेनैतदुक्तम्। समवेतत्वे सतीति। घटनिष्ठध्वंसे व्यभिचार इत्याद्यम्। उदासीने व्यभिचारः घटनिरूपितपरम्परासम्बन्धवत्त्वस्यैव साध्यत्वादिति द्वितीयम्। तस्य च घटविशेष्यकबुद्धिजनकज्ञानविषयत्वादित्यर्थोऽन्यथाऽसिद्धेः। घटत्वे व्यभिचार इति तृतीयम्। असमवेतत्वेनासंयुक्तत्वमप्युपलक्षितमतो न संयुक्तपटे व्यभिचारः। एवमपि घटज्ञाने व्यभिचार इति गुणभिन्नत्वम-

(१) नीलिमवत्।

वच्छेदक दृश्यतयैव(१) विशिष्टव्यवहारदर्शनात् । समवायाती·

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तापदेन विशेषणज्ञानमात्रमभिमतम्। नन्वेतावता पिण्डतपनपरिस्प· न्दयोः संयुक्तसमवायः पृथिव्यादिनैव सिध्येदिति न कालसिद्धिरि·

न्यायलीलावतीप्रकाशः

हेतुर्न तु सम्बन्धज्ञानमपीत्यर्थः। एतदेव स्फुटयति—समवायेति।

ननु विशेषणतासम्बन्धेनैव सिद्धसाधनम्। न च विशेषणता सम्ब· न्धान्तरनियता घटाभावभूतलयोस्तदभावात्। भावत्वे सतीत्यपि न घटज्ञानयोरनेकान्तात् अस्तु वा सम्बन्धः साक्षादेव पिण्डसूर्यकर्मणोः स एव कालस्तस्य द्रव्यत्वे तद्व्यापकसंख्याद्यनेककल्पनापत्तौ गौर· वात् तथा च साक्षादसम्बन्धोऽसिद्धः। नापि परत्वापरत्वासमवा· यिकारणसंयोगाश्रयतया कालसिद्धिः, सूर्यकर्मण एवासमवायिकार· णत्वसम्भवात्। न च पिण्डेन तस्यासम्बन्धान्न तत्त्वं कालस्यैव तत्सम्बन्धरूपत्वात्। न चातीतत्वात् सूर्यकर्मणस्तदभावः परत्वाद्युत्प· त्त्यव्यवहितपूर्वं सदेव कर्मासमवायिकारणम्, अतीतकर्मविषयापेक्षाबु·

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

पि विशेषण (म् ?।) नीलत्वजातिश्च दृष्टान्त इत्यवधेयम्। सम्बन्धज्ञा· नमपीति। अत्र न हेतुरुपलक्षणम्। सम्बन्धविशिष्टबुद्धौ विषयो· ऽपि नेति द्रष्टव्यम्। सिद्धसाधनमिति। सूर्यस्पन्दाद्यनुमान इति शेषः। एवं च परम्परासाधनमप्रयोजकमिति भावः। ननु लाघवादेवानु· गतपरम्परासम्बन्धः समवायवत् सिद्ध्यतीत्यरुचेराह—अस्तु वेति। नन्वेवं कालः सिद्ध एवेत्यत आह—तस्येति। द्रव्यात्मकः का· लः तथाप्यसिद्ध एवेति भावः। तथा चेति। इदं च यथाश्रुतहेत्वनु· सारेण यथानिरुक्तहेतौ वा प्रयोजकत्वमिति भावः। नापीति। तथा च संयोगाधिकरणतया तत्सिद्धौ द्रव्यत्वं सिद्धमेव तस्येति भावः। कालस्यैवेति। सम्बन्धत्वेनागतस्य द्रव्यभिन्नस्येत्यर्थः। न च कार्यकारणान्यतरैकार्थसमवायस्यासमवायिकारणतानिर्वा· हकस्य कालात्मकसम्बन्धस्वीकारेऽप्यस्वीकारात्कथं सूर्यगतः

---

(१) ०श्यतामात्रेण वि०।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

द्भिर्निमित्तकारणमित्यदोषात्। अस्तु वा संयोग एव तथा तथाप्याकाशसंयोगस्यैवासमवायिकारणत्वसम्भवेऽधिके मानाभावात्। अत्राहुः सूर्यकर्मणा पिण्डेन साक्षात्सम्बन्धे तत्र चलतीति प्रतीतिप्रसङ्गः। न च कर्मसमवाये तथा प्रथते, अयं तु तद्विलक्षण एव सम्बन्ध इति वाच्यम्, अद्रव्यनिरूपितस्यातिरिक्तसाक्षात्सम्बन्धस्य समवायत्वव्याप्तेः। किञ्च कालाख्यसम्बन्धस्यानित्यत्वे कर्मण्यभावापत्तेः, तन्नित्यतायां नित्यसम्बन्धस्य समवायत्व एव पर्यवसानात्। तथा च साक्षादसम्बन्धसिद्धौ कर्मविशिष्टज्ञानस्य कर्मातिरिक्तसम्बन्धापेक्षत्वनियमात् पिण्डेन तादृशसम्बन्धबुद्धौ हेतुविशेषणासिद्धिनिरासात्। परम्परासम्बन्धे च सिद्धे तद्घटकत्वेन कालसिद्धिः। न च विशेषणतासम्बन्धेन विशिष्टप्रतीतिः स्वरूपसम्बन्धातिरिक्तसम्बन्धे बाधकमन्तरेणाद्रव्यस्य तदसमवायिनि विशेषणतायाः परम्परासम्बन्धेन व्याप्तत्वात् सूर्यक्रियायाः पिण्डेन सहाश्रयघटितसम्बन्धकल्पनात्। नापि घटवृत्तिजातिसामानाधिकरण्यमेव सम्बन्ध

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

समवायिकारणत्वमिति वाच्यम्, तादृशनित्यसम्बन्धमात्रस्यैव लाघवेन तथात्वात्। नित्यसम्बन्धतायाः समवायिनिर्वचने कालात्मकसम्बन्धसिद्धौ तद्भिन्नत्वविशेषणादाने तद्ग्राहकमानबाधादसिद्धौ च तद्भिन्नत्वाज्ञानाच्च। अद्रव्येति। घटपटसंयोगेऽतिप्रसक्तिरित्यद्रव्यनिरूपितेति। घटादावतिप्रसक्तिरिति सम्बन्धस्येति। परम्परासम्बन्धत्वेऽतिप्रसक्तिरिति साक्षादिति। वस्तुतो लाघवान्नित्यसम्बन्धमात्रादेव चलतीति प्रतीतिरिति तत्त्वम्। कर्मणीति। तस्य जन्यधर्मानाश्रयत्वादिति भावः। कर्म्मेति। असाधारण्येन कर्मणि(१) आधेयताज्ञानस्येत्यर्थः। यथाश्रुते कर्मविशिष्टाभावज्ञानादिप्रतीतौ स्वमते कर्मविशिष्टकालप्रतीतौ च व्यभिचारापत्तेः। हेतुविशेषणेति। इदं च मूलानुसारेणेति स्मर्तव्यम्। कर्मेत्यादिव्याप्तिविरोधेनार्थतो निराकृतमपि व्याप्त्यन्तरविरोधदानाय शङ्कते—न च विशेषणतेति। स्वरूपेति। घटाभावविशेषणतया(२) व्यभिचार इत्यन्तरेणेत्यन्तम्। पुरुषे दण्डविशेषणतायां व्यभिचार इत्यद्रव्य-

---

(१) कर्म्मण आ०। (२) विशेषणतायां व्य०।

न्द्रियत्वे शीतलं जलमितिवत् । पिण्डतपनपरिस्पन्दयोश्च संयुक्तसंयोगिसमवायात्मनि परम्परासम्बन्धेन तावत्पृथिव्यादिकं हेतुः । तपनपिण्डाभ्यामसंसर्गात् । न च भास्कर(१)करनिकरस्तथा । तदभावेऽपि गृहनिखातपदार्थेषु मासाद्यवच्छेदात्(२)। न चा-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

त्यत आह— पिण्डेति। तदभावेऽपीति । अहस्करकरसंसर्गाभावेऽपीत्यर्थः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

स्तादृशी जातिर्लाघवादेकैव कल्प्या । न चैवमवयविमात्रवृत्तिरेकैव जातिरस्ति पृथिवीत्वादिना सङ्करापत्तेः । नापि द्रव्यमात्रवृत्तिः द्रव्यत्वेन सहान्यूनानतिरेकापत्तेः । द्रव्याद्रव्यवृत्तित्वे च सत्तया सहान्यूनानतिरेकापत्तेः । संयुक्तसंयोगीति । न च संयोगद्वयघटितः सम्बन्धो न संयोगत्रयघटित इत्यत्र विनिगमकाभावः, विभुद्रव्यस्य सम्बन्धघटकत्वे संयोगद्वयस्यावश्यं वाच्यत्वात् तस्यैव सम्बन्धघटकत्वात् । न चाकाशेति । ननु किमत्र साध्यं परत्वापरत्वविशेषं प्रत्येतयोर्निमित्तकारणत्वविरहो वा तदसमवायिकारणसंयोगानाश्रयत्वं वा पिण्डसंयोगसमानाधिकरणसूर्यसंयोगराहित्यं वा । ना-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः ।

स्येति । घटरूपविशेषणतायां व्यभिचार इति तदसमवायिनीति । न चातिरिक्तद्रव्यकल्पनागौरवमेव बाधकम्, अनुगमानुरोधेन तस्याबाधकत्वादन्यथा समवायस्याप्यसिद्धिप्रसङ्गात। तादृशीति । इदं च सर्वं जात्यन्तरकल्पनापक्षे दूषणं द्रष्टव्यम् । धर्मिग्राहकमानेन जातेर्नियतोपनायकत्वेनैव सिद्धेराकाशादिवदिति प्रसङ्गाभावेन जात्यन्तरस्यैव तथात्वेन शङ्कितत्वात्। यदा तु द्रव्यत्वादिकमेव परम्परासम्बन्धघटकमिति ब्रूयात् तदा काश्मीरवृत्तिकुङ्कुमरागेण वाराणसीस्थस्फटिकमणेरुपजनप्रसङ्ग एव बाधकः । किं च तदैकस्या उन्नायकत्वे विनिगमकाभावः, सर्वासां च तथात्वे गौरवमित्येव बाधकम् । न च संयोगद्वयेति । तथा च बाह्यलोकादिकर्मान्तर्भाव्य कालं विनापि परम्परासम्बन्धः स्यादेवेति भावः । विभुद्रव्यस्येति । 'तस्यैव'

(१) न चाहस्करक० । (२) च्छेददर्शनात् ।

काशात्मानौ तथा, विशेषगुणवत्त्वात्, पृथिवीवत्। न चात्राव्यापकत्वमुपाधिः। तुल्ययोगक्षेमयोरुपाध्युपाधिमद्भावानुपपत्तेः। यदि च गगनमात्मा चान्यधर्मेणान्यमवच्छिन्द्यात् काश्मीरवर्त्तिना कुङ्कुमरागेण कार्णाटचक्रवर्तिकरकमल(१)मवच्छि-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

तथेति। पिण्डतपनपरिस्पन्दसम्बन्धघटकावित्यर्थः। तुल्येति। साध्यव्यापकता ग्राहकमानाभावादव्यापकत्वं नोपाधिरित्यर्थः। अस्तु तर्हि सन्दिग्धोपाधिरित्यत आह—यदि चेति। अवच्छिन्द्यादिति। विशिष्ट-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

द्यः। जगत्कर्त्तुस्तन्निमित्तत्वेन भागबाधात्। सूर्यस्यापि प्रत्यासत्त्याश्रयत्वेन तथात्वे व्यभिचाराच्च। न द्वितीयः। युवस्थविरपिण्डाभ्यामनेकान्तात्। नान्त्यः। बाधात्। मैवम्। पिण्डनिष्ठसूर्यक्रियाविशिष्टप्रत्ययजनकपिण्डसूर्यसंयोगाश्रयत्वनिषेधस्य साध्यत्वात्। पिण्डसूर्यसंयोगाश्रयत्वेऽपि तयोर्विशिष्टव्यतिरेकस्य विशेषणाभावरूपत्वात्। विशेष्यवति विशिष्टाभावस्य तद्रूपत्वनैयत्यात्। न च विशेषगुणवत्त्वादित्यत्र विशेषपदव्यावर्त्यः कालोऽसिद्ध इति वाच्यम्, सामान्यतः सूर्यसंयोगोपनायकद्रव्यस्य सत्त्वेन गुणवत्त्वस्य व्यभिचारात्। तुल्येति साध्यव्यापकोपाध्यव्याप्यत्वेन साधनस्य सा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

संयोगद्वयस्यैव लाघवात् सम्बन्धघटकत्वात्। लाघवं च संयोगत्रयपक्षे न संयोगद्वयस्यावश्यवाच्यतया। ननु लाघवमप्यकिञ्चित्करं सर्वत्र संयोगद्वयेनापर्य्याप्तेरत उक्तं विभुद्रव्यस्य सम्बन्धघटकत्वे संयोगद्वयस्य सम्बन्धघटकत्वादित्यन्वयः। तथा च लाघवात् तदपि कल्प्यमिति भावः। ननु लीलावतीकारमतेन नोक्तदोष इत्यरुचेराह—सूर्य्यस्यापीति। 'तथात्वे' परम्परानिमित्तकारणत्वे। पिण्डेति। जनकान्तं संयोगस्य विशेषणं बाधवारणाय। ईश्वरस्य निमित्तकारणत्वेऽपि तत्संयोगस्यातथात्वात न भागबाध इति भावः। विशेषणाभावरूपत्वात्। एवमग्रेऽपि। सामान्यत इति। यद्यपि संयोगोप-

(१) ०वर्त्तिनां करकमलतलमव०।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

व्याव्याप्यत्ववत् साध्यव्याप्याव्यापकत्वेनोपाधेरपि साध्याव्यापकत्वसाधनादित्यर्थः। न चैवमुपाधिमात्रोच्छेदः, यत्र साध्योपाध्योर्व्याप्तिग्राहकमानावतारः, तत्र साध्यव्यापकतानिश्चयात्। तथापि सन्दिग्धोपाधित्वेन दूषकत्वमस्त्वित्याशङ्क्य साध्यव्याप्यसाधनाव्यापकत्वेनोपाधेः साध्याव्यापकत्वनिश्चयार्थं तर्कमाह—यदि चेति। नन्वेकावच्छेदकस्य सकलावच्छेदकत्वे मानाभावाद्याप्त्यभावेऽत्र मूलशैथिल्यम्।

अत्राहुः। यदि सूर्यक्रिया विशिष्टप्रत्ययप्रयोजकाकाशनिरूपितसम्बन्धाश्रयः स्यात् शब्दवदाकाशातिरिक्तवृत्तिर्न स्यात्। एतद्विपर्ययश्चायं सूर्यक्रिया न तथा आकाशातिरिक्तवृत्तित्वात् शब्दत्ववत्। तत्र यदि कश्चिद्ब्रूयात् कुङ्कुमारुणिमापि गगनद्वारा कामिनीमुखमवच्छिद्यत एव, तत्रायं तर्कः—यदि गगनमन्यधर्मेणाऽन्यमवच्छिन्द्यात् कश्मीरवर्त्तिना कुङ्कुमरागेण कार्णाटचक्रवर्त्तिकरकमलमवच्छिन्द्यात्, यः सम्बन्धो यदवच्छेदकताबीजं तस्य तदवच्छेदकत्वेन व्याप्तत्वात्। वस्तुतो मूर्त्तत्वमव्यापकत्वं वा नोपाधिस्तथा हि मूर्त्तत्वमवच्छिन्नपरिमाणत्वम्, अव्यापकत्वं च सकलमूर्त्तसंयोगित्वाभावः। तत्रावच्छिन्नपदस्य सकलमूर्त्तपदस्य च पक्षमात्रव्यावर्त्तकविशेषणत्वेन पक्षेतरत्व-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

नायिका दिक् तत्र च साध्यसम्बन्धान्न व्यभिचारस्तथापि संयुज्यते अनयेति व्युत्पत्त्या संयोगपदेन क्रियोक्ता। तथा च सामान्यतः लिङ्गक्रियोपनायकद्रव्ये व्यभिचार इति विशेषपदमिति भावः। सूर्यक्रियेति। अत्राकाशातिरिक्तमात्रवृत्तित्वाभाव आपाद्यस्तेनाकाशसंयोगादौ न व्यभिचारः। एवमग्रे हेतोरपि मात्रपदं योज्यम्। केचित्तु आकाशसंयोगस्याप्रत्यक्षतया न विशिष्टजनकसम्बन्धाश्रयत्वमिति न व्यभिचार इति यथाश्रुतमेव सम्यगित्याहुः। तदयुक्तम्। अविषयीभूतस्यापि सम्बन्धस्य यथार्थविशिष्टज्ञानमात्रजनकतया तस्यानुमित्यादिविशिष्टप्रत्ययजनकत्वात्। कुङ्कुमेति। तथा च तदरुणिमनि व्यभिचार इति भावः। ननु कुतर्कानुमानयोरप्रयोजकत्वमित्यरुचेराह—वस्तुत इति। यद्यपि दिशोऽपि व्यावर्त्तनान्न पक्षमात्रव्यावर्त्तकत्वं तथापि विशेषगुणवत्त्वलक्षणसाधनावच्छिन्नपक्षमात्रव्यावर्त्तकत्वमदिशस्याप्युपाधेरुत्सर्गत आभासत इति भावः। वस्तुत इति साध्यव्यापकताग्राह-

न्यात् । न च कालेऽप्येष प्रसङ्गः । तस्यासिद्धावाश्रयासिद्धेः । सिद्धौ वा नियतपरधर्मोपसंक्रामकत्वेनैव(१) सिद्धेः । एकस्यैवोपाध्युपनयनसामर्थ्ये च व्यापकान्तराणामन्यथासिद्धसन्निधीनामुपाधिभेदोपनयनाहेतुत्वेऽव्यापकत्वस्य(२) साध्याव्यापकत्वेवानुपाधित्वात् । व्यापकानामपि तद्धेतुत्वाभावात् । दिगेवा-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

प्रतीतिं जनयेदित्यर्थः । एष प्रसङ्ग इति । अन्यतमधर्मेणान्यत्र विशिष्टधीजनकत्वप्रसङ्ग इत्यर्थः । 'नियतः' प्रतिनियतः । 'परधर्म'स्तपनपरिस्पन्द इत्यर्थः । आकाशात्मनोः परधर्मोपनायकत्वेऽनिष्टप्रसङ्गमुक्त्वा पूर्वोक्तोपाधेः साध्याव्यापकत्वमप्याह–एकस्यैवेति । व्यापकानामिति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

वदनुपाधित्वम् । ननु तथापि धर्मिकल्पनातो धर्मकल्पना लघीयसीति गगनात्मनोरेव सम्बन्धेनान्यत्र नियतपरनिष्ठधर्मविशिष्टधीजनकत्वस्वभावः कल्प्यताम् । किञ्च आकाशधर्मेष्वपि सूर्यक्रियावच्छेदोऽस्त्येव तत्राजसंयोगाभावात् । कालस्य संयोगानुपनायकत्वे स्वरूपेणैव वाच्यः आकाशादिसंयोगेनैव वेति तद्वदन्यत्रापि भविष्यति । मैवम् । घटनिष्ठसूर्यक्रियाविशिष्टज्ञानं नाकाशात्मघटितसम्बन्धजन्यं घटनिष्ठक्रियाविशिष्टज्ञानत्वात् घटश्चलतीतिविशिष्टज्ञानवत् । न च कालेऽप्येवं साध्यं सिद्धसिद्धिव्याघातादित्यत्र तात्पर्यात् । सिद्धौ वेति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

कमानाभाव एवानेनोपलक्षितः । तन्नु तादृशस्याप्यनुपाधित्वे साध्यव्यापकताग्राहकमानाभाव एव बीजम् । अत्र तु साध्यव्यापकताग्राहको विपक्षबाधकस्तर्कोऽस्तीत्याशङ्कते––नन्विति । ननु सामान्यतः परधर्माऽनुपनायकत्वेन प्रमिते गगनादौ तद्विरुद्धस्वभावकल्पनालाघवसहस्रेणाप्यशक्यैवेत्यरुचेराह––किञ्चेति । 'संयोगानुपनायकत्वे' विशिष्टप्रत्ययजनकसंयुक्तसंयोगाघटकत्वे । स्वरूपस्य रूपेणैव वाच्यः । क्रियावच्छेद इति शेषः । आकाशादीति । तथा च स्वाश्रयसंयोगिसमवाय एव सूर्यक्रियया सहाकाशादिधर्मस्य सम्बन्ध इत्यर्थः । नाकाशा-

(१) ०र्म्मोपनायकत्वेनैव सि० । (२) ०त्वेऽव्यापित्वस्य ।

स्त्विति चेन्न, तस्या [एवा]असिद्धेः । सिद्धौ वा तदहेतुत्वेनैव सिद्धेः । ततस्तपनस्पन्दभेदपिण्डसंसर्गोपनायकः पदार्थ इतरेभ्यो भिद्यते उपाधिभेदसंसर्गोपनायकत्वात् । न यदेवं न तदेवं यथा पृथिवी । एष तावच्चिरन्तनः पन्थाः । [इति] कालः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

व्यापकान्तराणामित्यर्थः । 'उपाधिभेदः' तपनपरिस्पन्दः । एष तावदिति । नूतनं त्वग्रे वक्ष्यत इति भावः ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

यद्यपि बाधस्तर्केऽनुकूल एव तथापि कालस्य नियतपरधर्मोपसंक्रामकत्वं धर्मिग्राहकमानसिद्धमित्येवात्र विवक्षितं न तु बाधोऽपि । किञ्च त्वत्पक्षेऽपि साध्याव्यापकत्वमेवाव्यापकत्वोपाधेरित्याह—एकस्यैवेति । एष तावदिति । अभिनवस्तु दिशि वक्ष्यत इति भावः ॥

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्मेति । अत्राकाशात्मनोः प्रत्येकं साध्यप्रवेशेन साध्यद्वयमतो न विशिष्टाभावेनार्थान्तरम् । न चात्मघटितसाध्ये स्वात्मनः सन्निकर्षजन्यतया बाधः, नात्मघटितविशेषणसम्बन्धजन्यमिति साध्यशरीरत्वात् । आकाशात्मवैधर्म्यं सूर्यक्रियाविशिष्टज्ञाने व्यभिचार इति घटनिष्ठेति हेतौ विशेषणम् । न चाजन्यसंयोगाभावान्न तत्र साध्याभावः, संयोगत्रयमादाय मूर्त्तद्वारा तत्सम्भवात् । न चैवमन्यत्रापि संयोगत्रयेणोपपत्तौ न कालकल्पनेति वाच्यम्, अन्यत्र लाघवेन संयोगद्वयकल्पनात्, अत्र त्वनन्यगत्या तद्बाधात् । वस्तुत आकाशादिधर्मे स्वाश्रयसंयुक्तसमवाय एव संबन्ध इत्यनन्यगत्या कल्पनीयमिति दिक् ।

न चाप्रयोजकता अन्यस्यान्यधर्मस्योपनायकस्वभावतायाः पूर्वक्लृप्तस्वभावविरोधेनाकल्पनादन्यथैकद्रव्यपरिशेषापत्तेरन्यतरस्यैव व्यक्तिभेदेन स्वभाव एवोपपत्तेः । आकाशस्य च शब्दादन्यत्रान्यथासिद्धतयाऽजनकत्वात् । आत्मनस्तु एकस्य तथात्वे विनिगमकाभावात्सर्वस्य च तथात्वे गौरवादनुपनायकत्वादिति दिक् । तथापीति । इदं च समाधि(सौ?)कर्यादुक्तं वस्तुतस्तत्र तर्के बाधोऽनुगुणो

ननु दिशोऽरूपत्वे(१)नानध्यक्षत्वाल्लिङ्गाभावाच्च कथं सि- द्धिः । [ननु] पूर्वापरादिदशप्रत्ययाः सन्ति लिङ्गं, [तत्] कथं लिङ्गाभाव इति चेन्न, तेषां निरुपाधिदिगवलम्बनत्वे दिशां दशत्वप्रसङ्गे नवैवेति व्याघातात्(२) । सर्वत्र सर्वप्रत्ययप्रसङ्गा-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

ननु कालाख्य एव सम्बन्धोऽस्तु तस्य द्रव्यत्वे गुणादिकल्प- नैव भूयसी स्यात् । अस्तु वा क्रियया स्वरूपसम्बन्ध एव किं काल- कल्पनया आकाशात्मनोरन्यतरस्य वा सम्बन्धघटकत्वमस्तु उक्ता- तिप्रसङ्गो नियतपरधर्मोपसंक्रामकत्वं स्वभावकल्पनयैव परास्तो ध- र्मिकल्पनातो धर्मकल्पनाया लघुत्वादिति चेत्, मैवम् । कालश्चेन्नि- त्यसम्बन्धः स्यात्तदा समवायत्वापत्तिः क्रिया साक्षात्सम्बन्धेन विशिष्टप्रत्ययं यदि जनयेत्तदा घटादौ चलतीति प्रत्ययं कुर्यात् । न च तत्समवायाधीनश्चलतीति प्रत्ययः साक्षात्सम्बन्धाधीनत्वस्यैव तत्रापि तन्त्रत्वात् । न चाकाशात्मनोरेव तत्स्वाभाव्यकल्पनाऽस्तु एवं सति दिगादिविलयापत्तिः । तत्तद्द्रव्यकार्यस्यैकेनैव करणादा- काशात्मनोरप्येकशेषापत्तिः ।

दिश इति । दिक् न वहिरिन्द्रियग्राह्यद्रव्यं अरूपत्वादित्यर्थः । नवैवेति । न च दिक्त्वेनैकेनैव रूपेण दिशामस्तु विभाग इति वा च्यम्, अनुगतव्यञ्जकाभावेन दिक्त्वजातेरेवासिद्धेरिति भावः । सर्व

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सर्वत्रेति । एकदिक्सम्बन्धे घटादौ गृह्यमाणे दिगन्तरसम्बन्धोऽपि

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

यत्र तथा सति विपर्ययानुमानमविकलं तद्वैकल्यस्यानुगुण्यरूप- त्वात्, यत्र तु तेन मूलभूतव्याप्तिरेव व्याहन्यते तत्र बाधो दोष एव । इह च तथाधर्मोपनायकत्वेन मूलशैथिल्यादिति सारम् । किञ्चेत्या- दिग्रन्थस्तेन समाहितस्तत्रानन्यगत्या संयोगत्रयघटितसम्बन्धस्या- काशघटितसम्बन्धस्याकल्पनात् । आत्मधर्मावच्छेदार्थं तत्कल्पनाया उभयसमाधेयत्वात् वस्तुतस्तत्रानन्यगत्या स्वरूपं सम्बन्ध इह तु न

(१) ०ऽरूपित्वेना० । (२) व्याघातः ।

च्च । उपाधिमुखपिण्डीकारे तु तेनैव प्रत्ययानामन्यथासिद्धत्वात् । उपहितदिगवलम्बत्वेन च लिङ्गान्तरस्यासत्त्वे प्रत्ययानामनुत्पादात् । उपाधीनां सुर्यादिगतत्वेन स्वरूपप्रत्यासत्तिशून्यत्वेनावच्छेदकान्तरस्वीकारे तत्सिद्धिरिति चेन्न, कालेनैव तदुपपत्तेः ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

त्रेति । सर्वासामपि विभुत्वेन साधारण्यादिति भावः । उपाधीति । तिक्ताद्यौषधभक्षणात् प्रागिक्षवादिपिण्डो मुखे प्रक्षेप्तव्यः मुखपिण्डस्तदुपाधिं सूर्य्योदयादि विषयीकृत्य एकैव दिक् पूर्वादिप्रत्ययं करोतीत्यभ्युपगम्यत इत्यर्थः । तेनैवेति । पूर्वादिप्रत्ययघटकोपाधिनैवेत्यर्थः । ननूपहिता दिगेवपूर्वादिप्रत्ययंहेतुरतो नोपाधिनाऽन्यथासिद्धिरित्यत आह—उपहितेति । दिशोऽतीन्द्रियत्वान्नोपहिता दिक् पूर्वादिप्रत्ययालम्बनम्, अनुमानोपनीतापि नालम्बनम्, लिङ्गान्तराभावात्।पूर्वादिप्रत्ययेन दिगनुमानम्, अनुमिता च दिगालम्बनं चेत्तदाऽन्योऽन्याश्रय इत्यर्थः । ननु सूर्य्योदयादिरुपाधिः स चावच्छेदकतया सम्बन्धमन्तरेण न भासते । सम्बन्धश्च दिग्घटित एवेति दिक्सिद्धिरित्याह—उपाधीनामिति । 'तत्सिद्धिः' दिक्सिद्धिः । कालेनैवेति । तस्य क्लृप्तत्वा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

गृह्येत सर्वासां दिशां व्यापकत्वादित्यर्थः । उपाधीति । उपाधिः सूर्योदयादिस्तस्य अमुखपिण्डस्यैव मुखपिण्डत्वकरणे यथा तिक्ताद्यौषधं मुखपिण्डं भक्षयित्वा भक्षयन्ति तथोपाधिं विषयीकृत्य एकां दिशं बुद्धयो विषयीकुर्वन्तीत्यभ्युपगम इत्यर्थः । तेनैवेति । अवश्याभ्युपगन्तव्योपाधिभिरेव पूर्वादिप्रतीत्युपपत्तेर्न दिक्कल्पनमित्यर्थः । उपहितेति । न तावद् दिक् प्रत्यक्षेण गृह्यते लिङ्गेन तद्ग्रहणे चान्योन्याश्रयः दिग्विषयतया एते प्रत्यया लिंङ्गं लिङ्गतया च तद्विषयत्वात् । न चान्यल्लिङ्गमस्तीत्यर्थः । उपाधीनामिति । यदपेक्षया सूर्योदयाचलसंयोगसन्नि-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तथा उक्तक्रमेणोपपत्तेरिति दिक् । ननु प्रमातृभेदेन सर्वत्र सर्वप्रत्यय इष्टापत्तिरित्यत आह—एकेति । तथा च प्राचीप्रत्ययकाल एव तस्यैव सर्वप्रत्ययप्रसङ्ग इत्यर्थः । दिग्विषयतयेति । अत्र तद्विषयत्वादित्यस्य त

अत्रोच्यते । कालस्य क्रियामात्रोपनायकत्वान्न संयोगो-

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

दिति भावः । कालस्येति । सूर्य्यपरिस्पन्दाल्पत्वादिविषयापेक्षाबुद्धि-जन्यपरत्वापरत्वासमवायिकारणसंयोगाधिकरणत्वं क्रियामात्रोपनायकत्वम् । सूर्य्यक्रियाविशेषणकघटादिविशेष्यकज्ञानासाधारणकारणत्वं वा । संयुक्तसंयोगाल्पीयस्त्वविषयापेक्षाबुद्धिजन्यपरत्वापरत्वासमवायिकारणसंयोगाधिकरणत्वं संयोगोपनायकत्वम् । यद्यपि कालस्योभयोपनायकत्वमस्तु को दोषो न वा क्रियामात्रोपनायकत्वं धर्म्मिग्राहकमानसिद्धं किन्तु क्रियोपनायकत्वमात्रं तथा

न्यायलीलावतीप्रकाशः

हितो यो देशः सा प्राची । यदपेक्षया च सूर्यास्ताचलसन्निहितो यो देशः सा प्रतीची । सन्निधानन्तु सूर्यसंयोगाल्पीयस्त्वम् । तद्भूयस्त्वं च व्यवधानम् । तत्र सूर्यादिवर्त्तिसंयोगानां घटादावुपनायकत्वेन दिशः सिद्धिरित्यर्थः । कालस्येति । सूर्यक्रियाल्पीयस्त्वादिविषयापेक्षाबुद्धि-जन्यपरत्वापरत्वासमवायिकारणसंयोगाधिकरणत्वं क्रियोपनायकत्वम् । संयुक्तसंयोगाल्पीयस्त्वादिविषयापेक्षाबुद्धिजन्यपरत्वापरत्वासमवायिकारणसंयोगाधिकरणत्वं च संयोगोपनायकत्वम् । यद्यपि धर्मिग्राहकमानेन क्रियोपनायकत्वं कालस्य विषयीकृतं न तु तन्मात्रोपनायकत्वम् , तथा चैकस्य कर्मणः संयोगविभागजनकत्ववत् कालस्य सूर्यक्रियासंयोगोपनायकत्वं सम्भवत्येव विरोधाभा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

द्विषयकप्रतीतिजनकत्वादित्यर्थः । एवं च लिङ्गज्ञाने सति तद्विषयकप्रत्ययोत्पादस्तद्विषयप्रत्यय एव च लिङ्गमित्यन्योन्याश्रय इत्यर्थः सम्पद्यते । निरुपाधिदिगालम्बनत्वपक्षेऽपि यद्यप्येष दोषो लगति तथापि तत्र दोषान्तरस्यैवोद्भटतया नेदमुपन्यस्तम् । सा प्राचीति । तं प्रतीति शेषः । निशावसानहेतुसूर्यसंयोगवत्त्वमुदयाव(च?)लत्वम् । निशाक(ा?)रणीभूतसूर्यसंयोगवत्त्वमस्ताव(च?)लत्वम् । तेन प्राचीत्वप्रतीचीत्वघटिततन्निर्वचनेऽन्योन्याश्रय इति निरस्तम् । सूर्यक्रियेति ।

पनायकत्वम्। नानापुरुषसाधारणप्रत्ययविषयवर्तमानाद्युपाध्युपनायकत्वं(१) च व्यापकं, न त्वसाधारणप्राच्याद्युपाध्युपनायकत्वम्।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

पि संयोगोपनायकत्वे कालस्य कुङ्कुमादिसंयोगोपनायकत्वमपि स्यात्। एतद्विपक्षबाधकसध्रीचीनानुमानादेव च क्रियामात्रोपनायकत्वमपि धर्म्मिग्राहकमानसिद्धम्। तथा च उभयोः प्रतिनियतस्वाभाव्यसिद्धौ नान्योन्यधर्म्मवत्त्वमन्योन्यस्येति भावः। वैधर्म्यान्तरमाह—नानापुरुषेति। यन्निरूपितं यद्वर्त्तमानं तन्निरूपितं तद्वर्त्तमा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

वात्, तथापि सूर्यसंयोगो न कालोपनेयः संयोगत्वात् कुङ्कुमसंयोगवदित्येतत्परोऽयं ग्रन्थः। नानापुरुषेति। यन्निरूपितं यद्वर्त्तमानं तन्नि-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

यद्यप्यल्पीयस्त्वभूयस्त्वेनापेक्षाबुद्धिविषयः अस्मदादिभिस्तद्भेदानवगमात् तथाप्यपेक्षाबुद्धिविशेषत्वमेवानेनोपलक्षितम्। वस्तुतः सामान्यतस्तदवगमोऽस्मदादीनामस्त्येव परत्वाऽपरत्वयोरन्यतरान्तर्भावेन लक्षणद्वयम्। एवमग्रिमपरत्वापरत्वानधिकरणत्वे सतीति च प्रत्येकं लक्षणयोर्द्वयोर्विशेषणमतो न पिण्डातिव्याप्तिरेवमत्रापि। इदं च सम्भवप्राचुर्यादुक्तम्। वस्तुतो विभुत्वे सति घटादिनिष्ठसूर्यक्रियाविशिष्टप्रत्ययजनकसम्बन्धघटकत्वं क्रियामात्रोपनायकत्वमेव सूर्यसंयोगघटितसंयोगमात्रोपनायकत्वमित्येव मूलानुसारेण प्रतीयते। तथापीति। यद्यप्यत्राप्रयोजकत्वममूर्त्तानुपनेयत्वं चोपाधिस्तथापि सूर्यक्रियासम्बन्धरूपतया कालसिद्धिस्तदा साक्षात्सम्बन्धे चलतीति धीप्रसङ्गस्येव (२)विभुद्रव्यात्मकसम्बन्धपक्षेऽपि काश्मीरवस्तुकुङ्कुमरागोपनायकत्वप्रसङ्गस्य बाधकस्य सत्त्वादनुमानप्रवृत्तिरेव न स्यादिति तन्निरासाय नियतधर्मोपनायकत्वेनैव कालसिद्धिर्वाच्येति तस्या एव विपक्षबाधकत्वात्। अत एवोपाधिरपि परास्तः। तदुक्तं मूलकृता कालस्य क्रियामात्रेति। न हि सूर्यक्रियासंयोगयोरेकमुपनेयतावच्छेदकमस्ति अन्यतरत्वक्रियात्वाद्यपेक्षया गुरुत्वादिति भावः। यदिति। यदुपाधिस्वरूपं येन घटादि-

---

(१) ०यवर्त्तमानाद्युपनायकत्वं च। (२) ०स्येवाविभुद्र०।

असाधारणो ह्ययमुपाधिः। प्राच्या एव पुरुषान्तरं प्रति(१) प्रतीचीत्वात्। दिशस्तु सिद्धौ नियततपनसंयोगोपसर्पकत्वेनैव (२)प्रसङ्गस्य बाधात्। अन्यथाऽसिद्धेस्तत्सिद्धिः। दिगितरेभ्यो भिद्यते

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

नमेवेति साधारण्यम्। यद्वा यदेव यन्निरूपितं वर्त्तमानं तदन्यपुरुषनिरूपितमपि वर्त्तमानमेवेति साधारण्यम्। नानापुरुषे साधारणो यः प्रत्ययो वर्त्तमानत्वगोचरस्तदुचितोपाध्युपनायकत्वमित्यर्थः। या यन्निरूपिता प्राची सा पुरुषान्तरनिरूपिता प्रतीचीत्यसाधारण्यम्। यद्वा या यस्य प्राची सैव तस्य कदाचित् प्रतीचीत्यसाधारण्यम्। यदपेक्षया सूर्य्योदयाचलसन्निहितो यो देशः सा तदपेक्षया प्राची। यदपेक्षयाऽस्ताचलसन्निहितो यो देशः स तदपेक्षया प्रतीची। सन्निधानव्यवधाने च नियते इत्यसाधारण्यमिति भावः। ननु तर्हि दिगेव सूर्य्योपनायिकाऽस्तु किं कालेनेत्यत आह—दिशस्त्विति। यद्वा यदि दिक् अन्यधर्म्ममन्यत्रोपनयेत् तदा कुङ्कुमसंयोगाद्यपि अन्यत्रोपनयेदिति प्रसङ्गस्य बाधादित्यर्थः। अन्यथेति। यदि न

न्यायलीलावतीप्रकाशः

रूपितं तद्वर्त्तमानमेवेति साधारण्यम्। या तु यन्निरूपिता प्राची सा तन्निरूपिता प्रतीच्यपीत्यसाधारण्यमित्यर्थः। दिशस्त्विति। 'नियततपनसंयोगः' उदयाऽस्तादिपर्वतसंयोगः। कालवद् दिश्यपि संयोगानुपनायकत्वमित्यस्य प्रसङ्गस्य बाधादित्यर्थः। अन्यथेति। दिगसिद्धौ प्रसङ्गस्याश्रयासिद्धेरित्यर्थः। 'तत्सिद्धिः' दिक्सिद्धिरित्यर्थः। तत्रैकैव दिगुपाधिभेदात्प्राच्यादिव्यवहारहेतुः। प्राचीप्रतीचीव्यवहारनिदानमुपाधिर्निरुक्त एव। पूर्वाभिमुखावस्थितशरीरदक्षिणभागावच्छिन्नो देशो दक्षिणा। तथाविधशरीरवामभागावच्छिन्नो देश उदी

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

ना निरूप्यमाणमेकस्य पुरुषस्य वर्त्तमानत्वं तेन निरूप्यमाणसर्वस्यापि पुरुषस्य वर्त्तमानत्वमेव। प्राचीत्वाद्युपाधिस्तु नैवं तेनैव घटेन निरूप्यमाणस्य तस्य पुरुषान्तरं प्रति प्राचीत्वोपाधि(३)रूप-

(१) पुरुषान्तरापेक्षया। (२) ०पसम्पर्कत्वेनैव। (३) प्रतीचीत्वोपा०।

पूर्वापरादि(१)प्रत्ययाविषयसंयोगोपनायकत्वात् , न यदेवं न

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

दिक् सिद्धा तदा प्रसङ्गोऽयमाश्रयासिद्ध एवेति तत्सिद्धिः । दिक्सिद्धिरित्यर्थः । यद्वा अन्यथा द्रव्यान्तरेण संयोगोपनयासिद्धेर्दिक्सिद्धिरित्यर्थः । पूर्वापरादीति । आदिपदादुत्तरदक्षिणो-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

ची । वामत्वदक्षिणत्वे च शरीरावयववृत्तिजाती । घटादौ[च]वामादिव्यवहारो गौणः । गुरुत्वासमवायिकारणकक्रियाजन्यसंयोगाश्रयो देशोऽधः । अदृष्टवदात्मसंयोगजाग्निक्रियाजन्यसंयोगाश्रयो देश ऊर्ध्वा(२) । यद्वा इन्द्रादिचतुर्देवताकत्वेन प्राच्यादयो निर्वक्तव्याः । पूर्वादीति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

त्वादित्यर्थः । वामत्वेति । न च करत्वादिना सङ्करभयेन तन्नानात्वे कथमनुगतोत्तरत्वादिव्यवहार इति वाच्यम् , तत्तदुत्तरव्यवहारस्याप्यननुगतत्वात् । तत्तद्दक्षिणत्वाभावकूटसमानाधिकरणशरीरावयववृत्तिजातित्वेनानुगमाद्वा । एवमपरत्रापि । न च पश्चिमाभिमुखावस्थितदक्षिणभागावच्छिन्नत्वमपि तुल्यन्यायतया उत्तरत्वमित्यनुगमः । तत्तदति (भि?) मुखावस्थिततत्तत्पुरुषस्य तेन तेनोपाधिना उत्तरत्वव्यवहारात् । अनयैव रीत्या दक्षिणत्वेऽपि पूर्वपक्षसमाधाने । अनुगतव्यवहारश्चोभयत्र देवतापरिग्रहनिबन्धन एव प्राचीत्वप्रतीचीत्वव्यवहारोऽप्येवम् । अन्यथा (या?) यदपेक्षयाऽस्ताचलसूर्यसंयोगव्यवहिता सा तदपेक्षया प्राची । एवमुदयाचलान्तर्भावेन प्रतीचीति तयोर्निर्वचनेऽननुगमापत्तेरिति दिक् । घटादौ चेति । प्रचीतिश्च तत्साहश्यादानो(रो?)परूपेति भावः । न च वैपरीत्यमेव कुतो न स्यादिति वाच्यम् , शरीरावयवे वामत्वदक्षिणत्वयोर्झटिति प्रतीतेरेव विनिगमकत्वात् । गुरुत्वेति । अत्र तत्क्रियानाश्रयत्वे सतीत्यपि विशेषणम् । न च संयोगे तादृशक्रियाजन्यत्वमधःसंयोगत्वेनैव ग्राह्यमित्यन्योन्याश्रय इति वाच्यम् , संयोगत्वेन क्रियाजन्यत्वग्रहे क्रियात्वावान्तरजात्यवच्छेदेन गुरुत्वासमवायिकारणकत्वग्रहे विशिष्टवैशिष्ट्यधीसम्भवात् । एवमुत्तरत्रापि । अदृष्टेति । वायुक्रियाजन्यसं-

---

(१) पूर्वादीति प्रकाशसम्मतः पाठः । (२) ऊर्द्ध्वः ।

तदेवं, यथा पृथिवी।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

र्द्धाधोव्यवहारकारणत्वसङ्ग्रहः। प्रत्येकं च एषां च व्यवहाराणां दिगितरभेदहेतुत्वमन्यथा तव वैयर्थ्यापत्तेः। तत्र सूर्योदयाचल-सम्मुखावस्थितशरीरदक्षिणभागावच्छिन्नो देशो दक्षिणा। तथा-विधशरीरवामभागावच्छिन्नो देश उदीची। वामत्वदक्षिणत्वे शरीरावयववृत्ती जाती इति नान्योन्याश्रयः। अत एव प्रत्य-ङ्मुखस्य शरीरस्य वामभागावच्छिन्नापि दिग् दक्षिणा दक्षिण-भागावच्छिन्ना च उत्तरा। घटादौ वामदक्षिणव्यवहारो गौणः। पतनक्रियाजन्यसंयोगाश्रयो देशोऽधः। स्वाभाविकवह्निक्रियाजन्य-संयोगाश्रयो दिगूर्द्धा। इन्द्रादितत्तद्देवताधिष्ठानत्वेन वा पूर्वादित्वं वाच्यम्। दिगितरेभ्यो भिद्यते संयुक्तसंयोगाल्पीयस्त्वभूयस्त्वविषय-कापेक्षाबुद्धिजन्यपरत्वापरत्वासमवायिकारणसंयोगाश्रयविभुत्वाद्वि-(ति?) स्वयमूह्यम्।

ननु प्राच्यादिव्यवहारवैलक्षण्यमेकदिगसाध्यमतो दिगनेकत्वं प्रसक्तमेवं कालानेकत्वमित्याह—

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

योगाश्रयतिर्यगादावतिव्याप्तिवारणायाग्निपदम्। अभिघातजाग्नि-क्रियामादाय तत्रैवातिव्याप्तिरिति प्रथमदलम्। यद्यपि अदृष्टवदा-त्मसंयोगस्य क्रियामात्रकारणतया तदतिव्याप्तिस्तदवस्था तथाप्य-समवायिकारणत्वमत्र विवक्षितमित्यदोषः। स्वाभाविकत्वमेव प्र-थमदलार्थ इत्यप्याहुः। नन्वमीनोपाधयः प्रलयकालेऽसम्भवादि-ति चेत्, न, तदा तद्व्यवहाराभावात्। भावे वातीतानामेवोक्तोपाधी-नामुपलक्षणतया तत्तदिक्प्रदेशव्यावर्त्तकत्वात्। नन्वनुगतव्यवहा-रो देवतापरिग्रहनिबन्धन एवेत्युक्तमेव तत् किमुक्तोपाधिभिरित्यपरि-तोषादाह—यद्वेति। ननु देवतापरिग्रहविशेष एव कथमवच्छेदकं विना ग्राह्य इति चेत, न, अननुगतनिरुक्तोपाध्यवच्छेदेनैव तद्ग्रहात्। न चैवमुपाधिभिरेव दिग्व्यवहारोऽप्यस्त्विति वाच्यम्, अन(?)नुगत-सम्भवेऽननुगतानादरात्। तत्तद्देवतापरिग्रहः पुरुषविशेषकालविशे-षापेक्ष्य एव। कथमन्यथैकत्रैव पुरुषभेदकालभेदेनेन्द्रवरुणयोः पूजे-त्येकदेवकस्यैव एकत्र प्राचीप्रतीचीत्वव्यवहारप्रसङ्ग इति दूषणम-

एवं सति पूर्वाद्युपाध्युपनायकत्वेनैव दिशो नियमादनेक-दिक्कल्पनापत्तिः, तद्वदनेककालकल्पनापत्तिश्चेति चेत्, न, अनेकत्वे[ना]ऽपि क्रियोपाध्युपनायकः कालः । संयोगोपाध्युपनायिका च दिगिति न नवेत्येति व्याघातः(१) ।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

एवं सतीति । एकदेशिमतेनाह—अनेकत्वेनापीति । क्रियोपनायकत्व-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

सूर्यपिण्डाभ्यां वैशिष्ट्यघटकसंयोगाश्रयत्वे सति संयोगवैशिष्ट्य-घटकसंयोगाश्रयत्वादित्यर्थः । तेन संयोगविशिष्टज्ञानहेतुत्वं संयोगोपनायकत्वं सूर्येऽप्यस्तीति व्यभिचार इति निरस्तम् । ननु संयोगोपनायकत्वे दिशोऽनेकत्वं स्यात् प्राच्युपाध्यवच्छेदवत् प्रतीच्युपाध्यवच्छेदस्यापि सम्भवादित्याह—एवं सतीति । तद्वदिति । दिशोऽनेकावच्छेदवशादनेकत्ववत् कालस्यापि चिराक्षिप्राद्युपाधिवशादनेकत्व-मित्यर्थः । एकदेशिमतेनाह—अनेकत्वेऽपीति । अनेकदिक्कालसिद्ध्यर्थमाह—

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

पास्तम । संयोगोपनायकत्वं संयोगविशिष्टप्रत्ययजनकत्वमात्मन्येव-व्यभिचारीति हेत्वर्थमाह—सूर्येति । अत्र विशेष्यमात्रे सूर्यपिण्डाभ्यां व्यभिचार इति सूर्यपिण्डाभ्यां सयोगित्वे सतीति विशेषणम् । तदर्थश्च तदुभयप्रतियोगिकसंयोगाश्रयत्वम् । न च तयोस्तथात्वं दिशस्तु विभुतया तथात्वम् । तावति कृते आत्ममनःसंयोगमादायात्मनि व्यभिचारः विशेष्यभागस्थस्य वैशिष्ट्यघटकत्वस्य तद्धीजनकत्वार्थकादिति प्रथमदले वैशिष्ट्यघटकत्वं संयोगे विशेषणम् । न च पिण्डात्मसंयोगः सूर्यात्मसंयोगो वा वैशिष्ट्यघटकः सत्यन्तमात्रं च क्रियावैशिष्ट्यघटकतामादाय कालेऽपि गतमत उत्तरप्रतीकम् । तत्रापि संयोगवैशिष्ट्यघटकत्वादित्युच्यमाने काले व्यभिचारस्तदवस्थ एव तस्य जगन्निमित्तकारणत्वादिति तादृशसंयोगाश्रयत्वपर्यन्तमुक्तम् । कालसंयोगश्च न तथेति नोक्तदोषः । अनेकेति । दिक्का

(१) ०पनायिका दिक् । न च नैवेति विरोधः ।

आत्मनामानन्त्येऽपि आत्मत्वेनोपसंग्रहवदविरोधात्। परम-महत्परिमाणसामान्यं वा (१)विशेषगुणशून्यद्रव्याधिकरणानेकव्य-क्तिवृत्ति,परिमाणतारतम्यविश्रान्तिविषयजातित्वात् अणुत्वत्रत्। न

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

संयोगोपनायकत्वोपाधिद्वयाधीन एव दिङ्नानात्वकालनानात्वपक्षे-ऽपि द्रव्यविभाग इत्यर्थः। परममहदिति। परममहत्परिमाणवृत्तिजातिः पक्षः। विशेषगुणशून्यानि द्रव्याण्यधिकरणं यासां परिमाणव्यक्तीनां तद्वृत्तित्वं साध्यम्। परिमाणतारतम्यविश्रान्तिसमानाधिकरणजातित्वादिति हेतुः। तथा च परिमाणतारतम्यं परममहत्त्वे परमाणुत्वे च विश्राम्यति तत्कृता परममहत्त्वत्वं परमाणुत्वत्वं च जातिः पर्य्यवस्यति। एतच्च यद्यपि दिक्कालयोरेकैकत्वेऽपि सम्भवति तथाप्यनेकपदं बहुपरं विलक्षणे पूर्वापरादिव्यवहारान्यथानुपपत्तिश्चानुकूलस्तर्कः। परममहत्त्वं विशेषगुणासमानाधिकरणनानापरिमाणवृत्तिजातिमत् तद्भिन्नविशेषगुणासमानाधिकरणनित्यपरिमाणवृत्तिजातियोगित्वादणुत्ववादित्यत्र वा तात्पर्य्यम्।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

परममहदिति। नन्वनेकव्यक्तिवृत्तित्वं यद्येकत्वानधिकरणवृत्तित्वं तदा सिद्धसाधनम्। अथानेकसङ्ख्याधिकरणवृत्तित्वं तदा बाधः। मैवम्। परममहत्त्वं विशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणवृत्तित्वे सति ताद-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

लयोः प्रत्येकमनेकत्वसिद्ध्यर्थमित्यर्थः। सम्भूयानेकत्वस्य फलतः साधितत्वात्। परममहत्त्वमिति। अत्र भावप्रधानो निर्देशः। विशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणवृत्तीति साध्ये दिक्कालयोरेकासिद्ध्यार्थान्तरमतस्तादृशपरिमाणभिन्नेऽति परिमाणविशेषणम्। तथापि मनःपरिमाणभिन्नत्वमादायोक्तार्थान्तरतादवस्थ्यमतः सत्यन्तम। न च तथापि तद्दोषतादवस्थ्यं दिक्परिमाणवृत्तित्वेनैवोभयदलपर्याप्तेरिति वाच्यम, सत्यन्तसाहित्येन स्वाश्रयीभूतविशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणभिन्नविशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणवृत्तित्वस्य सा-

---

(१) ०णसाम्यं वा।

चानन्त्यकल्पनम् । उक्तोत्तरत्वात् । परममहत्परिमाणं द्रव्यचतुष्टयवृत्ति नित्यपरिमाणत्वादिति [तु] बाधितम् । परिमाणस्य प्रत्येकं

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

उक्तोत्तरत्वादिति । आनन्त्येऽपि एकधर्मावच्छेदेनैव विभागोपपत्तेरित्यर्थः । दिगनेकत्वे मानान्तरमाशङ्क्य निराकरोति—परममहदिति । बाधितत्वमेवाह—परिमाणस्येति । न ह्येकं परिमाणं चतुर्षु द्रव्येषु वर्त्तते । परिमाणमेलकस्य तु परिमाणवृत्तित्वान्न द्रव्यवृत्तित्वम् । यद्यप्याकाशं विशेषगुणशून्यमात्रवृत्तित्रित्वव्यापकविम्बविभुवृत्तिव्यतिरिक्तचतुष्ट्वत् स्पर्शशून्यद्रव्यत्वादित्यत्र तात्पर्ये बाधो न भवति । तथाप्येकदेशिनोऽनभिसंहितमेतत् । पूर्वा-

न्यायलीलावतीप्रकाशः

शपरिमाणभिन्नविशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणवृत्ति नित्यपरिमाणमात्रवृत्तिजातित्वात् अणुत्ववदिति विवक्षितत्वात् । उक्तोत्तरत्वा-

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

ध्यस्य लाभात् । न च तथाप्येकैकदिक्कालसिद्ध्याऽर्थान्तरं तादृशबहुपरिमाणवृत्तित्वे च साध्येऽन्यतरानेकत्वसिद्ध्याऽर्थान्तरं सत्यन्तवैयर्थ्यापत्तिश्चेति वाच्यम्, स्वाश्रयीभूतविशेषगुणासमानाधिकरणदिगवृत्तिपरिमाणभिन्नविशेषगुणासमानाधिकरणादिगवृत्तिपरिमाणवृत्तित्वे सति स्वाश्रयीभूतकालावृत्तिविशेषगुणासमानाधिकरणपरिमाणभिन्नविशेषगुणासमानाधिकरणकालावृत्तिपरिमाणवृत्तित्वस्य साध्यत्वात् । दिगादेः सिद्धावेव तदनेकत्वसिद्ध्यर्थमस्यानुमानस्यावतार इति न दिगाद्यसिद्धिनिबन्धनसाध्याप्रसिद्धिशङ्केति । वस्तुतः सत्यन्ते विशेषगुणपदं विभुविशेषगुणपदं परिमाणपदं च द्रव्यविभाजकोपाधिसमानाधिकरणनानापरिमाणपरम् । तादृशपदं च सत्यन्तप्रविष्टोपाधिसमानाधिकरणपरम् । अग्रिमपरिमाणपदं च नानापरिमाणपरम् । एवं च विभुविशेषगुणासमानाधिकरणैकद्रव्यविभाजकोपाधिसमानाधिकरणनानापरिमाणवृत्तित्वे सति तदुपाधिकरणविशेषगुणासमानाधिकरणनानापरिमाणवृत्तित्वं साध्यम् । विभुपदप्रक्षेपश्च दृष्टान्तलाभायेति सङ्क्षेपः ।

नित्येति । जन्यमहत्त्वमात्रवृत्तिजातौ व्यभिचार इति नित्यपदम् ।

मेलकेन वा द्रव्यचतुष्टयावृत्तित्वात्(१)। न च मनसा सिद्धसाधनम्।

न्यायलीलावतीकण्ठाभरणम्

नुमाने विशेषगुणशून्यत्वविष्टम्भात् कथञ्चिदाशङ्का । न चेति ।

न्यायलीलावतीप्रकाशः

दिति। आनन्त्येऽप्येकधर्मावच्छेदेनैक्यादित्यर्थः । बाधितमिति यथा· श्रुते दूषणम्। यदा त्वाकाशं विश्वविभुवृत्तिव्यतिरिक्तविशेषगुणशून्य· मात्रवृत्तिद्वित्वव्यापकत्रित्ववत् (२)स्पर्शशून्यानित्यद्रव्यत्वादित्यत्र ता· त्पर्यं कल्प्यते तदा न बाधः। पूर्वोक्तानुमानेऽन्यस्य दूषणं दूषयति–न

न्यायलीलावतीप्रकाशविवृतिः

तत्तदणुत्वत्वादौ व्यभिचार इति जातिपदम्। मात्रपदं तु यद्यस्ति तदा स्वरूपनिर्वचनपरम्। आनन्त्येपीति। एवं च मूले कल्पनमित्यनन्तरं दो षायेति शेष इति भावः। "द्रव्यचतुष्टयवृत्ती" ति मूलं तस्य विशेषगु· णशून्यद्रव्यचतुष्टयवृत्तीत्यर्थस्तेन नात्मवृत्तितया सिद्धसाधनम्। वि· श्वेति। विश्वविभुवृत्तिव्यतिरिक्तं विशेषगुणशून्यमात्रवृत्तित्रित्वव्या· पकं च यच्चतुष्टं तद्वत्त्वं साध्यम्। अत्र मनोमात्रवृत्तित्वव्यापकचतु· ष्टेन सिद्धसाधनमतो व्यतिरिक्तान्तं विशेषणम्। तत्रापि दृष्टान्तला· भार्थं विभुपदं बाधवारणाय चाविभुपदम्। विशिष्टाभावश्चोभयथा· पि विशेषपदत्यागेऽप्रसिद्धिरिति तदुपादानम्। दिक्कालात्मवृत्तित्रि· त्वव्यापकचतुष्टेन सिद्धसाधनमिति मात्रपदम्। यद्यपि दिक्कालयो· रन्यतरमात्रनानात्वमेवं सिध्यति तथापि मूलोक्तबाधनिराकर· णं तावतापि भवत्येवेति तात्पर्यम् वस्तुतस्तु परस्परसमानाधि करणद्रव्यविभाजकोपाध्यसमानाधिकरणविशेषगुणशून्यमात्रवृत्तिना· नात्रित्वव्यापकविश्वविभुवृत्तिव्यतिरिक्तनानाचतुष्टवत्त्वं साध्यम्। विशेषगुणपदं च ज्ञानपरमतो न दृष्टान्तासिद्धिः । अत एव द्वित्वव्यापकेत्यपि पाठः सङ्गच्छते । तथा सति कालयो· र्दिशोश्चासिद्धेः। स्पर्शशून्येति । अत्र स्पर्शशून्यद्रव्यत्वान्नित्यद्रव्यत्वा· दिति हेतुद्वयमन्यथा व्यर्थतापत्तेः। अत्रानुत्पन्नचतुष्टनष्टघटे व्यभि· चार इत्याद्यं गुणादौ व्यभिचार इति द्वितीयं विशेषणम्। न च विरुद्धस्पर्शवदारब्धद्रव्ये प्रथमहेतौ व्यभिचारः। द्रव्यप्रत्यक्षत्वानुरो·

---

(१) ०ष्टयवृत्तित्वाभावात्। (२) त्रित्वव्यापकचतुष्टवत् स्प०।

इयं काशी-संस्कृतग्रन्थमाला विभागशः प्रकाशिता भवति। एतस्यां प्राचीनाः नवीनाश्च दुर्लभाः सुलभाश्च अत्युपयुक्ताः संस्कृतग्रन्थाः काशिकराजकीयसंस्कृतपाठशालीयैः पण्डितैरन्यैरपि विद्वद्भिः संशोधिताः क्रमेण संमुद्रिता भवन्ति। अस्यां प्रकाश्यमाणानां ग्रन्थानां मूल्यं सूचीपत्रे प्रकाशितं वर्तते।

१ नलपाकः नलविरचितः। संपूर्णः (पाकशास्त्रम् १) रु० १—८
२ संक्षेपशारीरकम्। रामतीर्थस्वामिकृतान्वयार्थबोधिनीटीकासहितम्। (वेदान्तं १) रु० ८—०
३ वैशेषिकदर्शनम्। पं० श्रीढुण्ढिराजशास्त्रिकृतविवरणोपेताभ्यां प्रशस्तपादभाष्योपस्काराभ्यांसमन्वितम् (वैशेषिकं १) रु० २—०
४ श्रीसूक्तम्। विद्यारण्यपृथ्वीधरश्रीकण्ठाचार्यकृतभाष्यत्रयेण टिप्पण्या च समलङ्कृतम्। (वैदिकं १) रु० ०—६
५ लघुशब्देन्दुशेखरः (भैरवी) चन्द्रकलाटीकासहितः-प्रथम भाग अव्ययीभावान्तः। (व्याकरणं १) रु० ५—०
५ लघुशब्देन्दुशेखरः (भैरवी) चन्द्रकलाटीकासहितः तत्पुरुषादिसमाप्तिपर्यन्तः। द्वितीय भाग (व्याकरणं १) रु० ८—०
६ कारिकावली मुक्ता० दिन० राम० शब्दखण्डसहिता तथा "गुणनिरूपणदिनकरीय" महामहोपाध्याय पं० श्रीलक्ष्मणशास्त्रिकृतव्याख्यासहिता। (न्यायं १) रु० ६—०
७ पञ्चीकरणम्। वार्तिकाभरणालङ्कृतवार्तिकटीकया-तत्त्वचन्द्रिकासमवेतविवरणेन च समन्वितम्। (वेदान्तं २) रु० ०—८
८ अलङ्कारप्रदीपः। श्रीविश्वेश्वरपाण्डेयनिर्मितः। (काव्यं १) रु० ०—८
९ अनङ्गरङ्गः। महाकविकल्याणमल्लविरचितः। (कामशास्त्रं १) रु० ०—१२
१० जातकपारिजातः। श्रीवैद्यनाथशर्मणा विरचितः। (ज्यो० १) रु० २—०
११ पारस्करगृह्यसूत्रम्। कात्यायनसूत्रीयश्राद्ध-शौच-स्नान-भोजन-कल्पसहितम्। (कर्मकाण्डम् १) रु० ०—८
१२ पुरुषसूक्तम्। सायणभाष्य-महीधरभाष्य-मंगलभाष्य-निम्बार्कमतभाष्यचतुष्टयसहितम्। (वैदिकं २) रु० १—४
१३ श्रीमत्सनत्सुजातीयम्—श्रीमच्छङ्करभगवत्पादविरचितभाष्येण नीलकण्ठीव्याख्यया च संवलितम। (वेदान्तं ३) रु० १—४
१४ कुमारसंभवं महाकाव्यम्। महाकवि श्रीकालिदासवि०। सञ्जीवनी शिशुहितैषिणी-टीकाद्वयोपेतम् सम्पूर्णम्। (काव्यं२) रु० १—८
१५ श्रुतबोधश्छन्दोग्रन्थः। आनन्दवर्द्धिनीतात्पर्यप्रकाशाख्यसंस्कृतभाषाटीकासहितः। (छंदः १) रु० ०—६
१६ कारिकावली। मुक्तावली-न्यायचन्द्रिकाटीकाद्वयसहिता सटिप्पणा। (न्यायं २) रु० १—०
१७ पारस्करगृह्यसूत्रम्। काण्डद्वये हरिहर-गदाधर० तृतीयकाण्डे हरिहर-जयराम-प्रणीतभाष्येण समलङ्कृतम्। हरिहरभाष्यसहितस्नानत्रिकण्डिकासूत्र—गदाधरभाष्यसहितश्राद्धनवकण्डिकासूत्रैः यमलजननशान्ति-पृष्टोदिवि-शौच-भोजन—कामदेवकृतभाष्यसहितोत्सर्गपरिशिष्टसूत्रैः परिष्कृतं-टिप्प-

१८ संक्षेपशारीरकम्। मधूसूदनीटीकासहितम् संपूर्ण (वेदान्तं४) रु० ८—०
१९ लघुजूटिका—अर्थात् अभिनवा परिभाषेन्दुशेखरपरिष्कृतिनिर्मितिः। (व्याकरणं २) रु० ०—८
२० कातीयेष्टिदीपकः । (दर्शपौर्णमासपद्धतिः) महामहोपाध्याय-पं० श्रीनित्यानन्दपन्तपर्वतीयविरचितः। (कर्मकाण्डं) रु० १—०
२१ सप्तपाठि श्रीशिवमहिम्नस्तोत्रम्। श्रीगन्धर्वराज पुष्पदन्ताचार्यविरचितम्। हरिहरपक्षीय—मधुसूदनीटीकया (संस्कृतटीका—संस्कृतपद्यानुवाद—भाषाटीका—भाषापद्यानुवाद—भाषाबिम्ब) पञ्चमुखीनाम्न्या टीकया—शक्तिमहिम्नस्तोत्रेण च समन्वितम्। (स्तोत्रवि० १) रु० १—०
२२ बौद्धाऽऽचार्यश्रीधर्मकीर्तिप्रणीतः सटीकन्यायबिन्दुः। भाषाटीकासहितः। (बौद्धन्याय वि० १) रु० १—८
२३ सपरिष्कृत-दर्पणसहितवैयाकरणभूषणसारः। (व्याकरणं ३) रु०४—०
२४ न्यायवार्त्तिकतात्पर्य्यटीका। श्रीवाचस्पतिमिश्रविरचिता। सम्पूर्ण (न्यायविभाग ३) रु० ६—०
२५ मीमांसान्यायप्रकाशः। (आपदेवीयः) श्रीचिन्नस्वामिशास्त्रिकृतया सारविवेचिन्या व्याख्यया सहितः । (मीमांसा १) रु० २—०
२६ पौरोहित्यकर्मसारः। (टिप्पणीसमलंकृतः) प्रथमो भागः श्रीरमाकान्तशर्मणा संगृहीतः। (कर्मकाण्डवि० ३) रु० ०—४
२७ लघुशब्देन्दुशेखरः। म० म० श्रीनागेशभट्टविरचितः अव्ययीभावान्तो भागः, म०म० पण्डित श्रीनित्यानन्दपन्त-पर्वतीयकृतशेखरदीपकाख्येन टिप्पणेन समुज्ज्वलितः। (व्या०४) रु०४—०
२८ रघुवंशमहाकाव्यम्। श्रीकालिदासविरचितम् पञ्चसर्गात्मकम्। म० म० श्रीमल्लिनाथसूरिकृतसञ्जीविनीटीकया पं०श्रीकनकलाल ठक्कुरकृताऽर्थप्रकाशिकाटीकया च समलङ्कृतम्। (काव्य३) रु० १२—०
२९ कामसूत्रम्। श्रीवात्स्यायनमुनिप्रणीतं बहुयत्नरासादितया पूर्णया जयमङ्गलरचितया टीकया समेतम्। बहुखण्डितपाठान् परिपूर्य, सूत्राङ्कांश्च संयोज्य, परिष्कृत्य संशोधितम्। (काम०२) यन्त्रस्थ
३० न्यायकुसुमाञ्जलीः। न्यायाचार्यपदाङ्कितश्रीमदुदयनाचार्यविरचितः। म० म० रुचिदत्तकृतमकरन्दोद्भासित म० म० वर्द्धमानोपाध्यायप्रणीतप्रकाशसहितः। (न्यायं ४) रु० ६—०
३१ परिभाषेन्दुशेखरः। म० म० श्रीनागेशभट्टरचितः। म० म० भैरवमिश्रविरचितया भैरवीत्यपराख्यया परिभाषाविवृत्या—तत्त्वप्रकाशिकया टीकया च सहितः। (व्याकरणं ५) यन्त्रस्थ
३२ अर्थसंग्रहः। पूर्वमीमांसासारसंग्रहरूपः। श्रीलौगाक्षिभास्करविरचितः। श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीरामेश्वरशिवयोगिभिक्षुविरचितमीमांसार्थकौमुद्याख्यव्याख्यासहितः। (मीमां०२) रु०१—०
३३ न्यायवार्त्तिकम् न्यायदर्शनवात्स्यायनभाष्योपबृंहणम्। परमर्षिभारद्वाजोद्द्योतकरविरचितम्। महर्षि—गोतमादिचरितसम्ब-

३४ शुक्लयजुर्वेदसंहिता। वाजसनेयिमाध्यन्दिनशाखीया। श्रीमदुव्वटाचार्यविरचितमन्त्रभाष्येण श्रीमन्महीधराचार्यविरचितवेददीपेन च सहिता। (भाग १-२-३-४) (वैदिकं ३) रु० ८—०
३५ शुक्लयजुर्वेदकाण्वसंहिता। श्रीसायणाचार्यविरचितभाष्यसहिता। १ अध्यायादारभ्य २० अध्यायपर्यन्ता। (वैदिकं ४) रु० ६—०
३६ सिद्धान्तलेशसंग्रहः। श्रीमदप्पयदीक्षितविरचितः। श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यकृष्णानन्दतीर्थविरचितया कृष्णालङ्काराख्यया व्याख्यया समलंकृतः। (वेदान्तं ४) रु० ६—०
३७ काशिका। श्रीपाणिनिमुनिविरचितव्याकरणसूत्राणां वृत्तिः विद्वद्वर-वामन-जयादित्यविनिर्मिता। (व्याकरणं ६) रु० ६—०
३८ प्राकृतप्रकाशः। भामहकृतः। श्रीमद्वररुचिप्रणीतप्राकृतसूत्रसहितः। टिप्पण्या च संयोजितः। (व्याकरणं ७) रु० १—४
३९ जीवन्मुक्तिविवेकः श्रीमद्विद्यारण्यस्वामिविरचितः। भाषानुवादसमेतः। (वेदान्तं ६) रु० २ ०
४० श्रीनारदीयसंहिता। ब्रह्मणोपदिष्टो नारदमहामुनिप्रोक्तो ज्यौतिषग्रन्थः। (ज्यौतिषं २) रु० ०—६
४१ मेदिनीकोशः मेदिनीकारविरचितः। (कोशं १) रु० १—८
४२ मीमांसादर्शनम्। श्रीशबरस्वामिविरचितभाष्यसहितम् सपूर्णम्। (भाग१—२) (मीमांसा ३) रु० १०—०
४३ न्यायदर्शनम्। श्रीगोतममुनीप्रणीतम्। श्रीवात्स्यायनमुनीप्रणीतभाष्यसहितम्। श्रीविश्वनाथन्यायपञ्चाननभट्टाचार्यविरचितन्यायसूत्रवृत्त्यनुगतम्। टिप्पण्यादिसहितम् (न्यायं ६) रु० ३—०
४४ दानमयूखः। विद्वद्वरश्रीनीलकण्ठभट्टविरचितः। (धर्मशास्त्रं१) रु० १—८
४५ कालमाधवः। विद्वद्वरश्रीमाधवाचार्यविरचितः। (धर्मशास्त्रं२) रु० १—८
४६ भास्वती। श्रीमच्छतानन्दविरचिता। श्रीमातृप्रसाद (दैवज्ञभूषण) पाण्डेयेन कृताभ्यां छात्रबोधिनीनाम संस्कृतसोदाहरणभाषाटीकाभ्यां सहिता। (ज्योतिषं ३) रु० २—०
४७ फक्किकाप्रकाशः। उपाध्यायोपाह्ववैयाकरणकेसरीबिरुदाङ्कितमैथिलेन्द्रदत्तशर्मविरचितः। पं० सीतारामशर्मकृतटिप्पण्या विभूषितः। (व्याकरणं ८) रु० १—४
४८ मिताक्षरा। श्रीगौडपादाचार्यकृतमाण्डूक्यकारिकाव्याख्या-श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्वयम्प्रकाशानन्दसरस्वतीस्वामिकृता। शंकरानन्दकृतमाण्डूक्योपनिषद्दीपिका च। (वेदा०७) रु० १—४
४९ काव्यप्रकाशः। श्रीमम्मटाचार्यविरचितः। पं० श्रीहरिशङ्करशर्मणा मैथिलेन संगृहीतया नागेश्वरीटीकयाऽलङ्कृतः। (काव्य०४) रु० ४—०
५० अधिकरणकौमुदी। श्रीदेवनाथठक्कुरकृता। (मीमां० ४) रु० १—०
५१ रघुवंशमहाकाव्यम्। श्रीकालिदासविरचितम् म.म. श्रीमल्लिनाथकृतसञ्जीविनीटीकयोपेतम् पं० श्रीकनकलालठक्कुरेण कृता भावबोधिनी टिप्पण्या समलङ्कृतः संपूर्णम्। (काव्य ५) रु० १-४
५२ काथबोधः। साजनीकृत टीकोपेतः। दत्तात्रेय सम्प्रदायाऽनुगतः। रु०—८
५३ रसचन्द्रिका। श्रीविश्वेश्वरपाण्डेय निर्मिता। (काव्य० ६) रु०१—०
५४ अलङ्कारमुक्तावली। श्रीविश्वेश्वर पाण्डेयनिर्मिता। (काव्य०७) रु०-१२-०
५५ वृत्तरत्नाकरः-भट्टकेदारप्रणीतः। नारायणभट्टीयव्याख्यासहितः। सम्पादकनिर्मितविषमस्थलटिप्पणोपेतः। श्रुतबोधच्छन्दो-

५६ अलङ्कारशेखरः। केशवमिश्रकृतः। साहित्योपाध्याय श्री अनन्तराम-शास्त्रिणा भूमिकादिभिः संभूष्य संशोधितः। (अलं०वि०१)रु० १-४

५७ शक्तिवादः। श्रीगदाधरभट्टाचार्यप्रणीतः। टीकात्रयोपेतः। कृष्णभट्टकृतया मञ्जूषया-माधवभट्टाचार्यनिर्मितया विवृत्या श्रीमन्माध्वसंप्रदायाचार्य्यदार्शनिकसार्वभौमसाहित्यदर्शनाद्याचार्यतर्करत्नन्यायरत्न गोस्वामिदामोदरशास्त्रिरचितया विनोदिन्या च समेतः। (न्या० वि० ७) रु० २-०

५८ प्रौढमनोरमा। म. म. श्रीभट्टोजीदीक्षितविरचिता तत्पौत्र म. म. श्रीहरिदीक्षितविरचितलघुशब्दरत्नाख्यव्याख्ययासमेता। म. म. पण्डितश्रीभैरवमिश्रविरचितशब्दरत्नव्याख्यया युक्ता। श्रीयुतभाण्डारीत्युपाह्वमाधवशास्त्रिविरचित प्रभानामकटिप्पण्या समलङ्कृता। श्रीयुतजगन्नाथशास्त्रिविरचितयाऽव्ययीभावस्य शब्दरत्नप्रदीपकनामकटीप्पण्याऽलङ्कृता (अव्ययीभावान्तः प्रथमो भागः) (व्याकरण वि० ९) रु० ५-०

५९ आपस्तम्बगृह्यसूत्रम्। श्रीहरदत्तप्रणीतयाऽनाकुलाख्यया व्याख्यया, श्रीसुदर्शनाचार्यप्रणीतया तात्पर्यदर्शनाख्यया व्याख्यया च समलङ्कृतम्, पृथक् सूत्रपाठेन, पाठभेदेन, मीमांसापदार्थविवरणेन च संयोजितम्। (कर्म० वि० ५) रु० ३-०

६० नाट्यशास्त्रम्। भरतमुनिप्रणीतम् (सम्पूर्णम्) साहित्योपाध्याय एम.ए. इत्यादिपदवीभाजा पण्डित बटुकनाथ शर्म्मणा तथा साहित्यशास्त्रि एम.ए. पदवीभृता पण्डित बलदेवोपाध्यायेन च सम्पादितम्। (नाट्यशास्त्र वि० १) रु० ५-०

६१ काव्यालङ्कारः। श्रीभामहाचार्येण विनिर्मितः। काशीविश्वविद्यालयाध्यापकाभ्यां पण्डित बटुकनाथ शर्मा एम० ए० साहित्योपाध्यायः तथा पण्डित बलदेव उपाध्याय एम० ए० साहित्यशास्त्री इत्येताभ्यां भूमिकादिभिः समलङ्कृत्य सम्पादितः, काशी विश्वविद्यालयोपकुलपतिपदं विभूषयद्भिः श्रीमदाचार्यप्रवरैः आनन्दशङ्कर ध्रुव महोदयैः लिखितेन प्राक्कथनेन सनाथीकृतः। (अलङ्कार वि० २) रु० १-८

६२ ब्रह्मवादः। गोस्वामि श्रीहरिरायजी महाराज विरचितः। श्रीगोपालकृष्णभट्ट विरचित विवरणाख्यव्याख्यासमलङ्कृतः। तथा गोस्वामी श्रीव्रजनाथविरचितो ब्रह्मवादः। तथा शुद्धाद्वैतपरिष्कारः श्रीमद्रामकृष्णभट्ट विरचितः। श्रीरघुनाथशास्त्रि विरचित शुद्धाद्वैतपरिष्कारतात्पर्यम्। श्रीहरिशङ्कर शास्त्रि-वेदान्तविशारदेन विस्तृत भूमिकया विविधपारेशिष्टैर्भाषानुवादेन टिप्पण्यादिना च समलङ्कृतः। (शुद्धाद्वैतसम्प्रदाय वि० १) रु० १-०

६३ प्रेमरसायनम्। श्रीविश्वनाथपण्डितरचितम् (का०वि० ८)रु० १-०

जयकृष्णदास-हरिदासगुप्तः,
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, विद्याविलास प्रेस,